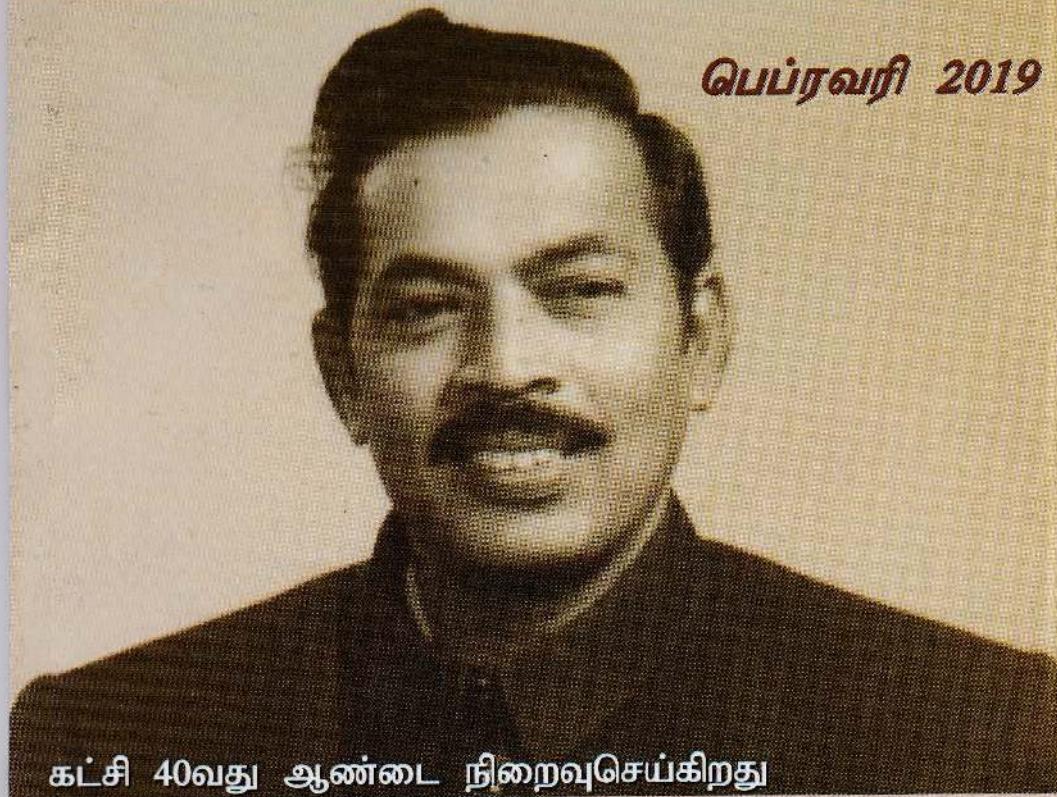

செம்பதாகை 36

புதிய ஜனநாயக மாக்சிச வெளியிசீக் கட்சியின்
40ம் ஆண்டு நிறைவுச் சிறப்பிதழ் -1

பெப்ரவரி 2019

கட்சி 40வது ஆண்டை நிறைவுசெய்கிறது
தடை மலைகளை உடைத்தல்
தேசிய இனப் பிரச்சனை: கட்சியின் வழித்தடம்
துன்பியலும் கேவிக்கூத்தும்
ஜனநாயகம் தப்பிப் பிழைப்பதற்கான போராட்டம்
இடதுசாரிய வெகுசன மத்திய நிலையம்
சமூக மாற்ற அரசியலில் இளைஞர்கள்
செம்பதாகை மீண்டும் எழுகிறது
கவிதைகள்: அமாடோ V. வெற்னான்டெஸ், எடுவர்டோ வெயானோ

(தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும். நன்கொடை ரூ. 200)

நின் கண்ணீர் சிந்து, என் நாடே

அமாடோ V. வெற்றான்டெஸ் (13 செப். 1903 - 24 மாச் 1970)

முழுத் துயரில் நின் கண்ணீர் சிந்து என் நாடே,
உன் சேகமான மண்ணின் சோகமான விதி பற்றிப் போய் அழு.
உனக்கு வேதனையாயும் அயலானுக்கு அவனது ஊட்டமாயும்
நினைச் சூழும் அவலத்தில் குடங்குடமாய் நின் கண்ணீர் சிந்து.
ஒரு அந்நியக்கொடி கீழ்ப்படுத்திக் கிடக்கிறது, நீ அடையாளப்படுத்தும்
கொடி.
நின் மரபுரிமையான மொழி மற்ற மொழியின் தாழ்வான அடிமையாய்
உள்ளது.

அவர்கள் பெருமையாய்க் கொண்டாடுகையில் நின் கண்ணீர் சிந்து
சிறியதின் சவ அடக்கத்தில் பெரியதின் களிப்புக்காக
உன் செல்வமனைத்தும் பிழிபிழியாக நுகர்வூறும்
உன் சுதந்திரமனைத்தும் அதேவேளை கட்டுண்ணும்.

இலக்கு இதயத்தில் நெகிழ்ந்தானதும் நின் கண்ணீர் சிந்து
உன் நெஞ்சில் ஏரிமலை உறுமுவதை நிறுத்தியதும்
எழுச்சியின் இரவில் எவரும் காவலிராத போது
உன் விடுதலை மரித்ததும் போய நின் கண்ணீர் சிந்து

உன் கண்ணீர்த்துளிகள் யாவும் பாவித்து முழந்து உலரும் ஒரு நாள்
வரும்
உன் கண்களில் கண்ணீர்த்துளிகள் இனியுந் திரளாத ஒரு நாள் வரும்
ஆனால் உன் குருதி கொதிக்கும் உருக்காகும் வேளை
பாய்வது தீயாய் குருதி நிறத் தீயாய் இருக்கும்.

ஆயிரம் தீவட்டிகளின் தீச்சடரில் நீ வீரமாய் முழங்குவாய்.
உன் கண்ணீர்ச் சங்கிலியை ஒரு தோட்டாவால் அறுப்பாய்.

பிலிப்பினியக் கவிதை

1970களில் அந்நிய அரசியல், பொருளாதார ஆதிக்கத்துக்கும்
ஒடுக்கலுக்கும் எதிரான மாணவர்களின் அரசியற் செயற்பாட்டின்
போராட்டச் சங்கொலியாயிருந்த பாடல்

ஒரு கேவிக்ஷத்தைக் கேவலப்படுத்தல்

நாட்டின் முதலாவது அரசியல் யாப்புச் சதிப்புரட்சி, 26.10.2018 அன்று ஜனாதிபதி சிரிசேன், விக்ரமசிங்ஹவின் இடத்தில் ராஜபக்சவைப் பிரத மராக நியமித்தது முதல் விக்ரமசிங்ஹவின் பதவி நீக்கம் சட்ட விரோதமென உயர் நீதிமன்றம் 15.12.2018 அன்று தீர்த்ததையுடெது ராஜபக்ச பதவி விலகும் வரை, 51 நாட்கள் நீடித்தது.

ஜனாதிபதியின் பொறுப்பீனம் நாட்டின் அரசியல் உறுதிக்கு ஊறானது. ராஜபக்சவை நியமிக்க அவருடைய அவசரம் அத் தீர்மானத்தின் பின் னாலிருந்த அனைவரதும் நோக்கங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்தியது. ராஜபக்சவிடம் இல்லாத பெரும்பான்மையை உள்ளதாக அவர் அறி வித்ததும் அப் பெரும்பான்மையை உருவாக்க ராஜபக்ச சார்பாகப் பாராஞுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கட்சி தாவுவிக்க நடந்த நெறிகேடான செயல்களும் பாராஞுமன்ற ஜனநாயகத்தின் நம்பகத்தைக் கீழீட்டுத்தன.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராஞுமன்ற ஜனநாயக விமுமியங்க ளைப் பேணிய போதும், அந்த நெறியான நிலைப்பாட்டைத் த.தே.கூ. வேறு குழல்களிற் கடைப்பிடித்திருக்குமா என்பது ஜயமானது. ஏனெனில், அது பிரதான எதிர்க்கட்சியாகத் தன் வகிபாகத்தை ஒரு எதிர்க்கட்சி போலன்றி ஜக்கிய தேசிய முன்னணித் தலைமையிலான அர சாங்கத்தின் அறிவிக்கப்படாத பங்காளி போலவே நடத்தியது. அத்துடன் அதன் ஜ.தே.மு. (உண்மையில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி) விகவா சம் முற்றிலும் ஒளிவுமறைவற்றது.

ஜ.தே.மு.வக்கோ அதற்கு முன் ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்புக்கோ பாராஞுமன்றப் பெரும்பான்மை இருக்கவில்லை. ராஜபக்ச குலம் கட்டுப்படுத்தும் ஸ் வங்கா பொதுஜன பெரமுன தலைமை தாங்கும் அணிக்கும் அது கிட்டாது. அமைச்சப் பதவியும் பிற சன்மானங்களுங் கொண்டு பா.உ.க்கள் வாங்கப்படுகின்றனர். அவையின்றேல் அவர்கள் வேறு வழிகளை நாடுவர். அதன் விளைவாகக் கூட்டாளிகளும் கட்சியினரும் அவற்றுக்கீடான கோரிக்கைகளை முன்வைப்பதால், 2006இல் உறுதியான ஒரு பெரும்பான்மையைப் பெறுமுகமாக ராஜ

"KALAA POOSHAM"
K.S.SIVAGNANARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADJ'YAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

பக்ச எதிர்க் கட்சிப் பா.உ.களை விலைக்கு வாங்கியது தொட்டுக், கேலிக்குரிய பெரிய அமைச்சரவைகளே வழைமையாகின.

களவான வழியில் ராஜபக்ச பிரதமராவதை ஏற்பது, தனது குடும்பத் தின் ஊழல்மிக்க ஆட்சியை நீடிக்கும் திட்டங்களுடன் இருந்த அவரை ஜனாதிபதியாகத் தொடர அனுமதிப்பதனளவு வெறுக்கத்தக்கது.

எனினும் ராஜபக்ச ஆட்சியை நீக்கியதால், ஊழற்காரக் கூட்டமொன் றின் இடத்தை இன்னொரு ஊழற்காரக் கூட்டம் பிடித்ததை விட, நாட்டிற்காகவோ மக்களுக்காகவோ எதுவும் மாறவில்லை. எனினும், ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் சிறிது மட்டுப்பட்டதையும் சற்று அதிக ஊடகச் சுதந்திரத்தையும் விட்டால், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மீள நிறுவுதலிலும் நிதி ஊழலையும் அதிகாரத் துர்ப்பாவனையையும் நீக்குவதிலும் எந்தச் சாதனையுமில்லை.

பொருளாதாரம் அலங்கோலமாயுள்ளது. சாதாரண மக்களுக்கு அற்பநன்மையும் தராத பெருந் திட்டங்களை நிறைவேற்ற நாட்டின் மேற்பாரிய கடன் சுமை ஏற்றப்படுகிறது. தோற்ற சதிப்புரட்சிக்குப் பின்பும் ஐ.தே.மு. எதையுங் கற்றதாகக் தெரியவில்லை. சதிப்புரட்சிக்கு முன் போல, அது தன் பிழைகளைத் திருத்தாமல் அசட்டையாக நடக்கிறது. அதேவேளை, அமைச்சர் பதவிகளை அதிகரிக்கத் தேசிய அரசாங்கம் பற்றியும் பேசுகிறது.

ஐ.தே.மு.-ஐ.ம.சு.கூ. கூட்டமைப்பு, 2015இல் சிரிசேன ஜனாதிபதியான பின் ஐ.தே.க.வுக்கும் ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சிறுபான்மைக்கும் இடையே நடந்த வசதி-கருதிய சம்பந்தமாகும். கட்சிகளிடையே அரசியல் உள்ளடக்கத்தில் அற்ப வேறுபாடே இருப்பினும், தனிப்பட்ட விகாராசங்களையும் ஆதரவையுங் கொண்ட கட்சிக் கட்டமைப்பு, பணத்துக்குப் பேராசையும் அதிகார ஆவலுங் கொண்டோரின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட இரு கட்சிகளிடையிலும் நம்பிக்கைக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் தடையாயுள்ளது. எனவே அவற்றின் பங்காண்மை பிறப்பிலேயே சபித்ததாயிற்று.

கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, கட்சி விருப்புகளும் தனிப்பட்ட விருப்புகளும் தெளிவான ஒரு அயற் கொள்கையாக வெளிப்படா, ஏனெனின் குறிப்பாகப், பொருளாதாரத் தராராளமாக்கலும் பின்பு போரும் நாட்டின் இறைமையைப் போட்டியிடும் வல்லரசுகளிடம் ஒப்படைத்து விட்டன.

(மிகுதி 72ம் பக்கத்தில்)

புதிய ஐனநாயக மாக்சிச லெணினிசுக் கட்சி 40வது ஆண்டை நிறைவுசெய்கிறது

(1978 முதல் 2000 வரையான சுருக்க வரலாறு)

சி.கா. செந்திவேல்

(கட்சிப் பொதுச் செயலாளர்)

புதிய ஐனநாயக மாக்சிச லெணினிசுக் கட்சி இவ் ஆண்டு யூலை 3ம் திங்கதி தனது நாற்பதாவது (1978-2018) ஆண்டை நிறைவுசெய்கிறது. ஏற்றத்தாழ்வான் இலங்கைக் கமூகக் கட்டமைப்பில் தொழிலாளர்களை யும் விவசாயிகளையும் சமூக ஒடுக்குமுறைகட்குட்படுவோர் உள்ளிட்ட அனைத்து உழைக்கும் மக்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் தொழிலாளரி வர்க்கக் கட்சியாகவே புதிய ஐனநாயக மாக்சிச லெணினிசுக் கட்சி செயற்பட்டுள்ளது. மாக்சிசம் லெணினிசம் மாஷ சேதுங் சிந்தனையைக் கோட்பாடாயும் நடைமுறையாயுங் கொண்டு வர்க்கப் போராட்டத்தை முன்னிறுத்தும் கட்சியாக எமது கட்சி வழி நடந்துள்ளது.

இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் ட்ரொட்ஸ்கிய அடிப்படையடைய சமசமாஜ இயக்கமாயும் மாக்சிச லெணினிச அடிப்படையடைய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கமாயும் விருத்தியடைந்தது. இரு இயக்கங்களும் அறுபது களின் நடுப்பகுதிக்குள் வர்க்க சமரசத்திலும் பாராஞ்சுமன்ற சந்தர்ப்ப வாதத்திலும் முற்றாக முழ்கித் தமது முன்னைய நிலைப்பாடுகள் யாவற்றையும் இழந்தன. இந் நிலையிலேயே பழைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தவறான போக்குகளை எதிர்த்துப் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1964ல் தோழர் நா. சண்முகதாசன் தலைமையில் நிறுவப்பட்டது. அக் கட்சியின் தலைமையில் தெற்கிலும் வடக்கிலும் மலையகத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க வெகுஜனப் போராட்டங்கள் புரட்சிகரமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம், ஜே.வி.பி.யின் 1971 கிளர்ச்சி, தேசிய-இனப் பிரச்சினையின் வளர்ச்சி, சுயநிர்ணய உரிமை என்பன பற்றிக் கருத்து முரண்களால் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமை மந்த நிலைக்குட்பட்டது. விமர்சனம்-சுயவிமர்சனம் மூலம் ஐனநாயக மத்தியத்துவத்துடன் கட்சியை மறுசீரமைக்கத் தடங்கல்களும் மறுப்புகளும் எழுந்தன. தனிமனித ஒருமுனைவாதமாயும் நிலையியற் போக்கிலும் விடயங்கள் கையாளப்பட்டன. இவற்றைத் திருத்துமாறு முன்வைத்த மாற்று அறிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. இச்

சூழலில் மாக்சிச் லெனினிச் மாஷு சேதுங் சிந்தனை அடிப்படையில் ஒரு புதிய கட்சியை நிறுவும் தேவையும் அவசியமும் உணரப்பட்டன. பழைய கட்சியிலிருந்த நேர்மையான மாக்சிச் லெனினிச்வாதிகள் 14 பேர் கூடி விவாதித்து 1978ம் ஆண்டு யூலை 3ம் திகதி “இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது)” எனும் பெயரில் புதிய கட்சியைத் தோற்று வித்தனர். அதுவே இன்றைய புதிய ஜனநாயக மாக்சிச் லெனினிச்க் கட்சியாக வளர்ந்து நாற்பது ஆண்டுகளை நிறைவேசய்கிறது.

1977ல் பதவிக்கு வந்த தரகு-முதலாளிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம், எமது கட்சி தொடங்கிய 1978ம் ஆண்டில், இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரத் தளங்களில் கடுந் தாக்கம் விளைக்கும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது. ஏலவே இருந்த அரசியலமைப்பில் மாற்றங்களைப் புகுத்திப் புதிய அரசியலமைப்பை ஆக்கியது. நிறை வேற்றுதிகார ஜனாதிபதி முறை அதில் முக்கியமானது. அம் மாற்றங்கட் கீழ்த் தாராள இறக்குமதியும் தனியார்மயமாக்கலும் வேகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதற்கு முன் முயன்ற உற்பத்தி-சார் தேசியப் பொருளாதாரம் அம் மாற்றங்களாற் பலத்த அடிகளை வாங்கியது. வேகமாக உள்வாங்கிய உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சிநிரல் நிலைபெற லானது. இருந்துவந்த பொதுத்துறைகள் படிப்படியாகத் தனியார்மய மாயின. ஏகாதிபத்திய நவகொலனிய அமைப்புகளான உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி என்பன அதற்கு வழிகாட்டி ஆலோசனை வழங்கி, நிபந்தனைகளுடன் கடனாக வட்டிக் குப் பணமும் கொடுத்தன. இத்தகைய ஏகாதிபத்திய வழிகாட்டலின் கீழ், இலங்கை, தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில், தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயமாக்கல் என்பவற்றின் முதற் பரீட்சைக்களமானது.

நாட்டு மக்களின் எதிர்ப்பின்றி இந் நாசகரப் பொருளாதாரத் திட்டத்தை முன்னெடுக்க, அவர்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்ப வேண்டியிருந்தது. அதற்கு வாய்ப்பாகத் தேசிய-இனப் பிரச்சினை கையில் எடுக்கப் பட்டது. ஜே.ஆர். ஐயவர்தன தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் ஆறில் ஐந்துடன் பதவிக்கு வந்து ஒரு மாதத்துள் முதலாவது இன வன்முறை கட்டவிழ்க்கப்பட்டது. 1977, 79, 81, 83 ஆகிய ஆண்டுகளில் தமிழர்கள் மீதான கொடிய வன்முறை களை அரசாங்கமே திட்டமிட்டு நடத்தியது. அதன் மூலம் அரசாங்கம் இன முரண்பாட்டைப் பகை முரண்பாடாக்கித் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுத நடவடிக்கைகளில் இறங்க வழிவகுத்தது. ஜே.ஆர். ஐயவர்தன, அந்த இளைஞர்களை அடக்கவென முதலாவது இராணுவப் பிரிவை

1979ல் வடக்கிற்கு அனுப்பி, அதைத் தொடர்ந்த முப்பது வருடம் போருக்கு கால்கோள் இட்டார்.

இவ்வாறு பொருளாதாரத் தளத்தில் நாடு அழிவுப் பாதையில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டது. அதேவேளை, தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வைத் தவிர்த்து அது போராக்கப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய அடிவருடியான தரகு-முதலாளிய யூ.என்.பி. ஆட்சி அதை 1977இல் தொடக்கி 1994 வரை கச்சிதமாக முன்னெடுத்தது. இதில் மற்றொரு விடயம் ஏதெனில், அதுவரை தன்னைத் தேசியப் பொருளாதாரக் கொள்கை கொண்ட தேசிய-முதலாளியக் கட்சியாகக் காட்டிய ஸ்ரீ வங்கா சுதந் திரக் கட்சி, யூ.என்.பி.யின் அதே பொருளாதாரக் கொள்கையையும், போரையும் தொடர்ந்து முன்னெடுத்தமையாகும். அதன் காரணம், தரகு-முதலாளியம் ஆட்சியில் இருந்த இடைக் காலங்களில் தேசிய-முதலாளியம் பெரு-முதலாளியமாக வளர்ந்ததுடன் அந்நிய-தரகு முதலாளியத்துடன் கைக்கோக்க நேர்ந்தமையாகும். எனவே அது ஏகாதி பத்திய நிகழ்ச்சி நிரலுக்குத் தன்னை இசைவாக்கியது.

மேற்கூறிய இரு தளங்களிலும் எழுந்த நாசகாரப் போக்குகள் நாட்டை யும் மக்களையும் அதல் பாதாளத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என எமது கட்சி தனது ஆரம்ப அறிக்கையில் தெளிவாக எச்சரித்தது. 1978 யூலை 3ம் திகதி நடந்த கட்சியின் தொடக்கக் கூட்டம் நாட்டின் மேற்குறித்த பொருளாதார அரசியல் நிலைமைகள் பற்றித் தெளிவாகக் கூறியதுடன், நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் நிலைமைகள் பற்றி விரிவாக விவாதித்துத் தீர்மானங்களை எடுத்தது. முற்சொன்ன தவறான போக்குகட்கு எதிராகச் சமரசமற்ற போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வும் கட்சி தீர்மானித்தது. அமைப்பு வழியிற் கட்சியைக் கட்டியெழுப் புவதுடன் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை முன்வைத்து வெகுஜனப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதையும் கட்சியின் தொடக்கக் கூட்டம் ஒரு தீர்மானமாக நிறைவேற்றியது. தென்னிலங்கைத் தோழர் களுடன் கலந்துரையாடி அங்கு அரசியல் வேலைகளை முன்னெடுக்கவும் கட்சி தீர்மானித்தது. மலையகத்திற் கட்சி வேலைகளைத் தொடக்கவும் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேற்படி கூட்டம் அமைப்புச் செயலாளர்களாகத் தோழர்கள் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், சமல் த சில்வா ஆகியோரைத் தெரிவு செய்தது. “பாட்டாளி” என்னும் பெயரில் கட்சிப் பத்திரிகையை வெளியிட முடிவானது. அதற்குப் பொறுப் பாக தோழர் சி.கா. செந்திவேல் தெரிவானார். தேசிய கலை இலக்கி யப் பேரவையின் ‘தாயகம்’ சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிடும்

முடிவுக்கமையத், தோழர் தணிகாசலம் அதற்குப் பொறுப்பாக நியமிக் கப்பட்டார். முதலாவது கூட்டத்தில் கட்சியின் ஆரம்ப அமைப்புக் குழு தெரிவானது. அக் குழுவிலிருந்து தோழர்கள் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், சி.கா. செந்திவேல், க. தணிகாசலம், சி. நவரத்தினம், இ.கா. சூடா மணி, சோ. தேவராஜா, ந. இரவீந்திரன் ஆகியோர் அரசியற் குழுவிற் குத் தெரிவாயினர். அரசியற் குழு கட்சியின் முடிவுகளையும் அன்றாட வேலைகளையும் முன்னெடுத்தது. “பாட்டாளி” கட்சியின் யாழ்ப்பாண அச்சகத்தில் அச்சாகி வெளிவந்தது. அதற்கு வை. வன்னியசிங்கம் பொறுப்பேற்றார்.

இவ்வாறு உருவான எமது கட்சியின் ஆரம்பகால முன்னிலைத் தோழர்களாக இருந்து அமைப்பு வாயிலாக மக்கள் மத்தியில் கட்சியைக் கொண்டுசெல்ல முன்னின்ற தோழர்களின் அர்ப்பணிப்பும் பங்களிப்புகளும் நினைவு கூரத்தக்கவை. தோழர்கள் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், சி.கா. செந்திவேல், க. தணிகாசலம், சி. நவரத்தினம், இ.கா. சூடாமணி, இ. செல்வநாயகம், ஆ. தங்கராஜா, கா. பஞ்சலிங்கம், சோ. தேவராஜா, ந. இரவீந்திரன், வை. வன்னியசிங்கம், தா. தருமலிங்கம், எஸ். டொன் பொல்கோ, சந்திரா நவரத்தினம், கு. மோகன், க. கனகவிங்கம், ஞா. ஸ்ரீமணோகரன், க. தர்மகுலசிங்கம், க. இராசையா, சி. சின்னராசா, க. மகாதேவன் (லிங்கம்), சி. இராசதுரை, மு. கந்தப்பிள்ளை, சி. பழனிராஜா, க. பரமு, சி. சிதம்பரி, மு. கணபதிபிள்ளை, ப. பசுபதி ஆகியோர் நெருக்கடிகளும் சவால் களும் நிறைந்த அன்றைய அரசியற் கூழலில் அல்லல்கள் பலவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக் கட்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல அர்ப் பணிப்புடன் செயற்பட்டனர். இத் தோழர்களின் குடும்பத்தினர் கட்சிக்கு பக்கபலமாக இருந்தனர். குறிப்பாகக் கட்சியின் நிறுவகர்களில் ஒருவராயும் அதன் ஆரம்பப் பொதுச் செயலாளராயும் முழுநேர அரசியல் ஊழியராயும் இருந்த தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியத்தின் முழுநேர அரசியல் பணிக்குப் பக்கபலமாகத் தோள்கொடுத்த அவரது துணையார் வள்ளியம்மையின் அர்பணிப்பும் பங்களிப்பும் முன்னுதாரணமான வையும் போற்றற்குரியனவுமாம்.

1978 யூலை 3ம் திகதி தொடங்கிய இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) தனது அடிப்படைக் கொள்கை நிலைப்பாட்டை மாக்சிசிலெனினிச் அடிப்படையில் தெளிவுபடுத்தியது. அதனாடு நாட்டில் எழுந்துள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினை நெருக்கடியாவதையும் தேசிய இனப் பிரச்சினை பகை முரண்பாடாக உந்தப்படுவதையும் கட்சி உரிய

போது உடனுக்குடன் எச்சரித்தும் கண்டித்தும் வந்தது. குறிப்பாக, 1979ல் கொண்டுவந்த பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் மிக அடக்கு முறையான சட்டமாகும். அதை எமது கட்சி வன்மையாகக் கண்டித்து எதிர்த்தது. “அச் சட்டம் இன்று தமிழர்களுக்கு எதிராயும் நாளை நாட்டின் சிங்கள முஸ்லிம் மலையக மக்களுக்கு எதிராயும் பாவிக்கப் படும்” எனக் கட்சி எச்சரித்தது. 1979ம் ஆண்டு மே தினத்தைக் கட்சி புரட்சிகரமாக முன்னெடுத்தது. யாழ் நகரில் பெரும் பேரணியிடன் தொடங்கித் திருநெல்வேலிச் சந்திக்கு அருகாமையில் கூட்டம் இடம் பெற்றது. இம் மே தினக் கூட்டமும் பேரணியும் மக்கள் மத்தியில் கட்சியின் பலத்தைப் புலப்படுத்தின.

கட்சி முடிவின்படி மலையகத்தில் வேலைகள் முன்கூட்டியே தொடக்கப் பட்டன. கட்சியின் இளைஞர் இயக்கமாகத் தொடக்கிய தேசபக்த வாலிபர் இயக்கத்தின் மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக 1979ம் ஆண்டு டிசம்பரில் தலவாக்கொல்லையில் தேச பக்த வாலிபர் இயக்கத்தின் முழுநாள் மாநாடு இடம் பெற்றது. அம் மாநாடு மலையகத்தின் சமகால அரசியல் சமூக பொருளாதார பிரச்சினைகளை அறிக்கைப்படுத்தி விவாதித்தது. அதில் தோழர்கள் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், சி.கா. செந்தில்வேல் ஆகியோர் பங்குபற்றினர். அதை வெற்றிகரமாக நடாத்துவதில் தோழர்கள் ந. இரவீந்திரன், சி. இராஜேந்திரன், இ. தம்பையா, எஸ். பத்மநாதன் ஆகியோர் முன்னின் றமை குறிப்பிடத்தக்கது. மாநாட்டைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் கட்சி வேலைகள் விரிவாகின.

தென்னிலங்கையிற் கட்சியை கட்டும் முயற்சிகளை மேற்கொண்ட அதேவேளை, இடதுசாரி ஜனநாயக சக்திகளுடன் தொடர்புகள் வலுப் படுத்தப்பட்டன. தென்னிலங்கையில் இருந்து அத்தகைய பல அமைப்புகளின் தோழர்கள் வடக்கிற்கு வந்து கட்சியின் கூட்டங்களிலும் கருத்தரங்களிலும் பங்குகொண்டனர். கட்சியின் தலைமைத் தோழர்களும் கொழும்புக்கும் பிற இடங்களுக்கும் சென்று கட்சியின் நிலைப்பாட்டை விளக்கினர். அதேவேளை, அரசின் காவல்துறையும் புலனாய்வுப் பிரிவினரும் கட்சியின் செயற்பாடுகளையும் தோழர்களின் வேலைமுறைகளையும் விடாது வேவு பார்த்தனர். ஒரு முறை களுத்துறையில் தோழர் சமல் த சில்வா ஏற்பாடு செய்த சந்திப்புக்குத் தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம் சென்றவேளை அங்கு பொலிசாரால் கைது செய்யப் பட்டு பொலிஸ் நிலையத்தில் இரண்டு மணிநேர விசாரணைக்கு உட்பட்டார். தோழர் சமலின் குடும்பத்தினரும் அயலில் இருந்த

சிங்கள நண்பர்களும் பொலிஸ் நிலையம் சென்று கட்சி பற்றியும் தோழர் மணியம் பற்றியும் எடுத்துக்கூறி அவரை விடுவித்மையைக் குறிப்பிட வேண்டும். மேலும், மலையகத்தில் ந. இரவீந்திரன், எஸ். பத்மநாதன் ஆகியோரையும் பின்பு தோழர்கள் இ. தம்பையா, சி. இராஜேந்திரன் ஆகியோரையும் பொலிசார் கைது செய்து தாக்கி விசாரணையின் பின் விடுவித்த சம்பவங்களும் இடம்பெற்றன. அவ்வாறே வடக்கிலும் கைதுகளும் விசாரணைகளும் இடம்பெற்றன. ஆனால் அவற்றால் தோழர்களின் கட்சி வேலைகள் முடங்கவில்லை.

கட்சியின் வெகுஜன அரசியல் மாத இதழான “பாட்டாளி” முதலிரண்டு இதழ்களின் பின் தனது பெயரைச் “செம்பதாகை” என மாற்றி 1979 தே முதல் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. அது யாழ்ப்பாணம், மலையகம், கொழும்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் விற்கப்பட்டது. ஒரு கட்டத்தில் அதன் விற்பனை மூலாயிரத்தை எட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) தனது அமைப்பு வேலைகளை வெகுஜன வேலைகளின் மத்தியில் முன்னெடுத்தது. என்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் அமைப்புக் குழு கட்சியின் முதலாவது தேசிய மாநாட்டைக் கூட்டுமாறு ஒரு தயாரிப்புக் குழுவைத் தெரிந்தது. மாநாட்டு அரசியல் அறிக்கை, அமைப்பு அறிக்கை, சர்வதேச அறிக்கை, கட்சியின் அமைப்பு விதிகள் என்பன தயாரிக்கப்பட்டன. ஆனால் நாட்டில் தொடர்ந்தும் இன வன்முறைச் சம்பவங்கள் 1979ம், 1981ம், 1983ம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்றதால் மாநாட்டை நடத்த இயலாது அது பிற்போடப்பட்டது. எனவே கட்சியின் முதலாவது தேசிய மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் 1984 செப்றெம்பர் 2ம், 3ம் திகதிகளில் நடந்தது. யாழ்ப்பாணம், மலையகம், கொழும்பு ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

மேற்படி முதலாவது தேசிய மாநாடு ஜந்து பேர் கொண்ட தலைமைக்குழுவின் தலைமையில் நடைபெற்றது. மாநாட்டு அறிக்கைகளாக அரசியல் அறிக்கை, அமைப்பு அறிக்கை, சர்வதேச அறிக்கை, கட்சி யாப்பு என்பன முன்வைக்கப்பட்டன.

அரசியல் அறிக்கையை மாநாட்டுத் தயாரிப்புக்குழு சார்பாக அதன் செயலாளர் தோழர் கே.ர. சுப்பிரமணியம் சமர்ப்பித்தார். அது ஜந்து முக்கிய விடயங்களைக் கொண்டிருந்தது.

1. சுதந்திரம் என்று கூறப்பட்டதற்கு பின் நாட்டின் நிலைமையும் அரசியல் வளர்ச்சியும்

2. 1977க்குப் பின் உருவான நிலைமைகள்
3. தேசிய இனப் பிரச்சினை
4. சமகாலப் போக்குகளிடை அரசியல் வேலைகளை முன்செலுத்துவது.

இவற்றை உள்ளடக்கிய அரசியல் அறிக்கை, நாட்டின் இன்றைய கட்டமைப்பில் நிலவும் அடிப்படை முரண்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தியது. நவகொலனியமும் அதைத் தாங்கிநின்று சேவகம் செய்யும் தரகு-முதலாளிய ஆளும் வர்க்கமும் ஒரு புறமாழும் நாடும் மக்களும் மறு புறமாக, இருதரப்புக்கட்டையில் இருக்கும் முரண்பாடே அடிப்படை முரண்பாடு என அறிக்கை அடையாளங் காட்டியது. அதேவேளை இரண்டாம், மூன்றாம் தர முரண்பாடுகள் இருப்பதையும் அது சுட்டிக் காட்டியது. மேலும், நமது நாடு ஒரு விவசாய நாடு எனும் அடிப்படையில் விவசாயத்தையும் சிறு-நடுத்தரத் தொழில்களையும் கொண்ட தாயும், நகர்சார் பெரும்-நடுத்தரத் தொழில்கள் நாட்டையும் மக்களையும் தொழிலாளர்களையும் பாதிக்காதவாறு அமைவதன் மூலமும் திட்டமிட்ட தேசிய பொருளாதாரத்தை நிலைநிறுத்தும் தேவையை அறிக்கை எடுத்துரைத்தது. எனினும் ஜே.ஆர். தலைமையிலான ஆட்சி அதற்கு எதிர்மாறான திசையில் செல்கிறதென்றும் அதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் மேன்மேலும் சீரழியும் என்றும் எச்சரித்தது. அத்துடன், ஜே.ஆர். கொண்டுவேந்த அரசியலமைப்பும் நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி முறை தனிமனித-தனிக்கட்சி சர்வதிகாரத்திற்கு வழிவகுத் துள்ளதையும் அறிக்கை கூறியது.

இந்நிலையில், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வின்றி இனப் பிளவுகள் மேன்மேலும் அதிகரிப்பதை அறிக்கை சுட்டிக்காட்டியது. தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தீர்வாக ஐக்கியப்பட்ட நாட்டிற்குள் சுயாட்சி முறையிலான தீர்வு காண்பதை அறிக்கை முன்வைத்தது. வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் ஆகிய பிரதேசங்களைப் பாரம்பரிய வாழ்விடங்களாகக் கொண்ட தமிழ், முஸ்லிம், மலையக மக்களுக்குச் சுயாட்சிகளையும் உட்சுயாட்சிகளையும் வழங்குவதன் மூலம் தீர்வு தேடலாம் எனவும் அறிக்கை சுட்டிக்காட்டியது.

எனவே, மேற்சொன்னவற்றை உள்ளடக்கிய கட்சியின் வேலைத் திட்டத்தை முன்னெடுக்கும் அதேவேளை, பரந்துப்பட்ட ஐனநாயக இடதுசாரிய சக்திகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தை முன்வைத்து முன்செல்ல வேண்டும் என மாநாடு

கோரியது. இவ்வாறான வேலைத்திட்டம் பாராளுமன்றத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தோற்கடிப்பதற்கு அப்பால், தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் உழைக்கும் மக்கள் தேசிய இனச் சிறுபான்மையினர் ஆகியோரின் நலன்களைக் காப்பதாயும் நாட்டின் சுதந்திரமும் சுயாதி பத்தியமும் பறிபோவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதாயும் அமைய வேண்டுமென அறிக்கை வலியுறுத்தியது.

மேலும், கட்சியின் வேலைமுறை பற்றி விவாதித்துக் கடந்த காலத் தவறுகளைச் சுயவிமர்சன முறையில் மறுபரிசீலித்தது. தேசிய இனப் பிரச்சினையில் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி இலங்கையின் விசேட சூழலில் மேலும் விரிவாகப் படிப்பதையும் ஆராய்வதையும் அறிக்கை யும் மாநாடும் கவனத்திற்கெடுத்தன. தமிழர் ஒரு தேசிய இனம் என்பதையும் ஏனைய சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் தனித்துவமும் தன்னடையாளம் பாதுகாக்கப்படுவதையும் மாநாடு ஏற்று வலியுறுத்தியதால், இவ்விடயங்களில் தோழர் சண்னின் (முன்னைய) தலைமை செய்த தவறு திருத்தப்பட்டது. அவ்வாறே, பராளுமன்ற, உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் அனைத்தையும் புறக்கணிப்பது என்ற முன்னைய நிலைப் பாட்டை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்திப், பொருத்தமான சூழலில் தேர்தல்களில் பங்கு கொள்வது சரி என ஏற்கப்பட்டது. தேர்தல்களில் பங்குகொள்வது கட்சியின் வெகுஜனப் போராட்டப் பாதையில் பயன் படும் ஒரு தந்திரோபாயமும் கட்சிக் கொள்கைப் பிரசாரத்துக்கான மேடையும் மட்டுமே என்பதையும் மாநாடு விவாதித்து ஏற்றது.

மேலும், கடந்த காலத்தை விமர்சனம்-சுயவிமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தி கட்சியின் கொள்கை, நடைமுறை, அமைப்புச் சார் செயற்பாடுகள் என்பன பற்றி அறிக்கை விவாதித்தது. அத்துடன், கட்சியைப் பலப் படுத்தி முன்னெடுக்கச் செம்பாதகை, ரெட் பனர் (Red Banner) ஆகிய பத்திரிகைகளையும் கலை-இலக்கிய வேலைகட்கு தாயகம் சஞ்சி கையையும் பரந்தளவில் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல முடிவானது. இவை யாவற்றையும் உள்ளடக்கி ஆறு தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. அத்துடன் கட்சியின் அமைப்பு விதிகள் முன்வைக்கப்பட்டு விவாதித்து நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாநாட்டின் முடிவில் பதினெந்து பேர் கொண்ட மத்திய குழுவும் ஐந்து பேர் கொண்ட அரசியற் குழுவும் தெரிவாயின. தோழர் கே.ஏ. சுப்பிரமணியம் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராகத் தெரிவானார்.

முதலாவது தேசிய மாநாட்டின் பின் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் அரசியல் வேலைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1984ம் ஆண்டுக்குப் பிற்திய காலப்பகுதியில் தேசிய இனப் பிரச்சினை காரணமாகத் தமிழ்த் தேசிய இன விடுதலைக்கான ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டமும் அதை முறியடித்தற்கு ஆட்சியினரின் இராணுவ நடவடிக்கை களும் விரிவடைந்தன. சிங்கள பெள்தை பேரினவாதமும் தமிழ்க் குறுந்தேசியவாதமும் அவற்றின் உள்ளடக்கமாயிருந்தன. அமெரிக்க, இந்திய ஏகாதிபத்திய-பிராந்திய மேலாதிக்கங்கள் நேரடியாயும் மறை முகமாயும் பயிற்சிகளும் நிதியும் வழங்கிய அதேவேளை, நாட்டின் பொருளாதாரம் தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயமாதல் என்பவற்றுள் அமுந்தியது.

1984ன் முதலாவது தேசிய மாநாட்டிற்கும் 1991ல் நடந்த இரண்டாவது மாநாட்டிற்கும் இடையான ஏழு ஆண்டுகளில் அமைப்பு வழியிலும் வெகுஜனத் தளங்களிலும் கட்சி தனது வேலை முறையை விரிவு படுத்தியது. வடக்கிற் போர் முனைப்படைந்த குழலில் மக்களோடும் கிராமங்களோடும் தனது வேலைகளை இணைந்து முன்னெடுத்தது. இவற்றை வாலிபர் இயக்கம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, வெகுஜன அமைப்புகள் போன்றனவூடாயும் ஏனைய நட்புச் சக்திகளோடும் இணைந்தும் முன்னெடுத்தது. நவ வங்கா தொழிற் சங்கம் எனும் அமைப்பை உருவாக்கித் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வேலைகளை முன்னெடுத்தது. அதேபோன்று, மனித உரிமைக்கான வெகுஜன இயக்கத்தை தோற்றுவித்து அதன் மூலம் அன்றைய குழலில் பரந்த அளவில் நகரங்கள் முதல் கிராமங்கள் வரை மக்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைக்கான வெகுஜன போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது. தமிழீழக் கோரிக்கைக்காக ஆயுதம் தரித்த இளைஞர் அமைப்புக்கள் தவறான கொள்கையுடனும் தூரநோக்கக்கற்றும் ஆயுத நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தன. அதேவேளை, மறுபுறத்தில், ஏனைய இடதுசாரி இயக்கங்களில் எஞ்சியிருந்த நல்ல சக்திகளுடன் இணைந்தும் தனித்தும் கட்சி தனது வேலைகளை முன்னெடுத்தது. இக் காலப்பகுதியில் மலையகத்தில் வாலிபர் இயக்கம் விரிவு பெற்றுக் கட்சி அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. அதன் மூலம் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் கட்சி வேலைகள் முன் சென்றன. இவற்றில் தோழர்கள் சி. இராஜேந்திரன், இ. தம்பையா, எஸ். பத்மநாதன், ஜோன்சன் சிங்கராயர் போன்றவர்கள் முன்னின்று செயற்பட்டனர்.

அதேவேளா, வடபுலத்தில் கூலி விவசாயிகளையும் அன்றாட உழைக்கும் மக்களையும் கொண்ட புத்தார் கலைமதி கிராமத்தில் கட்சி தனது வேலை முறையை ஆரம்பித்தது. அதன் ஊடாக தோழர்கள் கா. செல்வம் கதிர்காமநாதன், ந. செல்வராஜா, சி. இரா ஜேந்திரம், சி.கந்தசாமி, சி. மகேந்திரன், கா.மகாதேவன், பொ. முரு கேச, வீ. மனோகரன், ச. தர்மலிங்கம், சி. கனகலிங்கம், க. இராச நாயகம், செ. பாலசிங்கம். சி. தேவமனோகரன், க. சந்திரசேகரன், அ. சந்திரசேகரம், ச. தவராஜா முதலியோர் முன்னிலைத் தோழர்களாக இருந்து கட்சி வேலைகளை முன்னெடுத்தனர்.

இப் பின்புலத்திலேயே, 1987 யூலையில் இந்தியப் படை வடக்குக் கிழக்கில் வந்திறங்கியது. அப் படை ஒரு ஆக்கிரமிப்புப் படையாக வரவரிப்பதையிட்டுக் கட்சி முன்னெச்சரித்ததுடன் அப் படை வந்திறங்கிய பின் அதை எதிர்த்து இலங்கையை விட்டு வெளியேறும் படி அறிக்கை, சுவரொட்டிகள், துண்டுப்பிசுரங்கள் மூலம் கட்சி வலியுறுத்தியது. தமிழ் இளைஞர் ஆயுதக் குழுக்கள் இந்தியப் படையின் வரவை ஏற்ற போது, கட்சி தனித்து நின்று தனது கடும் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியது. நாட்டின் சுதந்திரத்துக்கும் சுயாதிபத்தியத்திற்கும் கேடாவதுடன் இந்தியப் படையின் இருப்பால் தேசிய இனப் பிரச்சினை தீராது என்பதையும் கட்சி பல தளங்களிலும் வலியுறுத்தியது.

இவ்வாறான ஒரு மாக்சிச லெனினிசுக் கட்சிக்குரிய நிலைப்பாட்டினின்று கட்சியின் முடிவுகளும் செயற்பாடுகளும் எழுந்தமையால் இந்திய ஆரை தரப்பினரிடமிருந்தும் ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் இயக்கங்களிடமிருந்தும் கட்சிக்கு அச்சுறுத்தல்களும் மிரட்டல்களும் வந்தன. இந்தியப்படை வெளியேற வேண்டும், தேசிய இனப் பிச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும், அதற்குப் பதவியில் இருக்கும் ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசாங்கத்தை அகற்ற வேண்டும் எனக் கட்சி தனது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக முன்வைத்துப் பிரசாரம் செய்தது. அதன் அடிப்படையில், அன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் ஐனாதிபதி தேர்தலில் வேட்பாளராக நின்றவருமான சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்காவை கட்சி வடக்கிற்கு அழைத்து தோழர் கே.ர. சுப்பிரமணியம் தலைமையில் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் ஆதரவுடன் யாழ். பண்டத்தரிப்பில் மிகப்பெரும் கூட்டத்தை நடாத்தியது. அதைத் தொடர்ந்து தமிழீழ விடுதலை புலிகள் இயக்கம் தோழர் மணியத்தைக் கொல்ல முயன்றது. ஆனால் அம்

முயற்சியை நட்புச் சக்திக்கும் கட்சியை ஆதரிக்கும் மக்களும் முன் கூட்டியே அறியவந்ததால் தோழர் மணியத்தை அப் படுகொலை முயற்சியிலிருந்து காப்பாற்றிப் பாதுகாப்பானதோரு இடத்திற்குக் கூட்டிச் செல்ல முடிந்தது. அதன் பின், அவர் கண்டி நகரத்திற்கு வெளியே ஒரு கிராமத்தில் தனது இறப்பு வரை தலைமறைவாக வாழ நேர்ந்தது.

தோழர் மணியம் அங்கிருந்தே கட்சி மத்திய குழு, அரசியல் குழு ஆகியன ஊடாகக் கட்சிப் பணிக்கட்கு வழிகாட்டினார். அதிகரித்து வந்த சுகவீனத்தின் நடுவிலும், அக் காலத்தில் நடந்த கட்சியின் இண்டாவது தேசிய மாநாட்டுத் தயாரிப்பில் ஊக்கமாகச் செயற்பட்டார். தேசிய மாநாடு விவாதிக்க வேண்டிய விடயங்களைத் தலைமைத் தோழர்களுடன் கலந்தாலோசித்ததுடன் கட்சியின் பெயரை மாற்றும் ஆலோசனையை மாநாடு பரிசீலிக்க வேண்டும் எனவும் பரிந்துரைத்தார். அவர் இறுதிக் காலக் கூற்றாக முன்வைத்த இன்னொரு விடயம், முழுக் கட்சிக்கும் தோழர்கட்கும் பயன் தருவதாயும் வழிகாட்டுவதாயும் அமைந்தமை குறிப்பிடக்கது. கட்சிக் கொள்கை வகுப்பிலும் அதனை முன்னெடுப்பதிலும் நாம் உறுதியிடனும் தூர நோக்குடனும் செயற்பட வேண்டும்; நாம் சுயவிமர்சன முறையில் தவறுகளைத் திருத்தி முன் சென்றாலே கட்சியை அமைப்பு வழியாயும் போராட்டங்கள் மூலமும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் கட்சியாக வளர்க்க முடியும் எனத் தலைமைத் தோழர்கட்கு அறிவுறுத்திய தோழர் மணியம், இரண்டாவது தேசிய மாநாட்டிற்கு முன்பே தலைமறைவு வாழ்வின் போது மாரடைப்பால் இயற்கை எய்தினார். 1989 நவம்பர் 27ம் திகதி அவரது மறைவுக்கு பின்பு கூடிய மத்திய குழு, கட்சியின் பொதுச் செயலாளாக தோழர் சி.கா. செந்திவேலைத் தெரிந்தது. மேலும், மத்திய குழு, தோழர் கே.ஏ.சுப்பிரமணியத்தின் வழியில் கட்சியை மாக்சிச லெனினிச மாஷேதூங் சிந்தனை அடிப்படையிலும் புரட்சிகர நிலைப்பாட்டிலும் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்க உறுதிபூண்டது.

இந் நிலையில், 1991ம் ஆண்டு மே 4ம், 5ம் திகதிகளில் கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய மாநாடு நடந்தது. இம் மாநாடு நாட்டின் தாராளமய தனியார்மய உலகமயமாதல் என்பன தமது முழுவீச்சினைக் காட்டுவதையும் ஆனாம் தரகு-முதலாளிய ஆட்சியான ஜக்கிய தேசியக் கட்சி சகல வழிகளிலும் நாட்டை ஏகாதிபத்திய பூகோள மயமாக்கலுக்கு இரையாக்குவதையும் விரிவாக ஆராய்ந்தது.

தேசிய பொருளாதாரம், தேசிய சுகந்திரம், தேசிய இனங்களின் ஜக்கியம் போன்றவற்றை பொது வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கும் பரந்த ஜக்கிய முன்னணியின் அவசியத்தை மாநாடு வலியுறுத்தியது. அதன் அடிப்படையில், தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டு நிலைநிறுத்திச் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்போம் என எடுத்துரைத்தது. இம் மாநாட்டிலேயே இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) என்னும் பெயர் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி என மாற்றப்பட்டது. மாநாட்டின் முடிவில் புதிய மத்திய குழு தெரியப்பட்டது. அதில் தோழர் சி.கா. செந்தில்வேல் பொதுச் செயலாளராயும் தோழர் இ. தம்பையா தேசிய அமைப்பாளராயும் தோழர் சோ. தேவராஜா பொருளாளராயும் தெரிவாயினர். அத்துடன், 15-அம்ச உடனடி வேலைத்திட்டத்தையும் மாநாடு முன்மொழிந்து ஏற்றது.

1991ல் நடந்த கட்சியின் இரண்டாவது மாநாட்டிற்கும் 1997ல் நடந்த மூன்றாவது மாநாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஆறு ஆண்டுகள் முக்கிய அரசியல் மாற்றங்கள் இடம்பெற்ற காலப் பகுதியாகும். அம் மாற்றங்கட்டுப் புதிய ஜனநாயக கட்சி தனது பங்களிப்பை வழங்கியது. ஜக்கிய தேசிய கட்சியின் கீழ் நாட்டின் பொருளாதாரமும் சமூக நிலைமைகளும் தொழிலாளர்கட்டும் விவசாயிக்கட்டும் பிற உழைக்கும் மக்களுக்கும் பாதகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. கொடிய அரசியல் இராணுவ ஒடுக்குமுறை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஏலவே 1988-89 ஆண்டுகளில் ஜே.வி.பி.யின் ஆயுதக் கிளர்ச்சியை இராணுவ ஒடுக்குமுறை தீர்த்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்திருந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக தொழிற்சங்க, மனித உரிமைகள் மேலும் மறுத்து அடக்கப்பட்டன. இந் நிலையில் ஜக்கிய தேசியக்கட்சியின் இருண்ட ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டும் என்பது தொண்ணாறுகளின் தொடக்கத்திலிருந்து மக்களின் பொதுக் கருத்தாக வளர்ந்தது. அதில் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியும் இணைந்தது.

அதேவேளை, வடக்கு கிழக்கில் போர் மேலும் முனைப்பாக்கப்பட்டு முன்தள்ளப்பட்டது. போராடிய இளைஞர் அமைப்புக்களை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக வேட்டையாடியது. இவற்றின் நடுவே இடப்பெயர்வுகளும் அகதி வாழ்வும் மக்களின் வாழ்வைச் சீர்க்கலைத்து அழிவுக்கு உட்படுத்தியது. தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தீர்வு அமெரிக்க-இந்தியச் சூதாட்டமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட அதேவேளை, பேரினவாத ஆளும் வர்க்கம் தனது இராணுவத் தீர்வு நோக்கிலிருந்து இறங்கவில்லை. இக் கட்டத்திலேயே 1994ல் ஜக்கிய

தேசியக் கட்சியின் இருண்ட பதினான்கு ஆண்டு ஆட்சி பாராஞ்மன்றத் தேர்தலிலும் ஐனாதிபதி தேர்தலிலும் வீழ்த்தப்பட்டது. அவற்றுக்குப் புதிய ஐனநாயக மாக்சிச் லெனினிச் கட்சி முழு ஆதரவு வழங்கியது.

ஆனால், ஆட்சிக்கு வந்த சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவும் அவரது தலைமையிலான பொதுசன முன்னணியும் மக்கள் எதிர்பார்ப் புக்கு மாறான பாதையிற் போகலாயினர். தனியார்மயத்தையும் தாராள மயத்தையும் மேலும் வேகத்துடன் தொடர்ந்தனர். உலக வங்கிக்கும் சர்வதேச நாணய நிதியத்திற்கும் தொடர்ந்தும் அடிபணிந்தனர். அவர் களிடம் எதிர்பார்த்த தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காற்றில் விடப்பட்டுச் சமாதானத்திற்கான போர் என்னும் பெயரில் போர் தொடர லானது. இக் காலத்திற் கட்சி பல்வேறு நெக்கடிகட்டுகும் மிரட்டல்கட்டுகும் முகம்கொடுக்க நேர்ந்தது. அதிற் பகுதியாகப் புலிகள் இயக்கத் தின் கண்காணிப்புகளும் விசாரணைகளும் இறுக்கமாயின. அதனால் எமது தோழர்கள் கடும் இன்னல்கட்டு ஆளாகினர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிரசரமான கட்சியின் வெகுஜன அரசியல் பத்திரிகையான “புதிய ழுமி” கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டது. தொடர்ந்த “புதிய ழுமி” கட்சியின் மத்திய குழுவின் தீர்மானத்திற்கு அமைய தோழர் தம்பையாவை ஆசிரியாயும் வெளியிட்டாராயும் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது. தோழர் சி.கா. செந்ததிவேல் அதன் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். அக் காலப் பகுதியில் “நியூ டெமோக்ரசி” எனும் ஆங்கில சஞ்சிகை வெளிவர ஆரம்பித்தது. கட்சியின் நண்பரான தோழர் சி.சிவசேகரம் அதற்குப் பொறுப்பேற்றார்.

அத்துடன், மலையகத்திலும் கொழும்பிலும் கட்சி தனது வெகுஜன வேலைகளை ஊக்கமாக முன்னெடுத்தது. இயற்கைச் சூழலையும் மலையக மக்களையும் பாதிக்கும் மேல் கொத்மலை நீர்தேக்கத்தை எதிர்த்து வெகுஜனப் போராட்டம் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டது. அதேவேளை, கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் சம்பள உயர்வை மறுப்பதற்கு எதிராயும் காணி-வீட்டு உரிமைக்காயும் வெகுஜனப் போராட்டங்களை கட்சி முன்னெடுத்தது. இவற்றின் போது, 1997 யூன் 20, 21ம் திகதிகளில் கட்சியின் முன்றாவது தேசிய மாநாடு ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் இருண்ட கால ஆட்சி மாற்றத்திற்கு பின் பொதுசன ஜக்கிய முன்னணி முன்னெடுத்த ஆட்சி பற்றி ஆராய்ந்தது. புதிய ஆட்சியிலும் உழைக்கும் மக்களின் பிரச்சினைகள் வலுவடைந்தனவே அன்றி வாழ்க்கைச் செலவுக் குறைப்போ வேலைவாய்ப்புக்களோ மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கும் தேவைகட்டும் ஏற்றவாறு அமையவில்லை. முன்பு

போல, ஆண்டுதோறும் வரவு செலவு திட்டத்தில் போருக்கு அதிகளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. அதனாற் கல்வி, சுகாதாரம், சமூக நலன்கள் ஆகியன புறக்கணிக்கப்பட்டன. மாவற்றையும் நியாயப்படுத்தப் போர் பயன்பட்டது.

இந்நிலையில், உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளையும் போர் நிறுத்தத்தையும் சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையில் ஜக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் தீர்வு காண்பதையும் கட்சி முன்பை விட வலிதாக வற்புறுத்தியது. இவ் விடயங்களில் உடன்பட்ட ஆறு இடதுசாரி அமைப்புக்கள் இணைந்து செயற்பட்டதுடன் “புதிய இடதுசாரி முன்னணி” என்னும் அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டது. இம் முன்னணியில் ட்ரொட்சிசக் கட்சிகள் உள்ளடங்கிய போதும் ஓர் ஜக்கிய முன்னணியின் அவசியம் கருதிக் கட்சி அதில் ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டது. புதிய இடதுசாரி முன்னணி தேர்தல் திணைக்களத்தில் பதியப்பெற்று, 1998ம் ஆண்டு மாகாண சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டது. புதிய ஜனநாயகக் கட்சி கொழும்பு, நுவரெலியா மாவட்டங்களில் இம் முன்னணியிற் போட்டியிட்டது. கணிசமான வாக்குகளைப் பெற்ற முன்னணிக்குக் கொழும்பில் ஒரு ஆசனம் கிடைத்தது. அவ் வெற்றிக்குப் பின்பு, வழைமை போன்று, ட்ரொட்சிசக் கட்சியான நவ சமசமாஜக் கட்சி புதிய இடதுசாரி முன்னணியை உடைக்கும் செயலில் ஈடுபட்டு அதைச் சிறிது காலத்தில் செயலிழக்க வைத்தது. ஆனால் புதிய ஜனநாயக கட்சி தொடர்ந்தும் ஜக்கியத்தை வலியுறுத்தியதுடன் அவ் ஜக்கியம் சரியான தடத்தில் உரிய இலக்கு நோக்கி பயணிப்பதையும் வற்புறுத்தியது. தேர்தல்களை பொறுத்து, மலையகத்தில் பாரானுமன்றத் தேர்தல்களில் கட்சி தொடர்ந்தும் பங்கு பற்றியது. வலப்பளை பிரதேச சபையில் ஒரு உறுப்பினரைக் கட்சிப் பெற்றமை குறிப்பிடத்க்கதாகும். போர்ச் சூழலிலும் கட்சியும் அதன் தலைமையிலான வெகுஜன அமைப்புக்களும் அவ்வப் பிராந்தியச் சூழல்கட்கு ஏற்பத் தமது வேலைதிட்டங்களை முன்னெடுத்து வந்தமை கட்சிக்குப் பலத்தைச் சம்பாதித்தது.

தடை மலைகளை உடைத்தல்

புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெணினிசுக் கட்சியும் மலையகமும்

செயலின் வெற்றியும் தடைகளும்:
விவாதத்துக்கான குறிப்புகள்

சிவ. இராஜேந்திரன்

அறிமுகம்

“பட்டினிக் கொடுஞ்சிறைக்குள் பதறுகின்ற மனிதர்காள்
பாரினிற் கடையரே எழும்
வீறு கொண்டு தோழர்காள்
பண்டைய பழக்கமெனும் சங்கிலி அறுந்தது
பாடுவீர் சுதந்திர கீதம்: விடுதலை பிறந்தது”

எனும் சர்வதேச தொழிலாளர் வர்க்கக் கீதத்தை அறியாத போராளி களே இல்லை எனலாம். இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கக் கீதத்தை மலைய கத் தொழிலாளர்களும் பாடவும் தமது விடுதலையின் மார்க்கத்தைச் சரியாகத் தெரிவிசெய்யவும் கடந்த நாற்பது வருடங்களாகப் போராடி வரும் புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெணினிசுக் கட்சி மலையகத்தில் தனித்துவமான ஒரு சக்தியாக செயற்படுகின்றது.

ஏகாதிபத்திய நலன் சார்ந்த இனவாத முதலாளிய அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளும், நுகர்வு பண்பாடு மற்றும் பல்தேசிய கம்பனிகளின் செல்வாக்கும் சகல உழைக்கும் மக்களுக்கும் எதிராகவே உள்ளது. ஆயினும் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் இவர்கள் சார்பாகச் செயற்படும் ஏனைய உழைப்பாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வர்க்க விடுதலைக்கான பாதைக்கு வலுச் சேர்க்க வேண்டியிருந்தாலும் பல்வேறு காரணங்களால் இச் செயற்பாடு பலவீனமாகவே உள்ளது. இந் நிலை மையானது அதனிலும் சற்றுக் குறைவாக மலையக மக்களின் அரசி

யல் பண்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றது. சிவந்த மலையகத்தை உருவாக்குவதில் பல்வேறு தடைகளும் பிரச்சினைகளும் காணப்படுவதை நாம் ஏற்றாக வேண்டும். அத்தனை தடைகளையும் தகர்த்து முன்னே ரிச் செல்லக் கடந்த காலப் பலவீனங்களைக் களைவதும் புதிய உதவேகத்தோடு கட்சியை கட்டியெழுப்புவதும் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை விரிவுபடுத்துவதும் புதிய வாழ்வையும் புதிய பண்பாட்டையும் உருவாக்கும் உரிய வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதும் அவசியமாகின்றது.

மலையகம் எனக் குறிப்பிடும் பிரதேசம் இலங்கைத் தீவின் பன்னிரண்டு நிருவாக மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியைக் குறிக்கின்றது. குறிப்பாகத், தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள், சுய-தொழில் புரிவோர், வியாபாரிகள், தனியார் துறையில் தொழில்புரியும் தொழிலாளர்கள் போன்றோரை உள்ளடக்கும். மேலும் மலையகப் பெருந்தோட்டப் பகுதியிலிருந்து பல்வேறு காரணங்களால் வெளியேறி வேறு பகுதிகளிற் குடியேறிய போதிலும் தமது அடையாளத்தை மலையகத் தமிழர் எனவெளிப்படுத்துவோரும் அதனுள் அடங்குவர். மேலும், மலையகம் என்பது புவியியல் அடிப்படையில் பெளதிக நிலத் தோற்றுத்தைக் கொண்ட ஒரு பகுதியல்ல; அது இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் கூட்டு உழைப்பினால் உருவான வாழ்வியற் தோற்றப்பாடு ஆகும். இலங்கையின் தேசிய இனங்களுள் ஒன்றாக வாழும் இம்மக்களின் வர்க்க விடுதலை குறித்த செயற்பாடுகளில் மாக்சிசுக் கண்ணோட்டத்துடன் செயற்படும் அமைப்பாக கடந்த நாற்பது வருடங்களாகச் செயற்பட்டு வரும் புதிய ஐனநாயக மாக்சிசு லெனினிசுக் கட்சி உறுதியான செயற்பாடுகளின் மூலம் படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றது.

1979ம் ஆண்டு, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது), தன் இளைஞர் அமைப்பான தேசபக்த வாலிப இயக்கத்தின் வருகை மூலம், மாக்சிசு லெனினிச மாஷ் சேதுங் சிந்தனையின் அடிப்படையில் செயற்படும் ஒரே அரசியல் அமைப்பாகத் தொடக்கப்பட்டது. தொடங்கிய காலம் முதல் உறுதியான கொள்கைப் பிடிப்பு, தலைமைத்துவம், திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் மூலம் தொழிலாளர் வர்க்க அரசியலில் கணிசமான வெற்றியை அடைந்துள்ளது. கடந்த காலப் பலம் பலவீனங்களை விமர்சனமும் சுய விமர்சனமும் என்ற அடிப்படையில் பரிசீலிப்பதன் மூலம் சிவக்கும் மலையகத்தை உறுதியான தளத்தில்

விரிவாக்க முடியும் எனக் கட்சியின் மலையகக் குழு பூரணமாக நம்புகின்றது.

1977ம் ஆண்டுக்குப் பின் இலங்கையின் பொருளாதாரத்திலும் சமூகக் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய தனியார்மயம், திறந்த பொருளாதாரம், நவகொலனியச் செயற்பாடுகள், பல்தேசியக் கம்பனி களின் செல்வாக்கு போன்றன இலங்கையின் வர்க்கக் கட்டமைப்பில் சிக்கலான நிலமைகளைத் தோற்றுவித்தன. இதே தன்மைகளை மலையகச் சமூகக் கட்டமைப்பிலும் காணலாம். மலையகப் பெருந்தோட்டங்களை நாறு வருட குத்தகைக்குப் பெற்றுள்ள தனியார் கம்பனிகளின் இலாப நோக்கிலான செயற்பாடுகளும் தேயிலைத் தோட்டங்களை மூடிக் காடாக்கும் அரசாங்கச் செயற்பாடுகளும் வறுமை, வேலையின்மை, சுகாதாரச் செயற்பாடுகளைத் ‘தோட்டக் கண்ணோட்டத்தில் முடக்குதல்’ உட்பட்ட இன அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளும், உயர்கல்வியிலும் பாடசாலைக் கல்வியிலும் காணும் குறைபாடுகளும் போன்றன இளைஞர்களும் தொழிலாளர்களும் தோட்டப் பகுதிகளை விட்டு வெளியேறக் காரணங்களாகின்றன. தேசியர்த்தியாக முன்னெடுக்கப்படும் சிற்சில அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் மலையகப் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அதன் காரணமான சமூகப் பொருளாதார அழுத்தங்கள் பெருந்தோட்டச் சமூகக் கட்டமைப்பிற் பாரிய எதிர்த்தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதைக் கட்சியின் மலையகக் குழு முழுமையாக விளங்கியுள்ளது.

மலையகச் சமூகக் கட்டமைப்பு

மலையகச் சமூகக் கட்டமைப்பின் வர்க்கப் படிமுறை சிக்கலான இயல்புகளைக் கொண்டது. பொதுவாக முதலாளிகள் தொழிலாளர்கள் என்றவாறான வர்க்க அமைப்புக் காணப்பட்டாலும் முதலாளிகள் என அடையாளங் காணப்படுவோரிடையே பெரு-முதலாளிகள், சிறு-முதலாளிகள், பாரிய முதலீட்டாளர்கள், சிறு வியாபாரிகள் போன்றோர் வேறுபட்ட சமூக பொருளாதார கலாசார நிலைகளை வெளிப் படுத்துகின்றனர். பெருந்தோட்டங்களைக் குத்தகைக்குப் பெற்ற தோட்ட முதலாளிகள், தோட்ட அதிகாரிகள் போன்றோரும் பாரிய முதலீட்டை மேற்கொண்டு வியாபார நிலையங்களை நடாத்தி வருபவர்களையும் பெரு-முதலாளிகள்க்கு உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம். இவர்கள் அதிக இலாபம் ஈட்டுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டோராவர்.

மேல் மத்தியதர வர்க்கமாக, உயர் வருமானம் பெறும் வாண்மைத் தொழில்களை மேற் கொள்வோர் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள், தமது பிள்ளைகளை ஆங்கில மொழியற் கற்பிக்கும் தனியார் பாடசாலை கட்கு அனுப்புவர். இவர்களிடையே வருமானத்திற்கேற்ப உப கலாசார வேறுபாடுகளைக் காணலாம். வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் போன்றோரை அவதானிப்பதன் மூலம் வாழ்வியல் வேறுபாடுகளை விளங்க முடியும்.

மத்தியதர வகுப்பினர், கல்வி கற்ற வியாபாரிகளாயும் உயர் வருமானம் பெறும் அரச அல்லது தனியார் நிறுவன ஊழியர்களாயும் காணப்படுகின்றனர். அரசியற் செயற்பாடுகளில் முதலாளிய ஆட்சியாளர்கட்கு ஆதாரவாக செயற்பட்டுப் பொருளாதார ரீதியாகத் தங்களைப் தகவமைக்கும் நடவடிக்கைகளை இவர்கள் மேற்கொள்வதைக் காணலாம். பெருமளவும் மாக்சிய விரோதிகளாக இருக்கும் இவர்கள் தமது பிள்ளைகளை ஆங்கில மொழித் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக்கும் விருப்பத்தோடு செயற்படுகின்றனர்.

கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தோர் பாடசாலை ஆசிரியர்களாயும் அதிபர்களாயும் சிறு வியாபார முயற்சியில் ஈடுபடுவர்களாயும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் தொழில் புரிவோர்களாயும் உள்ளனர். தமது பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வியையேனும் ஆங்கிலத்தில் வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இவர்களிடமும் காணப்படுகிறது. அரசியலில் நடுநிலை என்ற போக்குடன் தமது சுய முன்னேற்றத்தக்காக எந்தச் சமூக விரோத செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்கத் தயங்காத பலரை இவர்களிடையே காணலாம். இவர்களிற் பதவி, சமூக அந்தஸ்து, இலாபம் தேடுதல் போன்வற்றிற் குறியாக இருப்போர் பிறபோக்குத் தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளில் முன்னிற்கக் காணலாம். ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அரசியலில் ஈடுபடலாகாது என்ற பிரசாரத்தை இவர்கள் அனைத்து மட்டங்களிலும் முன்னெடுக்கக் காணலாம்.

தாழ் வர்க்கமாகக் காணப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சிறு விவசாய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர், முச்சக்கர வண்டி ஓட்டுவோர், வாகனச் சாரதிகள், பேருந்து நடத்துனர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள், கடைப் பணியாளர்கள், நாளாந்த கலீ உழைப்பாளர்கள், கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபடுவோர் என்ற வகைகளில் இவர்கள் அடையாளப் படுகின்றனர். இவர்கள் தமது பிள்ளைகளை அரச பாடசாலைகளில் இணைக்கின்றனர். பிள்ளைகட்குக் குறைந்தபட்சக் கல்வியையேனும் பெற்றுக்கொடுக்கும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும் தரமான கல்வி பெறு

வதற்குள்ள சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் தடைகளை உணரமுடியாத நிலையில் உள்ளனர். மலையக மாணவர்கள் பொதுக் கல்வியில் பெறக்கூடிய அடைவு மிகத் தாழ்வானது என்பதற்கு மலையக மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதி வீதத்தை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட வர்க்க கட்டமைப்பை மேலும் உற்றுநோக்கின் சிக்கலான உட்பிரிவுகளையும் காணலாம். அவற்றுக்கேற்ப அவர்களது வர்க்கக் குணாம்சமும் வெளிப்படுகின்றது. சாதியக் கட்டமைப்பு சார்ந்த நோக்குகளும் அண்மைக் காலங்களில் கால்பதித்துள்ள வில்ல ஹிந்து பரிஷத் போன்ற இந்திய மதவாத நிறுவனங்களின் செல்வாக்கும் மலையக மக்களின் விடுதலையில் மாக்சிசக் கண் ணோட்ட அனுகுமுறைக்குச் சவால்களாக உள்ளமை சுட்டிக்காட்டத் தக்கது.

உயர் வர்க்கம் முதலாளிய அரசாங்க முறைக்கு ஆதரவாகச் செயற் படக் காணலாம். உதாரணமாக, மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஐக்கிய தேசிய கட்சி பாரிய அழிவு வேலைகளைத் திட்டமிட்டு செயற்படுத்திய போதும், அவை அனைத்தையும் மறந்து தமது சுய நலனுக்காகச் செயற்படும் போக்கை உயர் வர்க்கத்தினரிடையே மட்டு மின்றி மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையேயும் காணலாம். மாறிமாறிப் பத விக்கு வரும் அரசாங்கங்கட்டு ஆதரவாகச் செயற்படும் பிறபோக்குத் தொழிற்சங்கங்கட்டு இன்முகங்காட்டி நலன்களைப் பெறும் போக்கு தொடர்ந்து இடம்பெறுவதையும் காணலாம்.

மேல் மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் அரசியல் போக்கு முதலாளி வர்க்க நலன்கட்டு ஒத்ததாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். முதலாளியம் சார்ந்த அரசாங்கத்தைப் பதவிக்குக் கொண்டுவரவும் பாதுகாக்கவும் பாரிய முயற்சிகளை அவர்கள் விடாது மேற்கொள்வதைக் காணலாம்.

நுகர்வுக் கலாசாரம் பல்தேசிய கம்பனிகளின் விளம்பரங்கள், இந்தியத் திரைப்படங்கள், தொடர் நாடகங்கள், பொருத்தமற்ற பேர்வழிகளின் தொடர்பு போன்றன கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே உளவியல் சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ‘பணம் சேர்க்கும் ஓட்டம்’ பலரது வாழ்வையே இல்லாமல் செய்துவிட்டது. நட்புறவு, தொடர்பாடல், பொது வேலைகள், தோழுமை, விளையாட்டு, கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றுக்கு நேரமேயற்றவாறு, முதலாளியமும் அது சார்ந்த வாழ்வியற் சிந்தனைகளும் தனி மனிதர்கள் உடலாலும்

மனதாலும் நோயாளர்களாகக் காரணமாகின்றன. மேலும் மலையக மக்களின் உழைப்புடன் தொடர்புடைய சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் நலிந்து, பெருந்தெய்வத் ‘தெரு விழாக்கள்’ வளர்ந்துள்ளமை சிந்தனை மாற்றத்தை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். எட்டு மனித்தியால் உழைப்பு, எட்டு மனித்தியால் ஓய்வு, எட்டு மனித்தியால் உறக்கம் என்பதை நுகர்வுக் கலாசாரம் காவுகொண்டு விட்டது. இருக்கும் சொற்ப நேரத்தையும் இந்தியத் தொடர் நாடக மயக்கம் தின்று விடுகிறது. இச் செயற்பாடுகள் மத்தியதர வர்க்கத் தினரை ஒரு வகை உள் நோய்க்கு ஆளாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்கும் மகிழ்வான வாழ்வை வென்றெடுக்கக் கூடிய சமத்துவத்தை நோக்கிய போராட்டத்துக்காக இவர்களை வென்றெடுப்பது கடினமான பணியாகவே தெரிகிறது.

இலங்கையின் கல்வி, பர்த்தை முறைகள் பாடசாலை மாணவர்களின் ஆக்கமான கற்றல் அனுபவங்கட்டுப் பதிலாகக் கற்றலை விளக்கமற்ற தாக்கும் நெட்டுருச் செய்தலும் வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத செயற் பாடுகளை முன்னெடுத்தலும் போன்று மாணவர்களின் சிந்தனையையும் கற்றற் செயற்பாடுகளையும் முடக்கியுள்ளது. மாணவர் மன்றங்களின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் போன்ற பலவும் மாணவரைச் சென்றடையாத சங்கதிகளாகவே உள்ளன. பல்கலைக் கழகங்களில் கற்று வெளியேறுவோரும் அதே தொற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாயும் ‘பொதுவுடமை காலாவதியான தத்துவம்’ என்றும் ‘ரஷ்யா, சீனா தோல்வியடைந்து விட்டன’ என்று பிரசாரம் செய்வதோடு ‘நாங்கள் நடுநிலையிலிருந்து செயற்படுவர்கள்’ எனக் காட்டிக் கொள்வதன் மூலம் பதவி கெளரவங்களை காப்பாற்றப் பிரயத்தனம் செய்கின்றனர். ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி, தேசிய கல்விக் கல்லூரி ஆகியவற்றுள் சில முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டாலும் அவை இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களுள் முடிந்து விடும் சங்கதிகளாகவே உள்ளன.

தொழிலாளர் வர்க்கம் தனக்கே உரிய போராட்டக் குணத்தில் தாழ்ந்திருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக 1978க்குப் பின் அறிமுகமான தனியார்மய, உலகமயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் பின் தொழிலாளர்கள் உதிரிப் பாட்டாளிக் குணாம்சங்களுடையவர்களாவதைக் காணலாம். அதன் காரணமாக, அதற்கு முந்திய காலத்திற் காணப்பட்ட ஜக்கியமும் போராட்ட குணாம்சமும் படிப்படியாக குறைகின்றன.

ஏற்காழ மூன்று இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்களில் ஏகப் பெரும் பாலோர் சீழிந்த மக்கள்-விரோத பிறபோக்குத் தொழிற் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். பிறபோக்குத் தொழிற்சங்கங்கள்கு இடையிலான போட்டி தொழிலாளர்கள் தமிழ்டையே மோதும் நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தேயிலை, இரப்பர் உற்பத்தியும் விற்பனையும், இலாபம், சம்பளம், நிருவாகச் செலவுகள், பராமரிப்பு வேலைகள், தொழிற் சட்டங்கள், சம்பளக் கூட்டு-ஓப்பந்தமும் அது பற்றிய அறிக்கைகளும் உள்ளிட்ட அனைத்து விடயங்களையும் தொழிலாளர்கள்கு விளக்குவதைத் தவிர்த்துத் தமது வீர வசனங்கள் மூலம் ஒரு வகைக் கட்டுக்குள் வைத்துள்ளனர். இக் கட்டுரையை எழுதும் வேளை, 1000 ரூபா அடிப்படை நாட் சம்பளம் கேட்டுப் போராட்டம் நடைபெறுகின்றது. ஆனால் இக் கோரிக்கையை வைத்துக் கபட நாடகமாடும் தொழிற் சங்கங்களை நிராகரித்துத் தமக்கான பாட்டாளி வர்க்க குணாம்சமுள்ள, சக்திமிக்க தொழிற்சங்கம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப முடியாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருப்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இன்றைய பொருளாதாரச் சூழலில் அனைத்துத் தொழிலாளர்களோடும் இணைந்து பாரிய போராட்டத்தை முன்னெடுக்கக் கூடிய ஆற்றலிலும் போராட்ட குணாம்சத்திலும் தொழிலாளர்களைப் பயிற்ற வேண்டிய அவசியத்தையும் மாற்றுத் தொழிற் சங்க இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதன் முக்கியத்தையும் மலையகக் குழு விளங்கிக் கொண்டுள்ளது.

கட்சியின் செயற்பாடுகள்

கடந்த நாற்பது வருடங்களாக உறுதியான தலைமைத்துவத்தின் வழிகாட்டலிற் செயற்படும் மலையகக் குழு வெற்றிகரமாக ஆறு பிராந்திய மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது மக்களின் பிரச்சினைகளை ஊராட்சி மட்ட அமைப்புகளுக்குக் கொண்டு செல்லும் பொருட்டு நடைபெற்ற ஊராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்றுள்ளது

கொள்கைப் பிடிப்பு

இலங்கையில் மாச்சிச லெனினிச மாஷ சேதுங் சிந்தனையின் அடிப்படையில் செயற்படும் ஓரேயொரு கட்சி புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெனினிசுக் கட்சியாகும். முலையகக் குழு அக் கொள்கையில் உறுதியாக உள்ளது. கட்சியின் சகல அங்கத்திவர்களும் தத்துவார்த்த அறிவை மேம்படுத்தத் தொடர்ந்து சுய-கற்றல் நிகழ்ச்சி நிலை முன்னெடுக்கும் போதிலும் இன்னும் பல படிகளைக் கடக்க வேண்டி

யுள்ளது. தத்துவ அறிவுக் குறைபாட்டால் ஒதுங்கியிருப்பவர்கள், ஒடு காலிகள், செயலாக்கமற்றோர், சாய்-கதிரைப் போராளிகள், முக-நூல் கம்யூனிஸ்டுக்கள் போன்றோர் பற்றி ஆய்வதும் குறைபாடுகளைக் களைந்து மாக்சிய வகுப்புகளை ஒழுங்கமைத்தலும் தொடர்கற்றல் நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தலும் சுய-கற்றல், கூட்டாகக் கற்றல் பாட-நெறிகளைக் கற்பிக்கும் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்வதும் அவசியம்.

தாபன ஒழுங்கும் விரிவும்

மலையகக் குழு, கட்சிக் கிளைகள், இளைஞர் அமைப்புகள், பெண்கள் அமைப்பு, தொழிற்சங்கம், கலை இலக்கிய ஒழுங்கமைப்பு, சமூக நீதிக்கான மலையக வெகுஜன அமைப்பு போன்றவற்றின் மூலம் உழைக்கும் மக்களையும் அவர்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் சகல தோழர்களையும் அணிதிரட்டவும் கட்சித் தாபனத்தை விரிவு படுத்தவும் கடந்த காலத்தில் மேற்கொண்ட தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகளை மேலும் விரிவுபடுத்தல் அவசியம். மேற்படி பணியில் கண்ட பலவீனங்களை விமர்சன-சுயவிமர்சன முறையிற் களையும் தேவையும் உள்ளது.

அரசியல் நிகழ்ச்சிகள்

அரசியல் என்பது பிற்போக்கு அரசியல்வாதிகட்கும் மக்கள் விரோத தொழிற்சங்கவாதிகடகுமானது என்ற கருத்தை உடைத்தெறியவும் அரசியல் என்பது உழைக்கும் மக்களின் உயிரானது என உறுதிப் படுத்தவும் முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பாராட்டத்தக்கன. எனினும் இப் பணியில் மேலும் முன்னேறுவது அவசியம். நாட்டின் அரசியல், சமூகம் சார்ந்த செயற்பாடுகள், பொருளாதாரம், கலாசாரம் ஆகியன பற்றித் தொழிலாளர்கள் பூரணமாக விளங்கவும் அவை பற்றித் தம் மிடையே கலந்துரையாடவும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைத் தொடராக முன்னெடுப்பது அவசியம். பொதுமக்களின் அரசியல் தரத்தை உயர்த்துவது மிக முக்கியம். பொதுக் கூட்டங்கள், அரசியற் கலந்துரையாடல்கள், மே தினம் போன்ற தொழிலாளர் சார்ந்த நிகழ்வுகளை நடத்துவது மேற்படி இலக்கை அடைவதற்கு உதவும்.

புதிய பண்பாட்டு வேலைத்திட்டம்

உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டை உயர்த்துமாறு கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை மேலும் ஊக்கமுடன் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக இளைஞர்களை குறிவைக்கும் திரைப்படங்களும் தொடர் நாடகங்களும் பற்றி விழிப்புணர்வை வலுப்படுத்த வேண்டும். இலக்கியக் கலந்துரையாடல்கள், பட்டிமன்றங்கள், வீதி நாடகங்கள், நூலாய்வு, நூல் வெளியீடு, பயிற்சிப் பட்டறைகள் போன்ற செயற் பாடுகளில் மலையகத் தோழர்கள் மேலும் முன்னேறுதல் அவசியம். பெண்களைத் தாபன அடிப்படையில் அணிதிரட்டி ஆற்றலுள்ள தலை வர்களாக்குவது கட்டாயமாகும். கட்சிச் தோழர்களில் பெண்களின் தொகை குறைவாயுள்ளமைக்கான காரணங்களை நன்கு ஆராய் வதோடு பலவீனங்களைக் களைய வேண்டும். நாட்டில் போதைப் பொருள் பாவனையும் சமூக விரோதச் செயற்பாடுகளும் அதிகரிப்பது குறித்துக் கவனங் செலுத்த வேண்டும். “ரெட் ஹாட்” விளையாட்டுக் குழுவை மேலும் வலுவூட்டிச் சகல பிரதேசங்களிலும் மாக்சியப் பண்பாடுள்ள புதிய தலைமுறையைக் கட்டியேழுப்புதல் அவசியமாகும்.

முடிவுரை

புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெளினிக் கட்சியின் மலையகப் பிரதேசச் செயற்பாடுகள் பற்றி நாம் மகிழ்வடைகின்றோம். கடந்த நாற்பது வருடங்களிற் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளோம். மக்களை அணி திரட்டிப் போராடியுள்ளோம். தாபனத்தைப் பலப்படுத்தவும் தரத்தை வலுவூட்டவும் பயனுள்ள செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. எதிர் காலத்தில் மேலும் முன்னேற விமர்சனமும் சுயவிமர்சனமும் அவசியம். கட்சியின் ஏனைய பிரதேசத் தோழர்களின் அனுபவங்கள், வேறு நாடுகளிற் போராடிவரும் கட்சிகளின் அனுபவங்கள் ஆகியனவற்றை நன்கு கற்பதன் மூலம் பலவீனங்களைக் களைந்து மேலும் விரிவான செயற்பாடுகளை உறுதியுடன் முன்னெடுப்பது மிக அவசியம்.

இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனை:

புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெனினிசுக் கட்சியின் வழித்தடம்

தொகுப்பு: அஸ்வத்தாமா

இலங்கையின் அடிப்படை முரண்பாட்டையும் பிரதான முரண்பாட்டையும் பிற முரண்பாடுகளையும் வேறுபடுத்தி அறிந்து, அவ்வடிப்படையில் நாட்டின் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகளைக் காலங்காலமாக முன்வைத் துள்ள புதிய ஜனநாயக மாக்சிச லெனினிசுக் கட்சி, நாட்டின் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மையப் படுத்திய தீர்வை விடாது வலியுறுத்துகிறது. தேசிய இனப் பிரச்சனை பற்றியும் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றியும் இதுவரை கட்சி மேற்கொண்ட நிலைப்பாடுகளைக் கட்டுரை வரலாற்று நோக்கில் எடுத்துரைக்கிறது.

சமகாலச் சூழலில், இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான நிலைக்கக்கூடிய தீர்வு, ஒரே நாட்டினுள் சுயநிர்ணய-உரிமை-சமத்துவம்-சுயாட்சி எனும் அடிப்படையிலேயே அமையும் எனக் கட்சி விடாது வலியுறுத்துகிறது. அதைக் கோட்பாட்டளவிலும் நடைமுறையிலும் நிலைநிறுத்தக் கட்சி தொடர்ந்து போராடி வருகிறது. இது ஏதாதிபத்தியத்திற்கும் பேரினவாதத்திற்கும் பெருந்-தேசியவாதத்திற்கும் குறுந்-தேசியவாதத்திற்கும் மாறான பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாடாகும்.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) என்ற பெயரில் 1978 ஜூலை 3ம் திகதி தொடக்கிய எமது கட்சி, தன் முதலாம் மாநாட்டை 1984 இல் நடத்தியது. இரண்டாம் மாநாட்டை 1991இல் நடத்திய வேளை, புதிய ஜனநாயகக் கட்சி என்று தனது பெயரை மாற்றியது. 2010 இல் புதிய ஜனநாயக மாக்சிய லெனினிசுக் கட்சி என்ற தற்போதைய பெயரைப் பெற்றது.

இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு விடயங்களில் பிரபுத்துவ மிச்ச சொச்சங்கள் தெரிவதுடன், பெரு-முதலாளிய/தரகு-முதலாளிய, அதிகார முதலாளிய வர்க்கங்கள் ஆனும் வர்க்கங்களாக இருக்கின்றன. இவ் வர்க்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசாக இலங்கை அரசு இருக்கிறது. இலங்கை அரசு பெளத்த-சிங்கள பழை

மைவாத, பெரு-முதலாளிய/தரகு-முதலாளிய நவகொலனி அரசாகும். தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், சிறு வியாபாரிகள், மத்தியதர வர்க்கத் தினர், பெண்கள், இளைஞர்கள், சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் போன்ற பிரிவினர் அதனால் ஆளப்படுவோராக உள்ளனர்.

ஏகாதிபத்தியம், நவகொலனியம், பெரு-முதலாளியம், தரகு-முதலாளியம், அதிகார முதலாளியம் என்பவற்றுக்கும் சோஷலிஸத்திற்கும் இடையில் அல்லது ஏகாதிபத்திய-நவகொலனியச் சார்பான பெரு முதலாளி, தரகு-முதலாளி, அதிகார-முதலாளி வர்க்கங்கட்கும் தொழிலாளர், விவசாயிகள் மற்றும் பிற உழைக்கும் வர்க்கங்கட்குமிடையான முரண்பாடு இலங்கையின் அடிப்படை முரண்பாடாகும். பேரின வாதத்திற்கும் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கட்குமிடையான முரண்பாடு களும் பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை, சாதிய ஒடுக்குமுறை போன்றனவும் துணை முரண்பாடுகளாம். இலங்கை அரசு, சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களை அடக்கும் பேரினவாத அரசாக நிறுவனப் பட்டுள்ள நிலையில், 35 வருடங்கட்கு முன்பு பேரினவாத அரசிற்கும் சிறுபான்மைத் தேசிய-இன மக்களுக்குமிடையிலான முரண்பாடு பிரதான முரண்பாடாக மேலெழுந்துள்ளது.

1986இல் இனப்பிரச்சனை சார்ந்து கட்சி முன்வைத்த இடைக்கால, குறைந்தபட்ச அரசியல் தீர்வு ஆலோசனைகள்

தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வின்மையின் அபாயத்தை ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சுட்டிக்காட்டிய கட்சி அரசியல் தீர்வின் அவசியத்தை விடாது வற்புறுத்திவந்தது. 21.7.86இல் இனப் பிரச்சனையின் இடைக்காலத் தீர்வுக்குக் கட்சி முன்வைத்த பத்துத் தீர்மானங்கள் வருமாறு:

1. தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புகளாக வேண்டும்.
2. இப் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புக்கள் விரும்பினால் ஒன்றோடொன்று இணையவும், அவசியமானபோது பிரிந்து தனித் தனியாக இயங்க வும் அவற்றுக்குப் பூரண சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும்.
3. மத்திய அரசின் தலையீடற்றதும் பொருளாதாரம், தொழில், உள்ளுரப் பாதுகாப்பு, கல்வி, கலாச்சாரம், சமூகசேவை, ஆகிய வற்றில் அதிகப்பட்ச சுதந்திரம் கொண்ட பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புகளாக அமைதல் வேண்டும்.
4. இப் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பில் வாழும் முஸ்லிம் மக்கள், இந்திய வம்சாவழி மக்கள், சிங்கள மக்கள் என்போருக்கான சுயாட்சி

உள்ளமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் வாயிலாகச் சகல இனத் தவர்களினதும் அடிப்படை மனித உரிமைக்கட்கும் மொழி, மத, கலாச்சார உரிமைக்கட்கும் போதிய பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. பிரதேச சுயாட்சிப் பிரதேசமொன்றில் அந்திய ஆக்கிரமிப்பு இல்லாத சூழ்நிலைகளில் பாதுகாப்பிற்கான பொறுப்பு சுயாட்சியிடமே விடப்படல் வேண்டும்.
6. பிரதேச சுயாட்சிப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றங்களை நிறுவவும் பூரண உரிமையை சுயாட்சி அமைப்புக்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதேவேளை, அரசு பிரதேச சுயாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களில் ஏற்படுத்த விரும்பும் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஏற்கவோ அன்றி நிராகரிக்கவோ சுயாட்சிக்கட்குப் பூரண உரிமை வேண்டும்.
7. தேசிய மட்டத்திலும் பிரதேச சுயாட்சி மட்டத்திலும் இனம், மொழி, சாதி போன்ற அடிப்படையிலான பாகுபாடுகட்கு எதிரான உறுதி மிக்க நடவடிக்கைகள் வரையறுக்கப்படல் வேண்டும்.
8. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கட்கு வெளியே வாழ்ந்து வரும் மலையக மக்கள், தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள் ஆகியோரது அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்து நிற்கக்கூடிய சுயாட்சி உள்ள மைப்புகள் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
9. தேசிய மட்டத்திலும் பிரதேச சுயாட்சி மட்டத்திலும் அரசாங்க, இராணுவ, ஏனைய தலையீடற்ற முறையில் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கான உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும்.
10. பொருளாதாரம், தொழில், கல்வி போன்ற துறைகளில் பின்தங்கிய சமுதாயப் பிரிவினராக இருந்துவரும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான சலுகைகளும் வசதிகளும் அமைப்பு முறை உத்தரவாதத்துடன் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

இற்றைக்கு 33 ஆண்டுகட்கு முன்பே கட்சியானது முஸ்லிம், மலையகத் தமிழர் ஆகியோரது உரிமைகட்கு உத்தரவாதந் தர வேண்டும் எனக் கோரியுள்ளது. மேலுள்ள பத்து முன்மொழிவுகளும் இன்றைக்கும் பொருந்துவன.

1989 சர்வகட்சி மாநாடு: கட்சியின் முன்மொழிவுகள்

இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக அரசாங்கம் கூட்டிய சர்வ-கட்சி மாநாட்டுக்குக் கட்சியின் நிலைப்பாட்டை

வெளிப்படுத்தும் அறிக்கை சர்வ-கட்சி மாநாட்டின் இரண்டாம் அமர்வில் 12.10.89 அன்று சமர்பிக்கப்பட்டது. அதிற் கட்சி இரு முக்கிய விடயங்களைச் சுட்டியிருந்தது.

முதலாவது: தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனை என்ன? தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசமான வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் வளம் மிக்க விவசாய நிலங்களும் குடியிருப்புக் காணிகளும், நீர்ப்பாசனக் குளங்களும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் வாயிலாகப் பறிக்கப்படுவது தொடர்பாகவே அடிப்படை முரண்பாடு வெளிப்படத் தொடங்கியது. கல்லோயாக் குடியேற்றம் தொடங்கி, கென்-பாம், டொலர்-பாம் குடியேற்றங்கள் வரையான பல பத்துக் குடியேற்றங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் நிறுவப்பட்ட ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வந்துள்ளனர். இரு இன மக்கள் மத்தியில் இன உணர்வுகள் வலிமை யடைந்து இன வெறுப்பாகி அவை இனமோதல்களாக விரிவடைவதற்குத் திட்டமிட்ட குடியேற்றம் ஒரு பிரதான காரணியாக அமைந்தது. அத் துடன் கூடவே பொருளாதாரம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றின் விருத்திக்கு தடைகள் இருப்பதையும் உயர் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றில் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதையும் தமிழ் மக்கள் எதிர்த்து வந்துள்ளமையும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். இவை யாவும் குடியேற்றத்திற்கு எதிரான போரட்டத்துடன் இணைந்தே வளர்ந்தன. இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களில் தமிழ் மக்களின் தேசிய-இன வளர்ச்சியைத் தடைசெய்வதாக வுள்ள குடியேற்றங்களை அகற்றுவதற்கும், இத்தகைய அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் எதுவும் இடம்பெறாமல் தடுப்பதற்கும் நடைமுறை சார்ந்த உறுதிப்பாடு இனப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்கும் பாதையில் ஒரு பிரதான அம்சமாக விளங்குமெனக் கட்சி நம்புகிறது.

இரண்டாவது: இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தமானது சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ளாது இரு அரசுகள் மட்டுமே செய்து கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தமாக அமைந்ததால் அது முழுமையற்றதாயும், நடைமுறைச் சிக்கல்களுடையதாயும் அமைந்தது. ஆத ணாற், பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாததோடு புதிய பல நெருக்கடிகளும் கிளைவிடக் காரணமாகியது. இனப் பிரச்சனைக்கு இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தால் உரிய தீர்வு கிட்டவில்லை. ஆயினும் அந்த ஒப்பந்தத்தில் காணப்படும் சில சாதகமான அம்சங்களை ஒரு தொடக்கமாகக் கொண்டு விரிவான அடிப்படையில் இனப் பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வு காணப்படல் வேண்டும்.

1991: கட்சியின் 2வது நிறைபேரவையில் தேசிய இனப்பிரச்சினையின் இடைக்காலத் தீர்வுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட குறைந்தபட்சப் பிரேரணைகள்

1991ம் ஆண்டு மே மாதம் 4ம், 5ம் திகதிகளில் கொழும்பில் இடம் பெற்ற கட்சியின் இரண்டாவது நிறைபேரவையில் உடனடி வேலைத் திட்டம், தேசிய இனப் பிரச்சினையின் இடைக்காலத் தீர்வுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட குறைந்தபட்சப் பிரேரணைகள் என்பன இனப் பிரச்சனை சார்ந்த கட்சியின் நிலைப்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தி நின்றன. தேசிய-இனப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறையாக இடைக்காலத் தீர்வு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி அத் தீர்வில் உள்ளடங்க வேண்டியவை தொடர்பில் கட்சி முன்வைத்த 15 பிரேரணைகளை இலங்கையில் உள்ள அனைத்து உழைக்கும் மக்களைப் பிரதி நிதித்துவப் படுத்தும் கட்சியாக மட்டுமன்றி தொலைநோக்குப் பார்வையில் இனப் பிரச்சனை தொடர்பில் அவதானிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களாயும் கட்சி முன்மொழிந்திருந்தது.

1. தமிழுப் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் நிரந்தரமாக ஒன்றிணைக்கப்பட்டு அப் பிரதேசத்தில் முழு அதிகாரங்களும் கொண்ட பூரண பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பு முறையும் அதனோடு இணைந்த சுயாட்சி உள்ளமைப்புகளும் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.
2. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் அமைப்பு முறையினை வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச சுயாட்சி பிரதேசம் எனப் பெயரிடப்படுதல் வேண்டும். அதன் எல்லைகள் ஏற்கனவே இருந்து வரும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் எல்லைகளாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. இப் பிரதேச சுயாட்சி உள்ளமைப்பினதும் அதனோடு இணைந்த சுயாட்சி உள்ளமைப்புகளினதும் அதிகாரங்களும், செயற்பாடுகளும் தெளிவாக வரையறுக்கப்படுதல் வேண்டும். அதே வேளை, மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள், கடப்பாடுகள், செயற்பாடுகள் எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்பதும் தெளிவுபடுத்தப்படுவதுடன் மேற்குறித்தன அரசியல் யாப்பு வழி உத்தரவாதத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.
4. வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச சுயாட்சிப் பிரதேசத்தில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவரும் முஸ்லிம் மக்களின் செறிவுக்கு ஏற்றவிதமாக மாவட்டங்களை இணைத்தோ, அன்றித் தனித்தனியாகவோ கொண்ட ஒரு அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பலமான சுயாட்சி உள்ளமைப்பு

புக்களை உருவாக்குதல் வேண்டும். இவ்வமைப்புக்கள் வாயிலாக முஸ்லிம் மக்கள் தமது பொருளதாரர், நீர்-நிலம், வேலைவாய்ப்பு, கல்வி போன்றவற்றில் பூரண உரிமைகளைப் பெற்றிருக்க வகை செய்யப்படுதல் வேண்டும். அதேவேளை, அவர்களின் மத-கலாசார அம்சங்கள்க்கு உரிய இடத்தினை வழங்கி அவர்களது தனித்துவத் தை ஏற்று மதித்து செயற்படும் விதமாக இச் சுயாட்சி உள்ளமைப்பில் அதிகாரங்களும் செயற்பாடுகளும் வரையறுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

5. முஸ்லிம் மக்களின் சுயாட்சி உள்ளமைப்பின் அதிகாரங்களிலும், செயற்பாடுகளிலும் மத்திய அரசோ அன்றி வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச சுயாட்சி நிர்வாகமோ தலையீட்டையும் குறிக்கீட்டையும் கொண்டிருக்காதவாறு இவ்வமைப்பின் அதிகாரங்கள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.
6. வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச சுயாட்சி பிரதேசங்களில் வாழும் சிங்கள மக்களின் உரிமைகளையும் அபிலாலைகளையும் பூர்த்திசெய்து கொள்ளும் வகையில் அவர்கள் கான சுயாட்சி உள்ளமைப்பு வலு வானதாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அதேபோன்று, இப் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புக்கு வெளியே வாழ்ந்துவரும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விதமான உள்ளமைப்புக்கள் ஏனைய பிரதேசங்களில் நிறுவப்படுதல் வேண்டும்.
7. நிலமின்மையாலும் பொருளதாரர், கல்வி, தொழில் போன்றவற்றினால் பின்தங்கிய வகையில் இன்றும் பல பகுதிகளில் பின்தங்கிய சமுதாயப் பிரிவினராக வாழ்ந்து வரும் “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்” சமூக முன்னேற்றத்திற்கான வசதிகளையும் சலுகை களையும் ஏற்றவிதமாக உத்தரவாதப்படுத்தி பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பில் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
8. வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பின் கீழ் அப் பிரதேசத் தின் விவசாயம், கைத்தொழில் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுயமான பொருளாதார விருத்திக்குத் தடைகளும் தலையீடுகளும் ஏற்படுவதை நிர்வாக-சட்ட முறைகளிற் தடுப்பதற்கு உத்தரவாதம் வழங்க வேண்டும்.
9. இப் பிரதேச சுயாட்சிப் பிரதேசத்தில் நிலப்பகுதிகளை மேற்கொள் வதற்கும், நீர்ப்பாசனத்தை ஒழுங்குப்படுத்தவும், குடியேற்றங்களை உருவாக்குவதற்கும் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பிற்கு பூரண அதிகாரமும் வழங்கப்படல் வேண்டும். 1977ம் ஆண்டுக்குப் பின் வட-

க்கு-கிழக்கில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் யாவும் அகற்றப்படல் வேண்டும். அதேவேளை, மத்திய அரசு ஏற்படுத்த விரும்பும் குடியேற்றத் திட்டத்தைப் பிரதேச சுயாட்சி அமைப்பு ஏற்க அல்லது நிராகரிக்கப் பூரண உரிமை இருக்க வேண்டும்.

10. வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசங்களில் நிதி, நீதி நிர்வாகம் மொழி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் கலாசார துறைகள் அனைத்தும் அரசியல் அமைப்பிற்கு அமைய சுதந்திரமான வழிகளில் அப் பிரதேச மக்களின் தேவைக்கேற்றவாறு முன்னெடுக்கப்படுவதற்கும் வளர்க்கப்படுவதற்கும் வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
11. வடக்கு-கிழக்குப் பிரதேசத்தின் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் வகையில் உள்ளுர் பாதுகாப்பிற்கான பொறுப்பினை மேற்படி பிரதேச சுயாட்சி நிர்வாகத்திடம் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், அந்நிய அச்சுறுத்தல்-ஆகுக்கிரமிப்புக்கான சூழல் இல்லாத நிலையில் இராணுவத் தளங்கள் வைத்திருப்பது அல்லது விஸ்தரிப்பது பற்றிய முடிவை பிரதேச சுயாட்சி நிர்வாகத்துடன் கலந்து பேசி முடிவினைக் கொள்ளல் வேண்டும்.
12. தேசிய மட்டத்திலும், பிரதேச சுயாட்சி மட்டத்திலும் இனம், மொழி, சாதி, மதம், பால் போன்றவற்றின் அடிப்படையிலான பாகுபாடு கட்கு எதிரான உறுதிமிக்க நடவடிக்கைகளை அடிப்படை மனித உரிமை, ஜனநாயக உரிமை, தொழிற்சங்க உரிமை என்பவற்றின் வழிநின்று வரையறுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
13. மலையகத்தில் கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கட்கு மேல் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்துவரும் இந்திய வம்சாவழி மக்கள் தமது இனத் தனித்துவங்களையும், தன்னடைளாளங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து விருத்தி செய்யும் வகையில் அவர்கட்கான சுயாட்சி உள்ள மைப்புக்கள் அப் பிரதேசத்தில் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.
14. மலையக மக்களுக்கான சுயாட்சி உள்ளமைப்பானது அவர்கள் செறிவாக வாழ்ந்துவரும் மத்திய, ஊவா, சப்பிரகமுவா மாகாணங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அதே வேளை, இச் சுயாட்சி அமைப்பிற்கு வெளியே வடக்கு-கிழக்கு உட்பட ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழ்ந்துவரும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் உரிமைகட்கு உத்தரவாதம் வழங்கக்கூடிய வகையில் சுயாட்சி உள்ளமைப்புகளில் உரிமைகள் வரையறுக்கப் படுதல் வேண்டும்.

15. மலையகத்தில், மலையக மக்களுக்கான வலுவுள்ள சுயாட்சி உள்ளமைப்புக்களாலும் அவர்கள் நீண்ட காலம் போராடிப் பெற்றதும் — வெறும் பெயராளிலானதாக இருந்து வருவதுமான — பிரசாவுரிமை வாக்குறிமை உட்பட பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஏனைய அடிப்படை உரிமைகளையும் பூரணப்படுத்த முடியும். அதன் அடிப்படையில் அவர்கட்கு நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு, பொருளாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, வீடுமைப்பு சுகாதாரம், மற்றும் மொழி, கலாசாரத் துறைகளிலான வளர்ச்சிக்கு முழுமையாக வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட முடியும்.

அடிப்படை முரண்பாடும் பிரதான முரண்பாடும்

அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு விடயங்களில் நிலப்பிரபுத்துவமிச்சசொச்சங்களைக் காண முடிவதுடன், பெரு-முதலாளித்துவ/தரகு-முதலாளித்துவ, அதிகார-முதலாளித்துவ வர்க்கங்கள் இலங்கையின் ஆளும் வர்க்கங்களாக இருக்கின்றன. இந்த வர்க்கங்களைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் நவகொலனித்துவ அரசாக இலங்கை அரசு இருக்கிறது. இலங்கை அரசு பெளத்த சிங்கள பழையமைவாத, பெருமுதலாளித்துவ/தரகு முதலாளித்துவ நவகொலனித்துவ அரசாகிறது. தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், சிறு வியாபாரிகள், மத்தியதர வர்க்கத்தினர், பெண்கள், இளைஞர்கள், சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் போன்ற பிரிவினர் அதனால் ஆளப்படுவர்களாக இருக்கின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியம், நவகொலனித்துவம், பெரும்/தரகு முதலாளித்துவம் அதிகார-முதலாளித்துவம் என்பவற்றுக்கும் சோஷலிஸத்திற்கும் இடையில் அல்லது ஏகாதிபத்திய, நவகொலனித்துவ, பெரும்/தரகு முதலாளி, அதிகார-முதலாளி வர்க்கங்கட்கும் தொழிலாளர், விவசாயி வர்க்கங்கட்குமிடையிலான முரண்பாடு இலங்கையில் இருக்கும் அடிப்படை முரண்பாடாகும். பேரினவாதத்திற்கும் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கட்குமிடையான முரண்பாடுகளும் பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை, சாதிய ஒடுக்குமுறை போன்ற முரண்பாடுகளும் துணை முரண்பாடுகளாக இருக்கின்றன. இலங்கை அரசு, பேரினவாத, சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களை அடக்கும் அரசாக நிறுவனப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் கடந்த 30 வருடங்கட்கும் மேலாகப் பேரினவாத அரசிற்கும் சிறுபான்மைத் தேசிய இன மக்களுக்குமிடையிலான முரண்பாடு பிரதான முரண்பாடாக மேலெழும்பியுள்ளது.

2011: போரின் முடிவின் பின்னரான சூழலில் இனப் பிரச்சனைச் தீர்வு 2009 மேயில், போரின் கோர முடிவையுடுத்து இலங்கையின் இனப் பிரச்சனையை எவ்வாறு அனுகுவது என்ற வினா புதிய பரிணாமத்தை எடுத்தது. இப் பின்னணியில் கட்சியின் வகுபுது அனைத்து இலங்கை மாநாட்டின் முதலாவது நிறைபேரவைக் கூட்டத்தில் இலங்கையின் தேசிய இனங்களும் சுயநிர்ணய உரிமையும் பற்றிய விவாதத்தின் மூலம் எட்டிய முடிவுகள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக, நீண்டகால வேலைத்திட்டத்தில் உள்ளடங்க வேண்டிய விடயங்கள் இனப்-பிரச்சனை தொடர்பான கட்சியின் நிலைப்பாட்டை எடுத்துக் காட்டின.

ஒரு தேசிய இனம் தனது தலைவிதியைத் தானே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு சுயாதீனத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது அடக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து, தேசத்திடமிருந்து, தேசிய இனத்திடமிருந்து பிரியும் உரிமையையும் கொண்டது என்பதை எமது கட்சி ஏற்கிறது. அதேவேளை, இச் சுயநிர்ணய உரிமை, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, உள்நாட்டு அடக்குமுறை அரசிற்கு எதிர்ப்பு, தொழிலாளி வர்க்க நிலைப்பாடு போன்றவற்றுக்கு அப்பால், நிபந்தனையற்று இருக்க முடியாது என்ற நிலைப்பாட்டைக் கட்சி உறுதியாகக் கொண்டுள்ளது.

இலங்கை இன்று அரைக்-கொலனிய அரைப்-பிரபுத்துவ நாடல்ல. அது நவ-கொலனி நாடாகும். புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியே இலங்கையில் வர்க்கப் புரட்சியின் முதலாவது காலகட்டம் என்று எமது கட்சி தன் வேலைத்திட்டத்தை வகுத்துள்ளது. அதன் மூலம் இலங்கையின் சமகாலச் சூழலுக்கு ஏற்ப புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் பிரயோகத்தைக் கட்சி விரிவாக்கியுள்ளது.

அதே போன்று, இலங்கையின் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகம் தொடர்பாயும் எமது கட்சி விரிவான பார்வையைக் கொண்டுள்ளது. ‘சுயநிர்ணய உரிமை சமன் பிரிவினை’ என்றவாறன்றி ஐக்கியப்பட்ட இலங்கையுள் ‘சுயநிர்ணய-உரிமை-சமத்துவம்-சுயாட்சி’ என்ற அடிப்படையில் தேசிய இனங்களின் உரிமையை உறுதிசெய்ய வேண்டுமெனச் சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகத்தை எமது கட்சி விரிவாகப் பார்க்கிறது. நாடுகூட்டும் தேசங்கட்குமாக இருந்த சுயநிர்ணய உரிமையைத் தேசிய இனங்கட்கான உரிமையாக, நிலத் தொடர்ச்சியற்றுப் பரந்துவாழும் தேசிய இனங்கட்குமான உரிமையாக விரிவாக்கிப் பார்க்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேயே இலங்கையில்

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர் ஆகிய நான்கு தேசிய இனங்கள் வாழ்வதாயும், நிலத்தொடர்ச்சியற்று வாழும் முஸ்லிம், மலையகத் தமிழ்த் தேசிய இனங்களின் சுயநிரணய உரிமையை உறுதி செய்ய வேண்டுமென்றும் தெளிவான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களின் உரிமைகளின் பாதுகாப்புக் குறித்தும் ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளின் பாதுகாப்புக் குறித்தும் தெளிவுடன் உள்ளது. அந்த அடிப்படையிலேயே நிர்வாகப் பரவல், அதிகாரப் பரவல், அதிகாரப் பங்கீடு என்பவற்றுக்கு மேலாகச் சுயாட்சிப் பிரதேசம், சுயாட்சி உள்ளமைப்பு, சுயாட்சி உபஉள்ளமைப்பு போன்ற சுயாட்சி அலகுகளை முன்வைத்துள்ளது. அதிகப்பட்ச சுயாட்சியின் அடிப்படையில் சமத்துவத்துடன் சுயநிரணய உரிமையுடன் தேசிய இனங்களின் கூட்டினைவாக (Confederation of nationalities) இலங்கையைக் கட்ட மைக்க வேண்டும்.

தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையிலான இலங்கையின் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் பகுதியாக இலங்கையின் தேசிய இனங்களின் சுயநிரணய உரிமைப் போராட்டமும் அமைந்துள்ளதென்பது எமது கட்சியின் நிலைப்பாடாகும். புதிய ஜனநாயக அரசக் கட்டமைப்பில் தேசிய இனங்கள் அவற்றின் சுயவிருப்பில் அடிப்படையில் உயர்ந்தப்படச் சுயநிரணய உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்ளும் உரிமையுடையன. அவ்வுரிமையை மறுக்க அங்கு முதலாளி வர்க்கம் ஆட்சியில் இராது. அதனால் ஏகாதிபத்தியம் தேசிய இனங்களின் சுயநிரணய உரிமைக் கோரிக்கையைப் பயன்படுத்தும் பலவீனமான சூழ்நிலை இராது. தேசிய இனங்களின் கோரிக்கை முதலாளித்துவக் கோரிக்கையாக வோ, நாடுகளைத் துண்டாடும் முதலாளித்துவச் சூழ்ச்சியாகவோ இராது. அச் சூழ்நிலையிற் பிரிந்து போகும் உரிமையின் அவசியம் பற்றித் தீர்மானிப்பது இலகுவாக இருக்கும். பிரிந்துபோகும் உரிமையுடன் கூடிய உயர்ந்தப்பட்ச சுயாட்சியுடன் தேசிய இனங்கள் ஒரே நாட்டில் கூட்டினைவாக ஜக்கியமாக வாழ்வது பற்றித் தீர்மானிக்க இலகுவாக இருக்கும். சீனப் புரட்சியின் போது, அங்கு வாழும் தேசிய இனங்கட்குப் பிரிந்துபோகும் தேவை இருக்கவில்லை. எனவே சுயாட்சி முறையை அவை ஏற்றன. சன்டினிஸ்டா தலைமையிலான புரட்சிக்குப் பின் நிக்கராகுவாவின் தேசிய இனங்கள் சுயாட்சி அதிகாரங்களுடன் ஜக்கியப்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

சீனா, நிக்கராகுவா புரட்சிக்ட்குப் பின்திய சூழ்நிலைகள் இலங்கைக்கு முற்றாகப் பொருந்தாவிட்டனும், புதிய சூழ்நிலையில் இலங்கையின் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை நீண்டகால அடிப்படையில் நோக்குவது நல்லது. தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கான் பதற்கான நீண்டகால வேலைத்திட்டம் புதிய-ஜனநாயகப் புரட்சியூடா கவே சாத்தியம் என்பதைக் கட்சி தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதுடன் சில அடிப்படைகளை இங்கு முன்வைக்கிறது.

1. இலங்கை சிங்கள், தமிழ், மூஸ்லிம், மலையகத் தமிழ் தேசிய இனங்களும் ஆதிவாசிகள், பறங்கியர்கள் போன்ற சமூகத்தினரும் பலமொழி பேசுபவர்களும் பல மதங்களைத் தழுவியோரும் பல பண்பாடுகளைக் கொண்டவர்களும் வாழும் நாடு என்பதை அரசிய வைமைப்பில் உறுதி செய்தல் வேண்டும்.
2. அரசியலமைப்பில் தேசிய இனங்களின் உரிமைகள் சுயநிர்ணய-உரிமை-சமத்துவம்-சுயாட்சி என்ற அடிப்படையில் உறுதிசெய்யப் பட வேண்டும்.
3. இன, மத, சமூக, பால் பாகுபாடுகளும், அடக்குமுறைகளும் அரசியலமைப்புக் குற்றங்களாக்கப்பட்டு அப் பாகுபாடுகளையும் அடக்குமுறைகளையும் மேற்கொள்வோரை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் தண்டிக்க வேண்டும். இன, மத, சமூக, பால் அடிப்படை யிலான வன்முறைகளில் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ ஈடுபடு பவர்கட்குக் கடுந் தண்டனை வழங்க வேண்டும்.
4. அரசியலமைப்புப் பினக்குக்களையும், தேசிய இனங்கட்கிடையேயும் சமூகங்கட்கிடையேயுமான பினக்குகளைத் தீர்க்க அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பு நீதி மன்ற நீதியரசர்கள் எல்லாத் தேசிய இனங்களையும், சமூகங்களையும் சமமாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யுமாறு அவர்களை நியமிக்க வேண்டும்.
5. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் மீள இணக்கப்பட்டு ஒரு சுயாட்சிப் பிரதேசமாக்கப்பட வேண்டும். அதில் முஸ்லிம்கட்கு சுயாட்சி உள்ளமைப்பும், அங்கு வாழ்கின்ற சிங்கள மக்களுக்கு உப-உள்ளமைப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இன ஒடுக்கல், போர் போன்ற பாதிப்புகளிலிருந்து மீண்டு தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமெனின் தமிழ் மக்கள் நீண்ட வரலாற்றுக் காலமாக வாழும் பாரம்பரியப் பிரதேசமான வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒரே சுயாட்சிப் பிரதேசமாக இருப்பது அவ

சியம். வடக்குத் தமிழ் மக்களுக்கும் கிழக்குத் தமிழ் மக்களுக்கு மிடையே ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளி வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இருக்கும் ஆதிக்க வர்க்கங்களினாலும் பேரினவாதிகளும் ஏற்படுத்திய தன்றிச் சாதாரண மக்கள் ஏற்படுத்தியதல்ல. அந்த ஆளும் வர்க்க ஆதிக்கச் சக்திகளின் அதிகாரப் போட்டிகட்கு மக்கள் இரையாகாமல் இருக்க, வடக்கு-கிழக்கு ஒரே சுயாட்சிப் பிரதேசமாக இருப்பதுடன் வடக்கின் மக்களுக்கும் கிழக்கின் மக்களுக்குமிடையே இருக்கும் இடைவெளியை நீக்கவும் சந்தேகங்களைப் போக்கவும் அதிகார, நிர்வாகப் பரவலாக்கலையும் பாதுகாப்புகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். கிழக்கு மாகாணத்தில் மூஸ்லிம் மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசத்தில் அல்லது பிரதேசங்கள் ஒருங்கிணைந்த வடக்கு-கிழக்கு சுயாட்சி பிரதேசத்தினுள், மூஸ்லிம் மக்களுக்கெனச் சுயாட்சி உள்ளமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன்மூலம் மூஸ்லிம் மக்களின் சந்தேகங்களையும் அச்சங்களையும் போக்கித் தமிழ் மக்களும் மூஸ்லிம் மக்களும் ஜக்கியமாக வாழும் குழநிலையை ஏற்படுத்த முடியும். அதேபோன்று, வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்கள் அச்சமின்றி வாழவும் தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களுடன் ஜக்கியமாக வாழவும் வடக்கு-கிழக்கு சுயாட்சிப் பிரதேசத்தில் வாழும் சிங்கள மக்களுக்கெனச் சாத்தியமான சுயாட்சி உப-அமைப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மேற்கண்டவாறு அமையும் போது வடக்கு-கிழக்கு சுயாட்சி அமைப்பு சுதந்திரமாக இயங்கவும் அங்கு வாழும் அனைத்து மக்களும் ஜக்கியமாக வாழவும் வழி செய்ய முடியும்.

6. வடக்கு-கிழக்கிற்கு வெளியில் மலையகத்திலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் வாழும் மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கெனச் சுயாட்சி அமைப்புகளையும் சுயாட்சி உப-அமைப்புகளையும் உப-உள்ளமைப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நிலத்தொடச்சியான பெரிய பகுதியிடன் நிலத் தொடர்ச்சியற்ற பகுதிகளை நிர்வாக முறையில் ஒருங்கிணைத்துச் சுயாட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம். அல்லது மலையகத் தமிழ் மக்களின் சனச-செறிவிற்கு ஏற்பச் சுயாட்சி, சுயாட்சி உள்ளமைப்பு, உப-உள்ளமைப்புகளை ஏற்படுத்தலாம்.
7. வடக்கு-கிழக்கிற்கு வெளியில் வாழும் மூஸ்லிம் மக்களுக்கும் அவர்களின் சனச் செறிவிற்கு ஏற்பச் சுயாட்சி உள்ளமைப்பு, உப-உள்ளமைப்புகளை ஏற்படுத்தலாம். பறங்கியர், மலாயர், ஆதிவாசிகள் போன்ற சமூகங்களின் உரிமைகளையும், பாதுகாப்பையும்

சமத்துவத்தையும் உறுதி செய்ய விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

8. சுயாட்சி அமைப்பொன்று ஆகக் குறைந்தது பின்வரும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
 - i சுயாட்சிப் பிரதேசக் காணிகள், குடியேற்றங்கள், காணிப் பங்கீடு, கடல் வளம், வர்த்தகம் போன்றன அதன் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். குடியேற்றங்களையும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும்போது பிரதேச சுயாட்சி அமைப்புக்களுடன் கலந்துரையாடி அவற்றின் பங்களிப்படுத்தேயே செய்யவேண்டும்.
 - ii சுயாட்சிப் பிரதேச உள்ளகச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேண அவற்றுக்குப் பிரத்தியேக பொலிஸ் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
 - iii சுயாட்சிப் பிரதேச மக்களின் மொழி, பண்பாடு, போன்றவற்றின் காப்பாளனாகச் சுயாட்சி அமைப்பு இயங்க வேண்டும்.
 - iv சுயாட்சிப் பிரதேசக் கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்துப் போன்றன சுயாட்சி அமைப்புக்குட்பட்டு இருக்க வேண்டும்.
 - v மத்திய அரசின் தீர்மானங்கள் சுயாட்சி அமைப்பிற்கும் உள்ள மைப்பிற்கும் உப-உள்ளமைப்புக்கும் பாதகமெனச் சுயாட்சிகள் கருதின், அவை பற்றி அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் இறுதித் தீர்வு காணும்வரை, அம் முடிவுகளைச் சுயாட்சிகள் அவற்றின் பிரதே சங்களில் நடைமுறைப்படுத்தாமல் விடலாம்.
 - vi அதே போன்று, சுயாட்சி அமைப்பின் தீர்மானங்கள் மத்திய அரசிற்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துமெனக் கருதின், அதன் கீழ் இயங்கும் சுயாட்சி உள்ளமைப்பும் உப-உள்ளமைப்புகளும் அவற்றை அவற்றின் பிரதேசங்களில், தீர்மானங்கள் பற்றி அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் இறுதித் தீர்வு காணும்வரை, நடைமுறைப் படுத்தாமல் விடலாம்.

மேற்கூறிய அடிப்படையில் புதிய ஐனநாயக அரச கட்டமைப்பில் இலங்கையின் தேசிய இனங்கள் சுயவிருப்பின் அடிப்படையில் உயர் நந்தபட்ச சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டும் பிரிந்துபோகும் உரிமையுடைய சுயாட்சியுடன் கூட்டினைவான (Confederation) ஐக்கிய இலங்கை மக்கள் குடியரசைக் கட்டியமைக்க வேண்டும் என்று கட்சி கோரியது.

இவற்றை வென்றெடுக்கத் தேசிய இனங்களிடையே ஜக்கியம் அவசியமாவதால், நாம், தேசிய இனங்களிடையே அடக்கப்படும், சுரண்டப் படும் தொழிலாளர்கள், விசாரிகள், சிறு உற்பத்தியாளர்கள், பெண்கள், சாதி அடிப்படையில் அடக்கப்பட்டோர் ஆகியோரை இணைத்தும் அவர்களின் பொது உடன்பாட்டுதனும் வெகுஜனப் போராட்டங்களை உரிய தளங்களிலும் கூட்டினைவாக முன்னெடுக்க வேண்டும் எனக் கட்சி கருதுகிறது. தந்திரோபாயமாகத் தேசிய ஜனநாயக வேலைத் திட்டத்தினுடைய புதிய ஜனநாயகப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டு தேசிய இனங்களின் ஆகக்கூடிய சுயநிர்ணய-உரிமை-சமத்துவம்-சுயாட்சியை நிலைநாட்டித் தேசிய இனங்களின் சமத்துவக் கூட்டினைவாக (United Socialist Confederation of Nationalities) ஜக்கிய இலங்கையைக் கட்டியேழுப்ப அறைக்கூவல் விடுத்தது.

2015: நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் வருகையின் பின்

2015 ஜனவரியில் நடைபெற்ற ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னர் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் இனப் பிரச்சனைத் தீர்வு பற்றிப் பாரிய நம்பிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டன. இப் பின்னணியிற் தமிழ்த் தேசியவாதத் தலைமைகள் பற்றிக் கட்சி தனது அரசியலறிக்கையிற் பின்வருமாறு தெரிவித்தது:

“யுத்தம் தந்த அழிவுகட்குப் பின்பும் அவர்களது நிலைப்பாடு சிங்கள உழைக்கும் மக்களை விரோதிகளாயும் பேரினவாதிகளாயும் பார்ப்ப தாகவே உள்ளது. அதேவேளை தமக்குச் சமமான சிங்கள மேட்டுக் குடியினருடன் வர்க்க உறவுடன் இருந்தும் வருகிறார்கள். அத்துடன், இன்று அமெரிக்க மேற்குலக ஏகாதிபத்திய சக்திகளுடனும் இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகளுடனும் பணிவுள்ள விசுவாசத்துடன் தமக்கு ஏதாவது பெற்றுத் தருமாறு கெஞ்சியபடி இருந்து வருகிறார்கள். இதனால், தாங்கள் எதிர்பார்க்கும் அரசியல் தீர்வானது அந்நியத் தலையீட்டினால் வரும் என்றே இவர்கள் நம்புகிறார்கள். இது மீண்டும் மீண்டும் அந்நிய ஆதிக்க வல்லரக்கள் மீது நம்பிக்கை வைப்பது மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்பைப் பெற்று இனப் பிளவை நிரந்தரமாக்கி அதன்மூலம் குறுகிய அரசியல் லாபம் தேடுவதாகும்.

“அமெரிக்காவும், மேற்கு நாடுகளும் தமது தேவை கருதி ஐ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவைத் தீர்மானத்தையும் அதன் வழியிலான சர்வதேச விசாரணையையும் முன்தள்ளி நிற்கிறார்கள். அந்த விசா

ரண்ணயால் தமிழ் மக்களுக்கோ அன்றித் தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்கோ எதுவும் கிடைக்கமாட்டாது. அத்தகைய ஒரு சர்வதேச விசாரணையின் ஊடாகத் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி நியாய மும் அரசியல் தீர்வும் வந்து சேர்ந்துவிடும் என்பது தமிழ் மக்களை ஏமாற்றும் வீண் முயற்சியாகும். அத்துடன் தமிழ்த் தேசியவாதத் தரப்பினர் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகள் யாவும் பழைய பல்லவிகளாகவுள்ளன. கடந்த காலத்தின் அனுபவங்களோ படிப்பினைகளோ அவர்களிடம் இல்லை. எவ்வித சுயவிமர்சனத்தையும் எந்தவொரு தமிழர் தரப்புக் கட்சியும் முன்வைக்கத் தயாராயில்லை.

“கொலனிய யுகத்தின் தேசிய இனப் பிரச்சினையும் நவகொலனிய காலகட்டத்தின் தேசியப் பிரச்சினையும் வெறுபட்டவையாகும். நவகொலனியச் சூழலில் தேசிய முரண்பாடுகள் எவ்வாறு ஏகாதிபத்தியத்தின் கருவிகளாகின்றன என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு தேசியப் பிரச்சினையைக் கையாள வேண்டும். அதன் மூலம் நவீன பாசிசத் திற்குத் தேசியப் பிரச்சினை உரமுட்டுவதைத் தடுக்க முடியும். இதில் மாக்சிச லெனினிச சக்திகளும் ஐனநாயகவாதிகளும் கவனத்துடன் செயற்பட வேண்டும். முற்கூறிய அபாயத்தாலேயே தேசிய இனப் பிரச்சினை இன்று பிரதானமாகிறது. தேசியப் பிரச்சினையை வெறுமனே தேசங்களிடையிலான பிரச்சினையாக நோக்காது அனைத்துத் தேசிய இனங்களினதும் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் நோக்குதல் அவசியம். சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டை அனைத்துச் சிறுபான்மைச் சமூகங்களினதும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பேணும் வகையில் விரிவுபடுத்துவது பற்றி இன்றைய சூழலில் மாக்சிச லெனினிசத்தை முன்னிறுத்துவோரும் இடதுசாரிகளும் ஐனநாயகசக்திகளும் சிந்திக்க வேண்டும். தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றிப் பேசும் போது சுயநிர்ணய உரிமையுடன் மட்டும் அதன் எல்லையைச் சுருக்கிவிட முடியாது. ஐனநாயகம், வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வு, சாதியத்தின் தொடர்ச்சி, பெண்கள் மீதான பால்-நிலை ஒடுக்குமுறை மற்றும் சமூகநீதி மறுப்புகளும் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குள் உள்ளடங்கியவை என்பது முக்கிய கவனத்தைப் பெறல் வேண்டும்.”

துன்பியலும் கேவிக்கூத்தும்

அகிலன் கதிர்காமர்

[இலங்கைப் பொதுவுடமை இயக்கத்தின் முன்னோடித் தோழர்களுள் ஒருவரும் புதிய ஜனநாயக மாக்சிச வெளினிசிக் கட்சியின் தாபகப் பொதுச் செயலாளருமான தோழர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியத்தின் 29ஆம் ஆண்டு நினைவுக் கூட்டத்தில், 25.11.2018 அன்று, “இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியும் அதன் பின்பலமும்” எனும் தலைப்பில், திரு. அகிலன் கதிர்காமர் ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பு]

மாக்ஸின் பல்வகை எழுத்துக்களில், அரசியல் சார்ந்த அதிமுக்கிய படைப்பாக The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte (லூயி பொன பார்ட்டின் பதினெட்டாவது புறாமியர்) அமையும்.

அது 1848ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் முதலாக, ஐரோப்பா முழுவதும் இருந்த புரட்சிகரச் சூழல் பற்றி மார்க்ஸின் பதிவுகளாகும். பிரான் ஸில் நடந்த அப் புரட்சியும் அதன் தோல்வியும் பற்றி, அந் நாலின் தொடக்கத்தில் இருந்து சில வசனங்களை இங்கு முன்வைத்தல் தகும். நாலின் முதலாவது வரியிலேயே மார்க்ஸ் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“எல்லாப் பெரும் உலக வரலாற்று உண்மைகளும் பிரமுகர்களும், சொல்லப்போனால், இரு முறை தோன்றலாம் என ஹெகல் (ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த முக்கிய தத்துவவாதி) எங்கோ குறிப்பிட இருள்ளார். அதில் ‘முதன் முறை துன்பியலாயும் இரண்டாம் முறை கேவிக்கூத்தாயும்’ என்பதைச் சேர்க்க அவர் மறந்து விட்டார்.”

சிலவேளை, நாம் தற்போது காணும் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகள் அக் கேவிக்கூத்தாகத் தோன்றலாம். ஆனால், அவை வரலாற்று முக்கியமான உண்மைகளாக இருக்கும். இரண்டாவதாக, இவ்வாறான தொரு நிகழ்வை நடத்தியதனுடுத் தனது எதிர்பாளர்களுக்கும் பாரம் பரிய இரு-கட்சி முறைக்குள் பயணிப்போருக்கும் ட்ரம்ப் வலுவான எச்சரிக்கையொன்றை வழங்குகிறார். குறிப்பாக, ட்ரம்ப் உருவாக்க

என்னும் ஒரு மாற்று அடித்தளத்துக்கு அவருக்கு ஆதாரம் இருப்பதைக் காட்டும் சாலட்வில் நிகழ்வு, குடியரசுக் கட்சியிலும் ஜனநாயக கட்சியிலும் உள்ள ட்ரம்ப் எதிர்ப்பாளர்க்கு ஒரு எச்சரிக்கையாகும்.

தொடர்ந்து அடுத்த பந்தியில் மார்க்ஸ் கூறுகின்றார்:

“மனிதர் தமது வரலாற்றைத் தாமே உருவாக்குகின்றனர், ஆனாற் தாம் விரும்பியவாறல்ல; தாம் தெரிவுசெய்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் அதைச் செய்வதன்றி, ஏலவேயுள்ள, கடந்த காலத்திலிருந்து தமக்கு வழங்கிக் கடத்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழேயே அவர்கள் அதைச் செய்கின்றார்கள். மரித்த அனைத்துத் தலைமுறையினரதும் மரபு, வாழ்வோரின் முனைகள் மீது ஒரு தீக்கனவு போற்கனக்கிறது.”

எங்கள் மத்தியில் உள்ள, வரலாற்றுவழியான சிந்தனைகள் — தேசிய வாதமாயினும் முதலாளியக் கருத்தியலாயினும் வேறொயினும் — அவை எங்கள் மீதான ஒரு பயங்கரக் கனவாக, எங்கள் மனதைத் தாக்குகின்றன.

அவ்வாறான சிந்தனைகட்கு மத்தியில் தான், நாங்கள் வரலாற்று ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட எம் எதிர்காலத்துக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றோம். அவ்வகையில், மாக்ஸின் வார்த்தைகளுடன் தற்போது எம் முன்னுள்ள நெருக்கடியை, வரலாற்று நோக்கிலும் அரசியல், பொருளாதார நோக்கிலும் நாம் பகுப்பாய்வது எவ்வாறு?

நவதாராளவாதமும் ஜனாதிபதி முறையும்

தற்போதைய நெருக்கடிக்கான காரணிகளை வரலாற்று நோக்கில் எடுத்துப்பார்க்க, கொலனியத்துக்குப் பிந்திய சுதந்திர காலத்திலிருந்து தொடங்கலாம்.

தற்போது மோதுகின்ற இரு பெரும் அரசியற் கட்சிகளும் நமது சுதந்திர காலத்தின் முதலாவது தசாப்த காலத்தையொட்டி உருவாகிப் போட்டியிடும் முதலாளிய கட்சிகளாம்.

இந்த எழுபது வருடச் சுதந்திர காலகட்டம், ஒரு பகுப்பாய்வுக்குத் தொடக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் இங்கு நான் வேறு இரு காலகட்டங்களின் பகுப்பாய்விலிருந்து தற்போதைய நெருக்கடியை அனுகுகிறேன்: 1978ஆம் ஆண்டில் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அரசாங்கம், இரு முக்கிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்வைத்தது: ஒன்று, திறந்த

பொருளாதாரக் கொள்கை; இரண்டாவது, நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி முறை.

அவற்றை முன்வைத்த சூழல், 1970ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த உலகப் பொருளாதார வீழ்ச்சியும் அதற்கு எதிரான முதலாளிய நகர் வையும் கொண்டது. ஐயவர்தனவின் திறந்த பொருளாதாரமும் ஐனாதி பதியின் நிறைவேற்று அதிகாரமும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாயும் மக்களை ஒடுக்கும் சக்திகளாயும் இன்றுவரை இயங்குகின்றன.

இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை என்பது, உலகெங்கும் நவதாராளக் கொள்கை எனப்படுவதாகும். இந்த நவதாராளக் கொள்கை பற்றி இங்கு ஒரு சிறு விளக்கம் தருவது பொருந்தும்.

முதலாளியம் 250 வருடால் வரலாற்றைக் கொண்டது. அது புதிய தொரு உற்பத்தி முறையின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டும் ஒரு பொருளாதாரக் கட்டமைப்பாகும். தொழிலாளர்கள் சுய விருப்புடன் ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும் போது, அத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி இலாபம் சம்பாதித்து, மூல தனத்தைத் திரட்டுவது, முதலாளியத்தின் அடிப்படை அம்சமாகும்.

நவதாராளவாதம் என்பது, கடந்த 40 வருட காலத்தில் தோன்றிய, முதலாளியத்தின் ஒரு உச்சகட்ட நிலையாகும். அது, தொடர்ந்தும் தொழிலாளர்களைத் தொழிற்சாலைகளில் சுரண்டுவதற்கு மேலாக, மக்களின் சொத்துகளையும் வளங்களையும் நேரடியாக அதிகாரத்தி னாடும் வன்முறையூடும் பறித்து, மூலதனத்தைச் சேகரிக்கும் கட்டமைப்பாகும்.

உதாரணமாக, நகரப்புறத்திலுள்ள சேரிகளில் வாழும் வறிய மக்களை வெளியேற்றி, அங்கு பெரிய கட்டடங்களை உருவாக்கிச் சொத்தை அபகரித்தலும் நுண்கடன்களை வழங்கி, மக்களிடமிருந்து அதிக வட்டியையும் இலாபத்தையும் திரட்டுதலும் போன்ற செயற்பாடுகள் அதில் உள்ளடங்கும்.

இவ்வாறு நவதாராளவாதம் என்பது, உலகமயமாக்கலைத் தூண்டி, திறந்த வர்த்தகம், திறந்த நிதி மூலதனப் பாய்ச்சல், மக்கள் எதிர்ப்பை ஒடுக்கக்கூடிய அரசு கட்டமைப்புப் போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டது.

இலங்கையில் திறந்த பொருளாதாரத்தை முன்செலுத்துவதற்கு, ஐனாதிபதி முறைக் கீழுள்ள நிறைவேற்று அதிகாரம் பல தடவை அரசு வன்முறையாக மக்களைப் பாதித்தது.

1980ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தொழிற்சங்கங்களின் பொது வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்துக்கு எதிராக, அவ்வாறான அதிகாரத்தையும் வன்முறையையும் பாலித்தே அப் போராட்டம் நொருக்கப்பட்டது.

அவ் வரலாற்று முக்கியமான கடும் பாதிப்புக்குப் பின்பு, இன்றுவரை, தொழிற்சங்கங்களின் பலமும் செயற்பாடும் மீட்கப்படவில்லை.

பொருளாதார நெருக்கடியும் யுத்தத்தின் முடிவும்

இரண்டாவதாக, முக்கியமான அரசியல் பொருளாதார காலகட்டம் என்பது, 2008ஆம், 2009ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட உலகளாவிய, தேசிய மட்ட மாற்றங்களைக் கொண்டது.

2008ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி, நவதாராளப் பொருளாதாரத்துக்கும் உலகமயமாக்கலுக்கும் ஒரு பெரும் எதிர்ப்பை உருவாக்கியது. நவதாராளப் பொருளாதாரம், மீண்டும் மீண்டும் மேலும் ஆழமான நெருக்கடியைக் கொண்டுவரும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பாகவே இயங்கியது. அதன் ஒரு பாரிய உச்சக்கட்ட நெருக்கடி, 2008ஆம் ஆண்டில் மேற்கு நாடுகளில் தொடங்கி, உலகெங்கும் பரவியது.

2008ஆம் ஆண்டில் வந்த நெருக்கடியின் தாக்கத்தை இன்றுவரை காண்கிறோம். அண்மையில் உலகெங்கும் தோன்றியுள்ள எதேச்சாதி கார ஐனரஞ்சக ஆட்சிகள் — அமெரிக்காவில் ட்ரம்ப், இந்தியாவில் மோடி, ரஷ்யாவில் புட்டின், துருக்கியில் எர்கோடன் போன்ற ஆட்சிகள் — இந்த நெருக்கடியின் பின்னீடுளே.

அந்த உலக நெருக்கடிச் சூழ்நிலையிலேயே, இலங்கையிலும் ஒரு நீண்ட காலப் போர் 2009ஆம் ஆண்டு இராணுவ முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தப் போர் முடிந்த நிலைமை, எங்களுடைய வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை எனலாம்.

அதன்பின், இலங்கை இரண்டு திசைகளில் சென்றிருக்கலாம். ஒன்று எமது தேசியப் பிரச்சினைக்கு யாப்பு வழி அரசியல் தீர்வொன்றை முன்வைத்துச் சமாதானத்தை மேம்படுத்தி இருக்கலாம். அத்துடன், மக்கள் நலன் கருதிய சமத்துவத்தைப் பேணும் சமூகநல், பொருளாதாரக் கொள்கைகளை முன்செலுத்தியிருக்கலாம்.

ஆனாற், போரை வென்ற ராஜபக்ச அரசாங்கம், பேரினவாத அடிப்படையில், தேசியப் பிரச்சினை என் ஒன்றுமில்லை என்று கூறி வெறு

மனே நவதாராள அபிவிருத்தியை முன்செலுக்கியது. ராஜபக்ச அரசாங்கம் அதன் குடும்பத்தினரிடமும் தங்கள் வர்க்கக்த்தைச் சேர்ந்த வர்களிடமும் அதிகாரத்தை குவிப்பதற்கே அவ்வாறான கொள்கைகளை முன்னெடுத்தது.

எங்கும், அரசியல் ஒடுக்குமுறைக்கும், எதேச்சாதிகார நடைமுறைக்கும் மக்களின் எதிர்ப்பு வரும். அவ்வகையிற், பல்வித எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலேயே, 2015ஆம் ஆண்டு ராஜபக்ஷி அரசாங்கம் தோற்கடிக் கப்பட்டது.

அத் தோல்வியையொட்டி, ஒரளவு தாராளமயமான ஒரு ஜனநாயக இடைவெளியும் தோன்றியது. அதனால் அவர்களது பொருளாதாரச் செய்நிரல் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. அப் பொருளாதாரச் செய்நிரல் முற்கொண்டுசெல்லப்பட்டது.

ஜனநாயக வெளியும் இன ஒற்றுமையும்

தற்போது எங்கள் முன்னிருக்கும் நெருக்கடி, ஒரு தசாப்தத்துக்கு முன்னர் உலகிலும் இலங்கையிலும் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களின் விளைவே ஆகும். அதாவது, தற்போதைய நெருக்கடி இலங்கையில் 2010ஆம் ஆண்டுக்கு பின் உருவான ஒரு மேலாதிக்க அதிகாரம் கட்டவிழும் நிலைமையை உணர்த்துகின்றது.

இங்கு, வரலாற்றுவழி மேலாதிக்கம் கட்டவிழும் நிலையில், அதனிடத்தில் எவ்வாறான அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டு ஒன்றுசேரும் என்பதே பாரியதோர் அரசியல், பொருளாதாரக் கேள்வியாக எங்கள் முன் அமைகின்றது.

1848ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1851ஆம் ஆண்டு வரை பிரான்ஸில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் அடிப்படையில், லூயி பொனபார்ட்டின் மேலாதிக்கம் அந்த அதிகாரத்தினுடைய குவிப்பாகி, அடுத்த இருபது ஆண்டுகளாக ஒரு ஜனநாயகமற்ற ஆட்சியை பிரான்ஸைக்குக் கொண்டுவந்தது. அப் பின்னடைவினாடு, தொழிலாளர்களிடத்திலும் சரி ஜனநாயகத்திலும் சரி, 1870ஆம் ஆண்டு வந்த, பரிஸ் கொம்யூன் என்ற புரட்சி மட்டும் நீடித்தது.

இவ்வகையில், தற்போதைய இலங்கை அரசியலில் மீண்டும் ராஜபக்ச ஆட்சி அதிகாரத்தைக் குவித்து ஒன்றுதிரட்டுமாயின், நமது ஜனநாயக எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையும் என்ற கேள்வி ஏழுகின்றது.

கடந்த நான்கு வருடங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல்வித மக்கள் போராட்டங்களை நோக்கின், இலவசக் கல்விக்கான மாணவர்களின் போராட்டம், நுண்கடனுக்கு எதிரான பெண்களின் போராட்டம், காணா மற் போனோரின் உறவினர்களின் போராட்டம் போன்ற பல போராட்டங்களுக்குத் தீர்வு கிட்டாத நிலைமையிலும், அப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் ஜனநாயக இடைவெளி இருந்தது.

தற்போதுள்ள அபாய நிலைமை ஏதென்றால், இவ் வரலாற்றுத் திருப்புமுனையில் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டு ஒன்றுதிரண்டால், ஒரு ஜனரஞ்சக எதேச்சாதிகாரமோ ஒரு பாசிச ஆட்சியோ கூட ஏற்பட வாம்.

அதற்கமையத், தெற்கில், பெளத்த பேரினவாத தேசியவாத சக்திகள் மீண்டும் போரில் வெற்றி பற்றியும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராக வும் பிரசாரங்களை முன்னெடுத்து, இனங்களைப் பிரித்துவைப்பதன் ஊடாக, அதிகாரத்தையும் குவித்து, மேலாதிக்கத்தையும் இறுக்க முயல்கின்றன.

இந் நிலையில், வடக்கிலும் போருக்குப் பின்பான இக் காலகட்டத்தில், குறுந் தமிழ்த் தேசியவாத சக்திகளுடைய அரசியல் மேலாதிக்கத்துக்கான நடவடிக்கைகள் தென்படுகின்றன.

விடுதலைப் புலிகளுடைய போர் முயற்சிகளும் தற்கொலை அரசியலும் ஒரு சோகக்கதையாக அமைகையில், அக் கருத்தியலுடன் செயற்படும் சமகாலக் குறுந் தமிழ்த் தேசியவாதிகளின் செயல்களை ஒரு கேலிக்கூத்தாகக் காணலாம்.

ஏனினும், சிங்களப் பெளத்த பேரினவாத தேசியவாதமும் அதை எதிர்க்கும் குறுந் தமிழ்த் தேசியவாதமும் நெருங்கிய சக்திகளே. அவை இரண்டும், ஒன்றையொன்று பலப்படுத்தி, மக்களைப் பிரித்து வைப்பதனாடாக, இனவாத அரசியலை நீண்ட காலம் நிலைநிறுத்த முயல்கின்றன.

இந்த அபாய அரசியற் கூழ்நிலையில், மக்கள் செயற்பாட்டுக்கும், மக்கள் போராட்டத்துக்கும் உதவும் ஜனநாயக இடைவெளியை நிலை நிறுத்துவது எவ்வாறு என்பதே எம்மை எதிர்நோக்கும் சவாலாகும்.

ஜனநாயகம் தப்பிப் பிழைப்பதற்கான போராட்டம் எழுப்பும் கேள்விகள்

அஸ்வத்தாமா

அறிமுகம்

உலக அரசியல் அரங்கு தொடர் மாற்றங்டகு உட்படுகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடைபெறும் அரசியல் மாற்றங்கள் ஒரு புதிய போக்கை நோக்கி உலக அரசியல் நகர்வதைக் குறிகாட்டுகின்றன. தேசியவாத ஜனரஞ்சகத் தன்மையுள்ள கட்சிகளும் குழுக்களும் தனி மனிதர்களும் உலகெங்கும் ஆட்சியதிகாரங்களைக் கைப்பற்றின. பாரம்பரியக் கட்சிகளும் அவற்றின் நடைமுறைகளும் நிறுவனப்பட்ட ஆட்சியதிகாரமும் தொடர்ந்து கேள்விக்குள்ளாகின்றன. யாவற்றுக்கும் மேலாக எது அரசியல் அறம் எனச் சொல்லப்பட்டது எதுவோ அதுவும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. அதன் பிரதான அங்கமான ஜனநாயகம் என்ற கோட்பாடு தொடர்ந்து பொருளிழந்து வருகிறது. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேற் பெருவாரியான ஆட்சிகளின் அடித்தளமாக இருந்துவந்த ஜனநாயகம் தன் உயரிய இடத்தை இழுந்து விட்டது.

ஜனநாயகத்தின் நெருக்கடி உலக ஒழுங்கின் செல்நெறியை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என இப் போக்குகள் காட்டுகின்றன இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவின் பின் உருவான இரு-மைய உலக ஒழுங்கு சோவியத் ஓன்றியத்தின் உடைவுடன் முடிவடைந்து அமெரிக்கா-மைய உலக ஒழுங்கு உருவானது. 2008ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி அமெரிக்காவின் மீஷயர் நிலையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது. இக் காலத்திலேயே அமெரிக்கா ஜனநாயகத்தை உலகெங்கும் ஏற்றுமதி செய்தது. ஈராக்கின் முற்றுகை, லிபியா மீது தாக்குதல் ஆதியன ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நடந்தன. மெய்யாக, அமெரிக்கா தன் அடாவடித்தனத்துக்கு ஜனநாயகம் எனப் பெயரிட்டது. ஒருபுறம் உலகெங்கும் அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளும் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நடத்திய போர்களும் முற்றுகைகளும் தாக்குதல்களும் மக்களிடையே வெறுப்பைச் சம்பாதித்தன. நேட்டோ

செயற்பாடுகள் கடும் விமர்சனத்துக்கு ஆளாகின. ஆப்கானிஸ்தானில் மீளமுடியாப் போரிற் சிக்கியிருந்த அமெரிக்காவும் கூட்டாளிகளும் சிரியாவில் யுத்தத்தில் இறங்கிக் கண்ட பின்னடைவு உலகின் மாறும் உலக ஒழுங்கை அடையாளப்படுத்தியது. மறுபுறம், பொருளாதார நெருக்கடிகள் முதலாளியப் பொருளாதாரத்தின் கோர விளைவுகளை வெளிப்படுத்தின. அதன் காரணமாக ஏற்படுத்திய சிக்கன நடவடிக்கை களும் சமூகநல் வெட்டுக்களும் ஆனால் வர்க்கம் உழைக்கும் மக்களை மேலும் மேலும் சுரண்டுகிறது என்பதை மக்களுக்குக் காட்டியது. உலகின் செல்வம், அதிகாரத்தில் உள்ள 1% பேரிடம் இருப்பதை மக்கள் கண்கூடாகக் கண்டதால், வோல் ஸ்ற்றீட் போராட்டங்கள் வெடித்தன. ஐனநாயகம் என்பது முதலாளிய ஐனநாயகமே, அது மக்கள் ஐனநாயகம் அல்ல என மக்கள் உணர்ந்தனர்.

இப் பின்புலத்தில் 2016ம் ஆண்டின் நிகழ்வுகள் இரண்டு உலகை மிக அதிர்த்தன. ஒன்று, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து பிரித்தானிய வெளி யேறல் (பிரெக்ஸிட்) வாக்கெடுப்பில், எதிர்பாராதவாறு, வெளியேற வுக்கு ஆதரவாக பிரித்தானிய மக்கள் வாக்களித்தமை. மற்றது, டொனல்ட் ட்ரம்ப் அமெரிக்க ஐனாதிபதியானமை. இரண்டும் உலகம் இன்னொரு திசைவழியில் நகரத் தொடங்கியுள்ளதன் அறிகுறிகள்.

இன்று, ஐனநாயகத்தின் நெருக்கடியின் பின்புலத்தில் ஒரு புதிய உலக ஒழுங்கு உருப்பெறுவதை உறுதியாகச் சொல்லவியலும். ஐனநாயகம் பொருளிழந்துவிட்டது. முதலாளிய ஐனநாயகம் தன் முடிவை எட்டுகையில், முதலாளிய-ஏகாதிபத்திய நலன்களைப் பேண உலகை கட்டுப் படுத்துவது எவ்வாறு என்ற வினா எழுகிறது. நிறுவனமான ஆட்சியதி காரத்தில் உள்ளோரும் கொள்கை வகுப்போரும் கோட்பாட்டாளர் களும் புதிய சொல்லாடல்களை உருவாக்க முனைகிறார்கள்.

பொருளாதார நெருக்கடி உலக நாடுகளை வெகுவாகப் பாதித்துள்ள தால் நாடுகளிடையே வளங்களுக்கும் இலாபத்திற்குமான போட்டி வலுத்துள்ளது. அண்மையில் அமெரிக்கா தனது கூட்டாளி நாடுகட்கு விதித்த புதிய வரிகள், அமெரிக்காவை விலக்கிய இராணுவப் பாது காப்புக் கூட்டமைப்புக்கு ஜேர்மனியும் பிரான்கம் விடுத்த கோரிக்கை, ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரப் பிணக்குகள் என்பன நெருக்கடியின் சில வெளிப்பாடுகள். உலக வளங்களை மீள்பங்கிடிலில் ஏற்பட்ட போட்டி இரண்டாம் உலகப் போருக்கு வழிவகுத்தது போன்ற நிலைமையை இப்போது காணலாம்.

வரலாற்றின் முடிவா? ஜனநாயகத்தின் முடிவா?

இருமைய உலக ஒழுங்கை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த சோவியத் ஒன்றியத்தின் உடைவையும் பெர்லின் சுவரின் தகர்வையும் கொண்டாடியபோது, அவ் வெற்றியைக் கோட்பாட்டுருவாக்கியோரில் பிரான்ஸில் :புக்குயாமா பிரதானமானவர். வோஷிங்டனில் இருந்து வரும் The National Interest என்ற இதழில் “The End of History?” என்ற கட்டுரையை அவர் 1989ம் ஆண்டு வெளியிட்டார். கெடுபிடிப்போர் முடிவை அண்டிய காலத்தில் வெளியான இக் கட்டுரை பெருங் கவனம் பெற்றது. கடந்த கால் நூற்றாண்டாக “வரலாற்றின் முடிவு” என்ற அவரின் கருத்தாக கத்தை முதலாளியவாதிகளும் சோசலிச எதிர்ப்பாளர்களும் மிகவும் கொண்டாடினர். “வரலாற்றின் முடிவு” மார்க்ஸியத்தின் முடிவாகவும் சோசலிசத்தை கல்லறைக்கு அனுப்பிவிட்டதாயும் மௌச்சப்பட்டது.

கார்ஸ் மார்க்ஸ் தரிசித்த வரலாற்றின் முடிவை பொதுவுடமை நிர்ணயிக்கவில்லை. மாறாக, மாற்றுக் கருத்தியல்களை வென்ற தாராண்மையே வரலாற்றின் முடிவை நிர்ணயிக்கும் என்பது :புக்குயாமா வின் வாதம். அவரைப் பொறுத்தவரை, தாராண்மையின் மாற்றுக் கருத்தியல்களாக கருதக்கூடிய இல்லாமும் தேசியவாதங்களும் கருத்தியற் பண்புகளை உடையனவல்ல. எனவே, கெடுபிடிப்போரின் முடிவுடன் சனநாயக சமாதானக் கோட்பாட்டை இறுகப் பற்றிய அமெரிக்கத் தலைமையிலான தாராண்மை உலகம், உலகெங்கும் தாராண்மை ஆட்சியைப் பரப்பும் தனது நோக்கத்திற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கக் தொடங்கியது. கெடுபிடிப்-போரின்போது மனிதனேயம் பேசிய ஜக்கிய நாடுகள் சபையும், பன்னாட்டுத் தன்னார்வ நிறுவனங்களும், கெடுபிடிப் போர் முடிந்ததும் அமெரிக்கத் தலைமையிலான தாராண்மை உலகின் தூண்களாக தம்மைக் கட்டமைத்தன என்று அவர் வாதிட்டார். :புக்குயாமா தனது கட்டுரையிற் பின்வருமாறு சொன்னார்:

‘நாம் நோக்குவது வெறும் கெடுபிடிப்போரின் முடிவோ போருக்குப் பிந்திய வரலாற்றின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் கடப்போ மட்டுமல்ல, மாறாக வரலாற்றின் முடிவை நோக்குகிறோம், அதாவது: அது, மனிதகுலத்தினது கருத்தியல் பரிணாமத்தின் முடிவுப்புள்ளியும், மனித அரசாங்கத்தின் இறுதிவடிவமாக, மேற்கத்திய தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் உலகமயமாக்கலும் ஆகும்.’

தாராண்மைவாத முதலாளிய ஜனநாயகம், அமெரிக்காவிலும் மேற்கு ஜர்ஜோப்பாவிலும் எவ்வளவுதான் முறையற்ற வகையில் செயற்படுத்தப்

பட்டாலும், மனிதகுல அரசியல், பொருளாதாரப் பரினாம அர்த்தத்தில், அது புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு கருத்தியலைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது என்பதில் இனி எச் சந்தேகமும் இல்லை என அவர் வாதிட்டார். முதலாளியச் சந்தைப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தாராண்மைவாத ஐனநாயகத்திற்கு நம்பகமான ஆய்வறிவு மாற்றோ அரசியல் மாற்றோ இல்லை என்ற பொருளில், வரலாறு “முடிந்து விட்டது” என :.புக்குயாமா தனது கட்டுரையிற் கூறினார்.

தனது கருத்துக்களை மேலும் விரிவுபடுத்தி 1992ம் ஆண்டு வரலாற்றின் முடிவும் கடைசி மனிதனும் (End of the History and the Last Man) என்ற நூலை வெளியிட்டார். அதில் வரலாறு முடிந்துவிட்டதாகவும், மேற்கத்திய முதலாளிய ஐனநாயக அரசியலமைப்பே சமூக, அரசியல், பொருளாதார வழிகளில் மனிதச் சமூகம் கண்டடைந்த உச்சம் என்றும் அறிவித்தார். அதாவது, கார்ல் மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்ததைப் போல பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் மூலம் முதலாளிய அமைப்புத் தூக்கியெறியப்பட்டுப் பாட்டாளி-வர்க்க சர்வாதிகாரம் நிறுவப்படும் என்பதும் பின்னர் இப் பாட்டாளி-வர்க்க சர்வாதிகாரமும் அதன் அரசும் வாடியொழிந்து, ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவரது ஆற்றலுக்கேற்பப் பெற்று ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது தேவைக்கேற்ப தருதல் என்ற உயரிய இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் கம்யூனிசச் சமூகம் (அதாவது உயர்நிலை பொதுவுடைமை) பரிணமிக்கும் என்பதும் நடை முறையிற் சாத்தியமில்லை என்றார். அவர் போன்றவர்கட்டு முதலாளியமே மனிதகுலம் அடையக்கூடிய உச்சச் சமூக அமைப்பு.

:புக்குயாமா “வரலாற்றின் முடிவு” சோசலிசத்தின் முடிவைக் குறிக்கும் என்றார். அத்துடன், “வரலாற்றின் முடிவு” போர்களின் தொகைக் குறைவால் குணாம்சப்படும் என்றும் தாராண்மைய ஐனநாயகம் சமாதானமாக இருந்தது என்றும் :.புக்குயாமா வாதிட்டார்.

அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாடற்ற புவிசார் அரசியல் ஆதிக்க வேட்கை ஒட்டுமொத்த உலகையும் — வான்வெளியையுங் கூட — அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகட்டுச் சாத்தியமான ஒரு அரங்காக்கியுள்ளது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவுக்குப் பின் வெடித்தெழுந்த ஏகாதிபத்திய இராணுவவாதம் தோற்றுவித்த குழப்பங்கட்டுப் கொடுத்த கொடும் மனித விலை அளப்பரியது. இதில் தாராண்மைவாத ஐனநாயகம் என்ற கோட்பாடு அர்த்தமற்றதாகியது.

தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் வெற்றியை :.புக்குயாமா அறிவித் துப் பத்தாண்டுகளுக்குள், அது ஒவ்வொரு இடத்திலும் நெருக்கடிக் குள்ளானது. குறிப்பாக அமெரிக்காவில் அதன் நிலை மிக மோசமா னது. அமெரிக்க அரசாங்கம் தன் குடிகளை உளவுபார்த்தது; அவர்களின் அந்தரங்க வாழ்வு பற்றித் தகவல் திரட்டியது; சட்ட விசாரணை யின்றி அவர்களைக் கொன்றது. இன்னமும் அவ்வாறே செய்கிறது.

இப் பின்னணியில், 2018 இறுதியில் பிரித்தானிய New Statesman சஞ்சி கையில் வெளியான :.புக்குயாமாவின் நேர்காணலில் சோசலிச் மீட்சி தவிர்க்கவியலாதது என அவர் சொல்கிறார். அத்துடன், திறந்த பொருளாதாரமும் கட்டற்ற வணிகமும் மிக மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதாகவும் அப் பொருளாதார மாதிரி உலகில் அசமத்துவத் துக்கு வழிவகுத்தமையையும் உலகெங்கும் சமூக நீதிக்கான போராட்டம் வலுப்பதையும் மறுக்கவியலாது என்றும் அவர் ஏற்கிறார்.

அவருடைய ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பின்வருமாறு: “இவ்விடத்து, கார்ல் மார்க்ஸ் சொன்னவை சில மெய்யாகி வருகின்றன. மிகை உற்பத்தி பற்றியும்... தொழிலாளர் வறுமைப்படுவர் என்றும் (பண்டங் கட்குக்) கோரல் பேதாமற் போகும் எனவும் அவர் சொன்னார்.”

:.புக்குயாமா சொன்ன வரலாற்றின் முடிவு நிகழுவில்லை. மாறாக எத் தாராண்மை ஜனநாயகம் உலகின் அறுதியானதும் இறுதியானதுங் கோட்பாடாக இருக்கும் என்று அவர் கருதினாரோ, அது இன்று தனது முடிவை நோக்கிச் செல்கிறது.

சமூக நல அரசுகளின் முடிவு

தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் மீதான நம்பிக்கைக்கட்கும் சமூக நல அரசுக்கும் நெருங்கிய உறவுண்டு. சமூக நலன்கள் ஜனநாயகத்தின் பகுதியாகக் காணப்பட்டதால், மக்களுக்கு வழங்கிய சமூக நலன் கட்குக் காரணம் ஜனநாயகமே என்ற கருத்தும் இருந்தது. ஆனால் முதலாளியத்தின் நெருக்கடிகள் அதைப் பொய்ப்பித்தன. கடந்த பத்தாண்டுகளில், குறிப்பாக ஜரோப்பாவில், எங்கெல்லாம் சமூக நல அரசுகள் முடிவுக்கு வந்தனவோ அங்கெல்லாம் தேசியவாத ஜனரஞ்சக் (nationalistic populist) கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்தன.

சமூகநல அரசு என்ற கருத்தாக்கம் இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில் மேற்குலக நாடுகளிற் தோன்றியது. ரஷ்யப் புரட்சியையடுத்து மக்கள் நலத் திட்டங்களை மையப்படுத்திய சோவியத் அரசு அதற்கு

முன்மாதிரியானது. இரு உலகப் போர்களாலும் விளைந்த பின்னடைவைச் சீராக்கிச் சமூகத்தை முன்னோக்கி நகர்த்த சோவியத் ஒன்றியம் பின்னர் கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளும் மக்கள்-மைய, சமூகப் பொருளாதார நலன் சார்ந்த புனர்நிர்மாணப் பணிகளில் இறங்கின.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வளர்ச்சியும் அங்கு தொழிலாளர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட முன்மாதிரியான மாற்றங்களும் மேற்குலக நாடுகளின் தொழிலாளர்களைச் சிந்திக்க வைத்தன. சமூக நலன்களை உறுதிப்படுத்து மாறு அவர்கள் அரசுகளை வற்புறுத்தலாயினர். இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் அப் போக்கு வலுத்தது. முதலில் இக் கோரிக்கைகளைப் புறக்கணித்த அரசுகள், காலப்போக்கிற தொழிற்சங்கங்களின் வலிய நடவடிக்கைகளாற் கலங்கின. கம்யூனிசம் செல்வாக்கு அடையும் அபாயத்தை உணர்ந்த மேற்குலக முதலாளிய நாடுகள் சமூகநலத் திட்டங்களையும் பிற சலுகைகளையும் வழங்கிச் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளதும் தொழிற்சங்கங்களதும் நட்பை வெல்ல முற்பட்ட அதேவேளை, “கம்யூனிச அபாயம்” என்ற பெயரில் கம்யூனிஸ்டுகளையும் புரட்சிகர இடதுசாரிகளையும் ஒடுக்கின. சமூகநலத் திட்டங்களை எளிதாகப் பெறவேண்டி அதற்கு உடன்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் “கம்யூனிச அபாயத்திற்கெதிராக” அரசுடன் ஒத்துழைத்தன.

அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு, வேலையில் உத்தரவாதம், அனைவருக்கும் இலவச மருத்துவம், இலவச உயர்கல்வி, முழுச் சம்பள ஓய்வுதியம், தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு இலவச ஓய்வு விடுதிகள், பெண்களுக்கு நீண்ட பேறு-கால விடுமுறை எனப் பல்வகை மக்கள்-நலத் திட்டங்களை சோவியத் முகாம் அரசுகள் முன்னெடுத்தன. அவற்றின் பகுதிகள் சமூக நலன்களாக மேற்குலகுக்கு வந்தன.

முதலாளிய அரசுகள் பல வடிவங்களிற் பேணும் சமூக நலன், முதலாளிய நல்லெண்ணத்தின் விளைவால்ல. முதலாளிய சமூக-நலச் செயற்பாடு ஒவ்வொன்றும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் போராட்டங்களின் நேரடி அல்லது மறைமுக விளைவே. நிதி மூலதனத்தின் எழுச்சியும் ஆதிக்கமும் நவகொலனியமும் உலகமயமாதலும் மூலதன அசைவாற்றலும், 1980களிலில் ஒரு அரசியல் சக்தியாயெழுந்த நவதாராளவாதத்துடன் இணைந்து, முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் சமூகப் பாதுகாப்பிலும் சமூக நலனிலும் அரசின் ஆதரவான வகிபாகத்துக்குக் குழிபறித்தன.

முன்றாம் உலக அரசுகள் பெரும்பாலும் சமூகப் பாதுகாப்பின் காவலனும் அத்தியாவசிய சேவைகளை வழங்குவோனும் என்ற வகிபாகத்

திற் தவறி விட்டன. மூன்றாம் உலக நாடுகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள், தாங்கள் பரிந்துரைத்த பொருளியற் தாராளமயம், தனியார் மயம், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் மீள்கட்டமைத்தல் என்பவற்றை முழுதாக நிறைவேற்றத் தவறியதாலேயே விளைவன் என்று நவதாரா எவாதிகளும் உலகமயமாக்கலின் பிற ஆதரவாளர்களும் வற்புறுத்துவர். இன்று இலங்கையில் நடைபெறும் வாதப்-பிரதிவாதங்களை இப்பின்னணியில் பொருத்திப்பார்க்கலாம்.

விந்தை யாதெனில், தேசியவாத ஜனரஞ்சக் குடிகள் எச் சமூக நலன்களின் தேய்வால் எழுந்தனவோ, அச் சமூக நலன்கட்கு ஆப்புவைக்கும் சமூகநல் வெட்டுக்களையும் தனியார்மயத்தையும் வலது நோக்கிய அரசியற் திருப்பழும் தேசியவாத வெறியும் முழுவீச்சில் நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. சந்தையும் நிதிமுலதனமும் கேட்பதைத் தேசியவாதிகள் உணர்ச்சிகர உச்சாடனங்களோடு ஒப்பேற்றுகிறார்கள்.

போராட்டங்களின் உலகமயமாக்கல்

உலகெங்கும் போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. மக்கள் வீதிக்கு இறங்கி உரிமை கோரிப் போரிடுகிறார்கள். அரசாங்கங்கள் அவர்கள் மீது வன்முறையைக் கட்டவிழக்கிறது. போராட்டங்கடகுத் தடைவிதிக்கிறது. இவை ஜனநாயகத்தின் தோல்வியின் மேலுமொரு குறிகாட்டி. தமது உரிமைகட்காகக் குரல் கொடுக்கவும் போராடவும் மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. அரசாங்கங்கள் அந்த உரிமையை மறுக்கின்றன. இருந்தும் போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன.

பிரான்சில் மஞ்சள் மேலங்கிக்காரர்களின் போராட்டங்களோடு 2019ம் ஆண்டு தொடங்கியது. கடந்தாண்டின் ஈற்றில் பிரான்சில் ஏரிபொருள் விலை அதிகரிப்புக்கு எதிராகத் தொடங்கிய “மஞ்சள் மேலங்கி” இயக்கம் இன்று பிரான்சையும் அன்டை நாடுகளையும் நிலைகுலைய வைத்துள்ளது. “மஞ்சள் மேலங்கி” அனிந்த போராளிகள் பிரான்சைக் கடந்து உழைக்கும் மக்களின் போராட்டத்தின் குறியீடாகியிருக்கின்றனர். ஜரோப்பாவில் உருவான பொருளாதார நெருக்கடிகளதும் இலாபமீட்டல் வெறியினதும் விளைகவே இப் போராட்டங்களைக் கருதவேண்டும். மஞ்சள் மேலங்கிப் போராட்க்காரர்கள் ஜரோப்பா வெங்கும் கனலும் அரசுகளுக்கு எதிரான மக்களின் கோபத்தினதும் எதிர்ப்பினதும் பிரதிநிதிகளாக உள்ளனர்.

இவை ஜரோப்பாவுக்கு மட்டுப்பட்டவை அல்ல. எகிப்திய ஜனாதிபதி ஸிலி மஞ்சள் மேலங்கி விற்பனையைத் தடைசெய்துள்ளார். பெல்ஜியீ

யம், நெதர்ஸாந்து, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகளிலும் ஈராக்கிலும் கூட மக்கள் மஞ்சள் சீருடை அணிந்து ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். ஈராக்கின் பஸ்ரா நகரில் அசுத்தமான குடிநீருக்கும் மோசமான நகர சேவைகட்கும் எதிராக ஒரு “மஞ்சள் மேலங்கிப்” போராட்டம் நடை பெற்ற பின், தலைநகர் பக்தாத்தில் நடந்தவொரு போராட்டத்திலும், பாஸ்ரா ஆர்ப்பாட்டங்களுடன் ஒருமைப்பாட்டைக் காட்டுமாறு, ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மஞ்சள் சீருடைகளை அணிந்திருந்தனர். ஆபிரிக்காவிலும் மஞ்சள் மேலங்கி செல்வாக்குப் பெறுகிறது. புர்க்கீனா :பாசோ, துனீசியா, அல்ஜீரியா ஆகிய நாடுகட்கும் மஞ்சள் மேலங்கிப் போராட்டம் பரவியுள்ளது. அது இப்போது தாய்வானை உலக்குகிறது.

கடந்தாண்டு இந்திய விவசாயிகள் தலைநகரைச் சூழ்ந்து பாரிய போராட்டமொன்றை மேற்கொண்டனர். பங்களாதேஷில் மாணவர்கள் வீதிக்கு இறங்கிப் போராட்டம் நடத்தினர். ஆட்சிக்கெதிரான தொடர் போராட்டங்கள் தாய்லாந்தில் நடைபெற்றன.

இவை போராட்டங்களின் உலகமயமாக்கலைக் குறிக்கின்றன. அதே வேளை உலகின் தீர்க்கமான ஆட்சியியல் கோட்பாட்டுருவான ஐன நாயகத்தின் தோல்வியையும் உணர்த்துகின்றன. முதலாளியத்துடன் இணைந்த தாராண்மைவாத ஐனநாயகம் மக்கள் வேண்டுவதைத் தராது என அறிந்தே மக்கள் உலகெங்கும் வீதியில் இறங்குகிறார்கள்.

நிறைவாக

வரலாற்றில் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், குறிப்பாக கோட்பாடு சார்ந்த சொற்களுக்கு, ஒரு வாழ்காலம் உண்டு. அவ்வகையில் ‘ஐனநாயகம்’ என்ற சொல் கோட்பாடாகவும், சொல்லாகவும் காலாவதியாகிறது. அதன் முடிவைப் பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவுகள் துரிதப் படுத்துகின்றன. கேள்வி யாதெனில், முதலாளிய ஐனநாயகத்தின் செல்லாமை ஏற்படுத்தும் வெற்றிடத்தை எது நிரப்பும் என்பது தான். அது எதுவோ, அது அடுத்த அரை நூற்றாண்டுக்கு உலக அரசியல் அரங்கின் செல்நெறி மீது தாக்கஞ் செலுத்தும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தற்போதைய அரசியல் நெருக்கடியின் முன் இடதுசாரியத் தலைமையில் கட்டியெழுப்ப நோக்கும் வெகுசன மத்திய நிலையத்திற்கான முன்மொழிவுகள்

- 1) தொனிப்பொருள் உண்மையான ஜனநாயகத்தை-பொருளாதார நீதியை மக்கள் அதிகாரத்தினால் கட்டியெழுப்புவோம்!
- 2) அமைப்பின் பெயர் மக்கள் போராட்ட மையம்
 - ❖ பிரதேசக் கட்டமைப்பு மக்கள் அதிகார சபை என்ற பெயரிற் செயற்படும்.
- 3) இது ஒரு அரசியல் கட்சியல்ல என்பதாற் சகல துறைகளையும் உள்ளடக்கும் கொள்கைகளைத் தயாரிக்கத் தேவையில்லை. ஜனநாயகம், பொருளாதாரம், தேசியப் பிரச்சினை, வெளிநாட்டுக் கொள்கை, சமூக பண்பாட்டுத் துறைகள் சார்ந்த கொள்கைகளுக்கு முழுமையான வரைவொன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும்.
- 4) குறித்த துறைகளில் கோட்பாட்டு விளக்கங்களுக்குப் பதிலாக இடது சாரிகளிடையில் மாத்திரமன்றிப் பிற ஜனநாயக, முற்போக்கு, வெகுசன அமைப்புகளுடன் ஜக்கியமான செயற்பாட்டு வரையறை கட்குப் பொருத்தமான முதற் கட்டக் கொள்கைச் சட்டகத்தை மாத்திரம் தயாரித்தல் தகும்.
அதற்காகச், சில துறைகளில் சில முதற்கட்ட அடிப்படை முன்மொழிவுகள் வரையப்பட்டுள்ளன.
(அ) ஜனநாயகம்
 - ❖ அடிப்படை உரிமைகள்: அரசியலமைப்பு முன்னுரிமைகள் சட்ட, அரசியல் உரிமைகள் ஆகிய முதலாந் தலைமுறை உரிமை

கட்கு மட்டுப்படுத்தாமல் பொருளாதார, சமூக உரிமைகள் போல இரண்டாந் தலைமுறை உரிமைகளையும் உள்ளடக்கல்:

1. கல்வி, சுகாதாரம், வீடு, தொழில், வாழ்வாதார உரிமைகளும் (கைவிரல் அடையாளச் சட்டமூலத்தை மறுத்தல் உட்பட்ட) தனிமனித உரிமையும்.

2. சூழலைப் பொதுச் சமூக வளமாக ஏற்றலும் அபிவிருத்தி உபாயங்களுடன் சூழலின் சமச்சீரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை மக்கள் வசமாக்கலும்.
3. அபிவிருத்தியின் பலன்களைப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கல்.

❖ அரசு கட்டமைப்பு— அரசு தீர்மானங்களை எடுக்கும் அலுவலில் மக்களை நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஆலோசனைகளும் தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகாரம், சட்டவாக்கச் சபை, நீதிமன்றக் கட்டமைப்பு அகியவற்றின் தலைவர் மறுசீரமைப்பு ஆலோசனைகளைப் பற்றி உரையாடலும்.

1. இறையாண்மை அதிகாரம் மக்களிடமிருந்து நழுவும் தற்போதைய பிரதிநிதி-ஜனநாயகத்திற்குப் பதிலாக அரசு தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது அவற்றை உண்மையாகவே மக்கள் செயற்படுத்தும் முறையொன்றையும் அதற்கான கட்டமைப்புகளையும் ஏற்படுத்தல். இதற்கேற்ப, தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை உட்பட்ட ஜனநாயக-விரோத மக்கள்-பிரதிநிதிகள் நிறுவன முறைக்குப் பதிலாக ஜனநாயகத்தையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் பாதுகாக்கும் புதிய கட்டமைப்பொன்று அறிமுகமாகும்.
2. மக்களின் வாக்குகளால் தெரிவாகும் மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் ஏனைய சகல பிரதிநிதிகளையும் திருப்பி அழைக்கும் அதிகாரத்தை மக்களுக்கு வழங்கல்.
3. புதிய சட்டமூலங்களை சமர்ப்பிக்கவும் நிறைவேற்றிய சட்ட மூலங்கட்குச் சவால் விடவும் மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கல்
4. தற்போது வழக்கிலுள்ள சட்டத்தில் உள்ள ஆண்-பெண் அசமத்துவத்தை நீக்கலும் முழுமையான சமத்துவ அடிப்படையை அரசியலமைப்பினுள் ஏற்றலும்.

5. தற்போதைய சட்டத்தின் கடமை, சட்ட நிறைவேற்றம் எனு மாறான எல்லைகளைக் கடந்து நீதி பெறும்வரை சட்டத் தின் கடமையைச் செயலில் உறுதிசெய்யத் தேவையான ஒதுக்கீடுகளைத் தயாரித்தல்.

❖ அரசியலமைப்பு

1. மக்கள் இறையாண்மையை மெய்யாகவே செயற்படுத்தும் புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்க வேண்டும். அதற்காக மேற்குறிப்பிட்ட முதன்மை அம்சங்களை அடிப்படைக் கூறுக ளாகக் கொண்டு அரசியலமைப்பை வரைய வேண்டும்.
2. அதன் வரைவைத் தொழிலாளர்-விவசாயிகள்-மாணவர் கள்-இளைஞர்கள்-பெண்கள் ஆகியோரின் பங்களிப்பைக் கொண்ட அரசியலமைப்புத் தொகுப்பாளர் சபை மேற் கொண்டு, மக்களிடையே போதியளவு காலம் விரிவான கருத்தாடலுக்கு உட்படுத்தி மக்கள் கருத்து வாக்கெடுப்பு மூலம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.
3. அரசின் மதச்சாரப்பின்மையை அரசியலமைப்பாலும் அரசின் செயற்பாட்டாலும் உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

❖ தேர்தல்

தேர்தல் முறைக்குள் பண பலம், ஊடக பலம், அரச பலம் ஆகியவற்றின் முறைகேடான பாவனையைத் தடுக்கும் மறுசீரமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தல். உறுப்பினர்களின் (மக்கள் பிரதிநிதிகளின்?) சம்பளம் பயிற்றிய ஒரு தொழிலாளியின் சம்பளத்தை மீறாதவாறு மட்டுப்படுத்தல். உறுப்பினர்கட்கு (மக்கள் பிரதிநிதிகட்கு?) விசேட சிறப்புரிமைகள் வழங்காமை. மக்கள் பிரதிநிதிகளை திருப்பி அழைக்கும் அதிகாரத்தை மக்களுக்கு வழங்கல். பொதுமக்களின் வாழ்வில் நேரடியாயும் உணர்வழூர்வமாயும் தாக்கஞ்செலுத்தக்கூடிய மேல் மட்ட அரச ஊழியர்கள் தாம் உடன்பட்ட விதிமுறைகட்கேற்ப செயற்பாத போது அவர்களின் நியமனங்களை மீளாயவும், திருப்பி அழைக்கவும் மக்கள் தலையிடுதற்கான முறையோன்றைத் தயாரித்தல்.

1. மக்களின் இறையாண்மை அதிகாரத்தைச் செயற்படுத்து மாறான தேர்தல் முறையொன்றைப் புகுத்துவதோடு,

தேர்தல்களை நடத்துவதில் அரசு அதிகாரத்தை எவ்வகையிலும் முறைகேடாகப் பாவிப்பதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் இடைக்கால அரசாங்கம் தேர்தல்களை நடத்தும்.

2. தேர்தலொன்றின்போது அரசியல் கட்சிகளும் அமைப்புகளும் தமது நிதிச் செயற்பாடுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட் செயற்படுத்த வேண்டுவதுடன், அவை கண்காணிப்பிற்கும் கணக்காய்விற்கும் உட்படும்.
3. குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் குறித்த நாளில் தேர்தல் கள் நடப்பதை அரசியலமைப்பு உள்வாங்க வேண்டும்.
4. சுகல மக்கள் பிரதிநிதிகளும் நுண்மையான துறைகளில் பொறுப்பு வகிக்கும் அரசு அதிகாரிகள் தமது சொத்துக் கணக்கை வருடாந்தம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அத்துடன், அது பற்றிய தகவல்களை வேண்டியபோது பெற ஒவ்வொரு குழுமகளுக்கும் உள்ள உரிமையை உறுதிசெய்தல்.

❖ பொதுமக்களின் ஜனநாயக உரிமைக்கட்டு முன்னுரிமை

1. வேலைநிறுத்த உரிமையையும் அமைப்பாகும் உரிமையையும் அரசியலமைப்பில் உள்வாங்குதல்
2. வேலை நாளை ஆறு (6) மணித்தியாலங்கட்கட்டு மட்டும் படுத்தல்
3. அரசு, தனியார், தோட்டத் துறைகளில் ஊழியர்களின் தொழிற் பாதுகாப்பு, சமமான சேவை நிபந்தனைகள், ஓய்வு ஓய்வுதிய உரிமைகளை உறுதிசெய்தல். (அரசு, தனியார், தோட்டத் துறைகளிடையே ஊதிய வேறுபாட்டைத் தவிர்த்தல்)

(ஆ) பொருளாதாரம்

- ❖ பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை நீக்கும் நோக்குடன் மக்கள் பங்கேற்புப் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்பல். உற்பத்தியின் பலன்கள் நீதியாகப் பகிர ஒழுங்குசெய்து, நிதித் துறையின் சமமற்ற வளர்ச்சியினால் நெருக்கடிக்கு உட்பட்டிருக்கும் பொருளாதார முறைக்குப் பதிலாகப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திக்கு முன்னுரிமை வழங்குமாறான பொருளாதாரக் கொள்கை ஒன்றை நிறுவல்.

- ❖ உலக ஏகாதிபத்திய மூலதன தேவைகட்கேற்பப் பொருளாதா ரத்தை ஒழுங்கமைக்கும் நோக்குடைய சர்வதேச வர்த்தக ஒப்பந்தங்கட்டுப் பதிலாக சர்வதேச வர்த்தகத்திலும் வர்த்தக ஒப்பந்தங்களிலும் மக்கள்சார்புக் கொள்கைப்படி செயற்படல்.
- ❖ சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி ஆதிய ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்கள் ஊடாக செயற்படும் நவதாராளப் பொருளா தாரக் கொள்கைகட்டுப் பதிலாக மக்கள்சார்புப் பொருளாதார கொள்கைகளின் அடிப்படையிற் பொருளாதார வேலைத்திட்ட மொன்றை வகுத்தல்.
- ❖ கல்வி, சுகாதார சேவை, பொதுப் போக்குவரத்து உட்பட சமூகப் பாதுகாப்புச் சேவைகளை மூலதன இலாபத்திலிருந்து விடுவிடதல். வதிவிடம், தொழில் ஆகியவற்றை அடிப்படை உரிமைகளாக உறுதி செய்தல்.
- ❖ அரச நிறுவனங்களின் தனியார்மயமாக்கலை மறுத்தல்.
- ❖ வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் போதிய ஊதியத்தையும் ஓய்வுதியத் தையும் சமூக பாதுகாப்புச் சேவைகளையும் சமூக நலனோம் புகை உரிமையையும் உறுதி செய்தல்.
- ❖ பல்தேசியக் கம்பனிகளின், பொதுவாக மூலதனத்தின், தாக்கத திலிருந்து விவசாய மற்றும் மீனவ மக்களின் பொருளா தாரத்தை மீட்கவும், குறித்த தாக்கத்தினால் சிறு அளவிலான தொழில் முயற்சியாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கவும் தேவையான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல். உலக மூலதனத்தின் நாசகாரத் தேவைகளை நிறைவேடுத்தும் சிங்கப்பூர் ஒப்பந்தம் போன்ற மக்கள்-விரோத ஒப்பந்தங்களையும் ஏற்கனவே செயற்படும் அவ்வாறான பிற திட்டங்களையும் உடனடியாக மறுதலிக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்.

(இ) தேசியப் பிரச்சினை

- ❖ இலங்கை அரசியல் வரலாற்றிற் படிப்படியாக வளர்க்கப்பட்ட இனவாதத்தையும் மதவாதத்தையும் தேசிய ஒடுக்குமுறையால் வடிவெடுத்த பிரிவினை மனோபாவத்தையும் தோற்கடித்து முற்கூறிய திட்ட நிரல்களை வெற்றிபெறுவிக்கும் நோக்குடைய ஒன்றினைந்த போராட்டத்தின்பால் சகல தேசிய இன, மத மக்கள் பிரிவுகளை ஒன்றினைக்க வேண்டும்.

- ❖ ஓவ்வொரு மக்கள் குழுமத்தினதும் தேசிய, கலாச்சார சிறப்புக்களை ஏற்படுத்தி இனவாதத்திற்கும் மதவாதத்திற்கும் தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராக இயங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்காக மக்களிடையே இடையறாத கல்வி, பிரச்சார, ஆர்ப்பாட்ட வழிகளிற் தலையிடுதல்.
- ❖ ஒரு தேசிய இனத்திற்கோ மதத்திற்கோ கலாச்சாரப் பிரிவிற்கோ முன்னுரிமை வழங்கி ஏனைய மக்கள் பிரிவுகளையும் மதங்களையும் கலாச்சாரங்களையும் இழிவுபடுத்துமாறான அரச தலையீடுகளையும் அடிப்படைவாதத் தலையீடுகளையும் முற்றாக நிறுத்த ஆக்கமான நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ❖ தேசிய இன, மத, கலாச்சாரத் தனித்துவங்களை அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்துவதை முற்றாகத் தடுப்பதற்கு ஆக்கமான நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ❖ அரசியல் கைத்திகளின் விடுதலை, காணாமலாக்கியோர் விடயத்தில் நீதியை நிலைநாட்டல், பலவந்தமாக கைப்பற்றிய காணிகளை மக்களிடம் மீளக் கையளித்தல், இனவாதத்தை தூண்டும் குடியேற்றங்களை நிறுத்தல், தோட்டப்புற மக்களின் குடிசார் உரிமைகளை உறுதிசெய்தல் உட்படத் தேசியப் பிரச்சினையின் உணர்வுசார் பிரச்சினைகட்குத் தீர்வு காணத் துரிதமாக ஆக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்.

சமூக மாற்ற அரசியலில் இளைஞர்களின் வகிபாகம்

சி. கிருஷ்ணபிரியன்

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பான காலப்பகுதிகளில், 1960, 70கள் முற்போக்கு அரசியலின், புரட்சிகர அரசியலின் முக்கிய காலப்பகுதியாகும். அக் காலப்பகுதியில் இளைஞர்கள் பெருமளவில் புரட்சிகர இடதுசாரி அரசியலின் பங்காளர்களாகவும் ஆதரவாளர் களாகவும் தீவிர செயற்பாட்டாளர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். அக் காலத்தில் இளைஞர்கள் சமூக அக்கறை மிகுந்தவர்களாகவும் நாட்டின் மீதும் சமூகத்தின் மீதும் பற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர். இதற்கு நாட்டின் அன்றைய சூழலும் சர்வதேச நிலைமை களும் சாதகமாக இருந்தன.

அந்த நிலைமையைச் சிதைப்பதற்கு நாட்டின் ஆனால் பிற்போக்கு சக்திகளும் ஏகாதிபத்திய எச்மானர்களும் பல்வகையான முன்னெடுப்பு களையும் செய்து வந்தனர். அதன் தொடர்ச்சியாக 1977ம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் இடம்பெற்றது. அதே வேளை முன்றாம் உலக நாடு களில் நவகொலனித்துவ நவதாராள ஆதிக்கத்தின் பிடி வலுப்பெற ஆரம்பித்தது.

இலங்கையில் 1977க்குப் பிறகான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக இலங்கையின் சமூக நிலைமை களில் பல்வேறு தீய நிழல்களும் படரத் தொடங்கின. அதன் பின்னர் எழுச்சி பெற்ற நுகர்வுப் பண்பாடும் தீவிர மதவாத, இனவாதப் பிற் போக்குத் தனங்களதும் தாக்கம் இளைஞர்களின் சிந்தனையினதும் சமூக அக்கறையினதும் பெரும் மழுங்கடிப்பாக அமைந்தது.

நாம் இன்று ஏகாதிபத்திய நிகழ்ச்சி நிரலின் நவகொலனித்துவ நவதாராளவாத ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்கிறோம். 1977ம் ஆண்டுக்கு

பிறகான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் வரவு இந்த ஆதிக்கத்தை வளர்த்து மாபெரும் அச்சுறுத்தலாக மாற்றியுள்ளது. சாதாரண உழைக்கும் ஒடுக்கப்படும் மக்கள் மேற்சொன்ன நவகொலனித்துவ தாராளவாத ஆட்சியின் கீழ் மிகப்பெரும் பிரச்சினைகளுக்கு முகங் கொடுக்கிறார்கள்.

நவதாராளவாத கொள்கையின் கீழான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் நாட்டின் தேசியப் பொருளாதாரத்தையும் பொருளாதார ஸ்திரத் தன்மையையும் தற்சார்புத் தன்மையையும் முற்றிலும் இல்லாமலாக்கியுள்ளது. நாட்டின் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் மீனவர்களும் ஏனைய உழைக்கும் மக்களும் மிகப்பெரும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுத்து வருவதுடன் அவர்கள் அனுபவித்து வந்த பொருளாதார உரிமைகள் முற்றிலும் மறுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ளனர்.

இலங்கையின் பிரதான ஆளும் வர்க்கங்களான ஐக்கிய தேசிய கட்சி, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி என்பன நவகொலனியப் பிரபுக்களின் அடிமைகளாக மாறித், தமது அரசியல் சுயலாபத்திற்காக நாட்டை முற்றிலும் அடகு வைத்துவிட்டன. இனத்துவ முரண்பாடுகளை கூர்மைப்படுத்தி சாதாரண மக்களை ஒன்றினைய விடாது இனங்களுக்கிடையே குரோத்தையும் சந்தேகங்களையும் வன்மத்தையும் மிகப் பெரிய அளவில் வளர்த்துவிட்டன.

நாட்டின் இயற்கை வளங்கள் அபிவிருத்தி எனும் பெயரில் அழிக்கப்படுகின்றன. எல்லா அரசு துறைகளிலும் ஊழல் மலிந்து கிடக்கிறது. யுத்தம் முடிந்து பத்து வருடங்கள் கடந்துவிட்டதெனக் கூறப்பட்டாலும் சாதாரண உழைக்கும் ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களுக்கெதிராக அறிவிக்கப்படாத யுத்தமொன்று நடந்துகொண்டு தானிருக்கிறது.

2019 இல் நல்லாட்சி அரசாங்கம் கொண்டுவந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பொதுக் கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம்,, போக்கு வரத்து ஆகிய மூன்று துறைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விடப் பாதுகாப்புச் செலவினங்கட்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அதிக மாகும். இதன் மூலம் தெரிய வருவது, அரசு தனது அடக்குமுறை இயந்திரத்தை மேலும் பலப்படுத்துகிறது என்பதாகும்.

மேற்சொன்ன பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரத் தளங்களில் பரந்துபட்ட போராட்டங்களுக்கான தேவை

யுள்ளது. அப் போராட்டங்களைத் தலைமையேற்று நடத்துவதற்கு நாட்டின் அனைத்து மக்கள் மத்தியிலும் இயங்கும் இடதுசாரி, சனநாயக, முற்போக்குச் சக்திகளின் சமூக செயற்பாட்டளர்களின் பரந்துபட்ட ஜக்கிய முன்னணி ஒன்று அவசியமாகிறது.

வெகுசனங் களின் இந்த ஜக்கிய முன்னணியில் தீர்மானகரமான சக்தியாக முன்னணியில் நிற்கும் சக்தியாக இளைஞர்கள் உள்ளனர். அந்தளவில் இந்த புரட்சிகர அணியில் இளைஞர்களின் பங்கு அளப்பரியதாகும். இந்த பரந்துபட்ட முன்னணியில் மிகப்பெரியளவில் இளைஞர்களை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டிய தேவையுள்ளது.

பல்கலைக்கழகங்கள், அரச தனியார் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள், தொழிற்பேட்டைகள், சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள், பாரிய கட்டுமான பணியிடங்கள் போன்றன இளைஞர்கள் பெருமளவு ஒன்றுகூடும் இடங்களாகும். இளைஞர்கள் மாணவர் அமைப்புகளிலும் தொழிற்சங்கங்களிலும் இணைந்து அமைப்பாகக் கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள், பாரிய கட்டுமான பணியிடங்கள் போன்றவை இளைஞர்கள் அமைப்பாகுவதை வெளிவெளியாகவே மறுப்பவையாக உள்ளன.

நவகொலனித்துவ நவதாராளவாத வழிப்படுத்தலின் கீழான நுகர்வுப் பண்பாட்டு சூழலுக்குள் அதன் மாயத்திரைகளில் மயங்கி அதன் பின் இழுப்பட்டு செல்லும் போக்கு பெரும்பாலான இளைஞர்களிடம் உள்ளது. இலத்திரனியல் ஊடகங்கள், திரைப்படங்கள், நச்சக் கலை ஊடகங்கள், சமூக வலைத்தளங்கள் என்பன இளைஞர்களை உண்மையான சமூகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து விலக்கி கனவுலகில் சஞ்சிரிக்க வைக்கின்றன.

அரசியல் என்றாலே பத்தடி தள்ளி நிற்கும் நிலை இளைஞர்களிடையே காணப்படுகிறது. பாராஞ்மன்ற அரசியலின் சீரமிந்த ஊழல் தன்மைகளால் வெறுப்புக்குள்ளாகி விரக்தி நிலைக் குத் தள்ளப்படுகின்றனர். அரசியலை சாக்கடையாக நினைக்கின்றனர்.

உண்மையில் இளைஞர்கள் தமது கனவுலகிலிருந்து விடுபட்டு வரலாற்றை அறிவியலின் கண்கொண்டு ஆய்ந்தறிவதும் விளங்கிக் கொள்வதும் அவசியமாகும். அப்போது தான் நுகர்வுப் பண்பாட்டின் மாயத் திரைகளிலிருந்து விடுபட இயலும். அத்தடன் அரசியல் சாக்கடையை சுத்தப்படுத்தி மக்கள் அரசியலை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இளைஞர்கள் பெரிதும் முன்வர வேண்டும்.

இளைஞர்கள் மக்கள் சார்பாக நிற்கும் இடதுசாரி, முற்போக்கு, சனநாயக சக்திகளோடு ஒண்றினைவதற்கு அவர்களது இளைஞர் அமைப்புகளில் தொழிற்சங்கங்களில் மாணவர் அமைப்புகளில் இணைந்து அமைப்பாக செயற்பட முன்வர வேண்டும். தனியனாக நிற்பதைவிட சேர்ந்து நிற்பது எவ்வளவு பலமானது என்பதை நடைமுறை அனுபவத்தினாடாக கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய நசிவுக் கலாச்சாரம் வளர்த்துவிட்டிருக்கும் சுயநலம், தனிமனிதவாதம், மேனிலையாக்கம், சந்தர்ப்பவாதம் போன்றவற்றி லிருந்து விடுபட்டு ஒரு தனி மனிதனின் விடுதலை என்பது ஒட்டு மொத்த சமூகத்தின் விடுதலையிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

சாதாரண உழைக்கும் மக்களின் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் விடுதலையை நோக்கிப் பயணிக்கும் பரந்துபட்ட ஜக்கிய முன்னணியை பலப்படுத்தி அதை முன்கொண்டு செல்லும் செயலாக்கமுள்ள சக்தியாக இளைஞர் சக்தி மாறவேண்டும். நம் முன்னுள்ள அவசியமான கடமை இந்த உலகத்தை வியாக்கி யானப்படுத்துவதை விட மாற்றியமைப்பதே என உனரவேண்டும்.

செம்பதாகை மீண்டும் எழுகிறது

புதிய-ஜனநாயகக் கட்சி இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) என்ற பேரில் 1978ம் ஆண்டின் நடுப் பகுதியில் நிறுவப்பட்டது. அதன் தமிழ் மாத-ஏடாகச் “செம்பதாகை” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்தது. 1989ம் ஆண்டிலிருந்து “புதிய பூமி” அதன் வெகு ஜன மாத ஏடாக வெளிவந்தது. செம்பதாகையை அதன் அரசியற் தத்துவார்த்தக் குழுக்கள் கான ஏடாக வெளியிட முடிவெடுக்கப் பட்டது. 1991ல் நமது கட்சி தனது பேரரப் புதிய-ஜனநாயகக் கட்சி என்று மாற்றியது.

1980களின் போது, யாழ் குடாநாட்டுச் சூழ்நிலைகள் துரிதமாக மோசமடைந்தன. அதன் பயணாக, அங்கிருந்து வெளிவெளியாக இடதுசாரி அரசியற் பணிகளை மட்டுமன்றிக் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையான தமிழ்த் தேசியவாதந் தவிர்ந்த தமிழ்த் தேசியவாத அரசியற் பணிகளையுமே மேற்கொள்ள இயலாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அரசாங்கச் சார்புக் கெடுபிடிகளை ஒருபுறமும் விடுதலைப் புலிகளின் கெடுபிடிகளை மறுபுறமுஞ் சமாளித்தே நிலைத்துவந்த புதிய ஜனநாயகக் கட்சி, இன்றுவரை, எந்தத் தரப்பிற்கும் விட்டுக்கொடுப் பின்றிச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. பலவாறான வெளி இடைஞ்சல்களாலும் நிதி நெருக்கடிகளாலும் புதிய பூமியை மட்டுமே நமது கட்சியால் இடைவிட்டேனும் வெளியிடக் கூடியதாய் இருந்தது. செம்பதாகையை இரண்டு இதழ்களுடன் நிறுத்த நேர்ந்தது.

1995ம் ஆண்டளவிற் புதிய பூமி கொழும்பிலிருந்து ஓரளவு ஒழுங்காக வெளிவரத் தொடங்கிய பின்னர், தமிழரல்லாதோரை எட்டும் நோக்கில், 1999ம் ஆண்டு முதலாகக், கட்சியின் ஆங்கிலக் காலாண்டு ஏடாக “நியூ டெமோக்ரஸி” வெளிவரத் தொடங்கியது. நின்றுபோன செம்பதாகையிற் போன்று முக்கியமான அரசியற் தத்துவார்த்தக் கட்டுரைகள் அதிற் பிரசரமாயின. அது போல ஒரு ஏடு தமிழிலுந் தேவை என்று சில ஆண்டுகள் முன்னம் பலர் கருத்துத் தெரிவித்த போதும், நிதி நிலைமைகள் அதற்கு ஏதுவாக இருக்கவில்லை.

புதிய-ஜனநாயகக் கட்சியின் இணையத்தளம் 2006ம் ஆண்டு தொடக்கப்பட்ட பின்பு, நியூ டெமோக்றஸியினதும் புதிய பூமியின் தும் இணையத்தளப் பதிப்புக்கள் அதில் வெளிவந்தன. அவற்றுக் குக் கிடைத்துவந்துள்ள வரவேற்பின் அடிப்படையிலேயே செம்பதா கையை ஒரு இணையத்தள ஏடாகத் தொடங்க முடிவெடுக்கப் பட்டது. இந்த அறிமுக இதழை அடுத்துச் செம்பதாகை பல்வேறு சமூக, அரசியல், தத்துவார்த்த விடயங்களையும் உலக நிகழ்வு களையும் உள்ளடக்கி வெளிவரும்.

பிரதான முரண்பாடான தேசிய முரண்பாடு போராக மாறி 26 ஆண்டுகளின் பின்பு, அப் போர் கொடுமையான ஒரு முடிவைக் கண்டுள்ளது. போரின் முடிவு தேசிய முரண்பாட்டை மேலுந் தீவிரப் படுத்தியுள்ளதே ஒழியத் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வைத் தேட வழி காட்டவில்லை. போராற் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் அவலமோ சொல்லி மாளாதது.

போரின் இறுதிக் கட்டங்களிற் கொல்லப்பட்டோர் தொகை 30,000 அளவிலெனப் பலராலும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும் இறந்தோரின் எண்ணிக்கை அறியப்படாமலே உள்ளது. விடுதலைப் புலிகளின் தரப்பிலும் அரசாங்கப் படைகளின் தரப்பிலும் இறந்தோர் தொகை கள் அறிவிக்கப்படாமலே உள்ளன. முட்கம்பி வேலிகளின் பின் னால் ஏறத்தாழ 300,000 பேர் மறித்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அங்க வீணமானோரின் தொகை 30,000 வரையிலென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அகதி முகாங்களில் வாழ்வோர் இயற்கையின் சீற்றத்துக்கு முகங் கொடுத்து முதலில் வெய்யிலிலும் பின்பு கடும் மழை வெள்ளத் திலும் அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகள் இன்றியும் பலவிதமான பற்றாக்குறைகளின் இடையிலும் அல்லற்பட்டு அடிமை வாழ்வு வாழுகின்றனர். போரால் விளைந்த அவலத்தினிடையே, போர் வெற்றிக் களிப்பிலுள்ள அரசாங்கம் அவர்களை விடுவித்து இயல்பு வாழ்வுக்கு மீட்க அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்த் தேசியவாதிகள் உட்பட்ட பிற அரசியற் கட்சிகளும் இவ் விடயத் தைப் போதியளவு வற்புறுத்திப் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாண மாநகர மக்களும் வவுனியா நகர மக்களும் கடந்த தேர்தலில் தமது எதிர்ப்பைப் புறக்கணிப்பாகக் காட்டிய பின்னரே தமிழ்த் தலைவர்கள் சிலர் மறித்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களை விடு

விப்பது பற்றிச் சிறிது பேசுகின்றனர். எனினும் எதையுஞ் செயலில் நடத்த அவர்கள் ஆயத்தமாக இல்லை. அவர்கள் இன்னமும் தமிழரின் சார்பாகக் குறுக்கிடுமாறு அந்நிய நாடுகளைத் தூண்டலாம் என்ற நப்பாசையில் இருக்கின்றனர்.

தனக்கு எதிராக எழுக்கூடிய எந்தப் பாரிய சவாலையும் அகற்றுவதில் அரசாங்கந் தீவிரமாக உள்ளது. மனித உரிமைகளும் ஜனநாயக உரிமைகளும் அதற்கு ஒரு பொருட்டல்ல. எதிர்க் கட்சி களும் ஊடகங்களும் தொழிற்சங்கங்களும் பிற வெகுஜன அமைப்புக்களும் கடும் ஒடுக்குமுறையை எதிர்நோக்குகின்றன. போரின் விளைவாக மக்கள் முகங்கொடுக்க நேரும் அரசியற், பொருளாதார யதார்த்தங்களின் விளைவாகத் துரித வளர்ச்சி பெறக்கூடிய சிங்கள இடதுசாரிப் போக்குப் பற்றியும் அரசாங்கம் விழிப்புடன் உள்ளது. அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும் பயங்கரவாத விரோதச் சட்டங்களின் கீழஞ், சிறையிலிடல் உட்பட்ட தொல்லைகளை அது பயன்படுத்துகிறது.

2002ம் ஆண்டின் போர் நிறுத்தத்திற்குப் பின்பான சற்று நெகிழ் வான் அரசியற் குழலின் புதிய-ஜனநாயகக் கட்சியாற் கூடிய தொலைவுகளை எட்டக் கூடியதாக இருந்தது. புதிய நட்புச் சக்திகளைப் பெற முடிந்தது. 2006ல் போர் மும்முரமாக்கப்பட்ட பின்பான், பெருமளவும் ஜனநாயகமற்ற குழலிற், கட்சித் தோழர் களும் சிங்கள இடதுசாரிகளும் எதுவித நியாயமுமின்றி அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழும் தொடர்ந்தும் மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். நாட்டில் ஜனநாயகமும் கருத்துச் சுதந்திரமும் மனித உரிமைகளுங் கடும் தெருக்கடியை எதிர் நோக்குகின்றன.

தேசிய இன ஒடுக்கல் முன்னிலும் மோசமாகும் வாய்ப்பு வலுப்பட்டுள்ளது. பேரினவாதிகள் சகல தேசிய இனத்தவரிடமும் இன்று வலுப்புச்சன்னடைக்குப் போகுமளவுக்கு நிலைமைகள் மோசமாகி வருகையிற், தேசிய இனப் பிரச்சனையின் அமைதியான தீர்வுக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைகின்றன. கடந்த காலத்திற் தேசிய இனப் பிரச்சனை போராகியதற்கு அந்நியக் குறுக்கீடுகள் பங்களித்தன. பலவாறான காரணங்களைக் காட்டி ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் இந்திய மேலாதிக்கச் சக்திகளும் ஊடுருவிக் குறுக்கிடும் வாய்ப்பு இன்று அதிகமாகி உள்ளது.

மனித உரிமைகள், ஊடக சுதந்திரம், ஜனநாயகம், தேசிய இன உரிமைகள் என்பன மீறப்படுதலைப் பற்றி மேலை நாடுகள் இடையிடையே விமர்சித்தாலும், அதைப் பற்றி அவை எதையுமே செய்யப் போவதில்லை. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலை மறுத்துச் செயற்படுவதை மட்டுமே அவை ஏற்க மாட்டா. இவ் விடயத் தில் இலங்கை அரசாங்கமும் அவற்றின் ஆணையை மீறாது. சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் 260 கோடி டொலர் கடனாகப் பெறுவதற்கான உடன்பாடு அதற்குச் சான்று.

இப் பின்னணியில், இடதுசாரிகள் செய்ய வேண்டியவை நிறைய உள்ளன. நாட்டின் பிரதான முரண்பாடாகத் தெடரும் தேசிய இனப் பிரச்சனையை அந்நியத் தலையீட்டுக்காரர் தமக்கு வாய்ப்பாக மீண்டும் பயன்படுத்தாதபடி அதைப் புதிய பார்வையில் நோக்கி நாட்டின் ஊடக, கருத்துச் சுதந்திரங்களையும் ஜனநாயக, மனித உரிமைகளையும் மட்டுமன்றி மக்களின் வாழ்வாதார உரிமைகளையும் மீட்க ஒரு போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

மேற்கூறிய உடனடித் தேவையை முன்வைத்தே செம்பதாகை தனது சமூக-அரசியல்-தத்துவார்த்த ஆய்வுகளை விரிவாக முன்னெடுக்கும். செம்பதாகையை அச்சு வடிவிற் கொண்டுவரும் நமது இலக்கை விரைவில் நனவாக்கச், செம்பதாகை வாசகர்களும் புதிய-ஜனநாயகக் கட்சியின் நன்பர்களும் உதவுவார்களென நம்புகிறோம்.

குறிப்பு:

இச் சிறப்பிதழ் போல, அடுத்து வரும் செம்பதாதை இதழ்களும் (மும்மாத இடைவெளியில்) அச்சில் வரும்.

முன்னணய மின்-இதழ்களில் வெளியான முக்கிய கட்டுரைகளில் ஏகப்பெரும்பாலானவை எட்டுத் தொகுப்புகளாக அச்சில் வந்தன. எனவே மேற்கொண்டு தொகுப்புகள் வரா. எஞ்சியுள்ள சில கட்டுரைகளை வரவுள்ள இதழ்களில் மீளப் பிரசரிப்போம்.

ஆசிரியர் குழு

கனவு காணும் உரிமை எடுவர்டோ லியானோ (Eduardo Galeano)

1948இலும் மீண்டும் 1976இலும் ஐ.நா. சபை நீண்ட மனித உரிமைப் பட்டியல்களை அறிவித்தது. ஆனால் மானுடத்தின் அமோகப் பெரும்பான்மை காணவும் கேட்கவும் மௌனங் காக்கவுமான உரிமை களையே அனுபவிக்கிறது. என்றும் அறிவித்திராத, கனவு காணும் உரிமையை நாம் செயற்படுத்தத் தொடங்குவோமெனில்? நாம் சற்றே உளுவோமெனில்? இயலுமான இன்னொரு உலகைக் காண இன்றைய நாளின் இழிவுகட்கப்பால் எங்கள் நோக்கை வைப்போம்:

மனித அச்சங்களிலும் மனிதப் பேரார்வத்திலும் விளைந்தன தவிர்ந்த அனைத்து நஞ்சுகளும் காற்றினின்று களையப்படும்; நாய்கள் வீதிகளில் கார்களை மோதி மேலேறும்;

மக்களைக் கார்கள் ஓட்டமாட்டா; மக்களைக் கணிணிகள் செய்நிர்ப்படுத்தா; மக்களைப் பேரங்காடுகள் வாங்கா; மக்களைத் தொலைக்காட்சி கவனியாது;

மேற்கொண்டு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி குடும்பத்தின் அதி முக்கிய உறுப்பினராகாது; அது சலவைப் பெட்டி போன்றோ கழுவற் பொறி போன்றோ நடத்தப்படும்;

மக்கள் வாழ்தற்கு உழைக்கலாமன்றி உழைப்பதற்கு வாழ முடியாது; பாடுவதாக அறியாமலே பாடும் பறவை போலும் விளையாடுவதாக உணராமலே விளையாடுங் குழந்தை போலும் வாழ்தற்கு மாறாக, அடையவும் வெல்லவும் வாழ்வோர்இழைக்கும் மூடத்தனம் எனுங் குற்றம், சட்டத்துள் வரையப்படும்;

எந்த நாட்டிலும், போர்தொடுக்க வேண்டுவோரன்றிப் போருக்குப் போக மறுக்கும் எந்தஇளைனஞ்ஜும் சிறைசெல்ல மாட்டான்;

வாழ்க்கைத் தரத்தை நுகர்வு மட்டத்தாலோ வாழ்வின் பண்பைப் பண்டங்களின் தொகையாலோ பொருளியலாளர்கள் மதிப்பிட முடியாது;

சிங்கதீரால் உயிரோடு வேகுவதை விரும்புவதாகச் சமையற்காரர் நம்ப முடியாது;

நாடுகள் ஆக்கிரமிக்கப்படுவதை விரும்புவதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் நம்ப முடியாது;

ஏழைகள் வாக்குறுதிகளை உண்ண விரும்புவதாக அரசியல்வாதிகள் நம்பமுடியாது;

உள்ளார்வம் மேற்கொண்டு ஒரு நற்பண்பாகாது, தன்னையே கேலிசெய்யஇயலாத எவரையும் கனதியாகக் கொள்ள முடியாது;

சாவும் பணமும் தமது மாய வலிமையைஇழக்கும், சாவோ செல்வமோ ஒரு எலியை நற்பண்புள்ள பண்பாளனாக்காது;

தனக்கு அதி வாய்ப்பானது ஏதென்பதை விடுத்துத் தனக்குச் சரியென நம்புவதைச் செய்வதால் எவனும் ஒரு வீரனென்றோ மடையனென்றோ கருதப்பட மாட்டான்;

உலகம் வறியோர் மீதன்றி வறுமை மீதே போர் தொடுக்குமாதலால், நொடிப்பை அறிவிப்பன்றி ஆயுதத் தொழிற் துறைக்கு வேறு தெரிவுஇல்லை;

உணவும் தொடர்பாடலும் மனித உரிமைகள் என்பதால் உணவு ஒரு வணிகப் பண்டமாகாது, தொடர்பாடல் ஒரு வணிகமாகாது;

மீதாணால் யாரும் சாகாராதலால், யாரும் பசியாற் சாகார்;

சாலையோரச் சிறார் கஞ்சல்போல் நடத்தப்படார், ஏனெனிற் சாலையோரச் சிறார் இரார்;

செல்வந்தச் சிறார் பொன்போல் நடத்தப்படார், ஏனெனிற் செல்வந்தச் சிறார் இரார்;

கல்வி பணஞ் செலுத்த வல்லோரின் சிறப்புரிமையாகாது;

பொலிஸ் பணஞ் செலுத்தஇயலாதோரின் சாபமாகாது;

பிரிந்து வாழுமாறு தீர்க்கப்பட்ட ஒட்டிப்பிறந்த இரட்டையரான நீதியும் சுதந்திரமும் மீளச் சந்தித்து முதுகோடு முதுகு ஒட்டி மீளினையும்;

ஒரு பெண், ஒரு கறுப்புப் பெண் பிரேஸிலின் சனாதிபதியாவார், இன்னொரு கறுப்புப் பெண் அமெரிக்கச் சனாதிபதியாவார், ஒரு அமெரிந்தியப் பெண் குவாட்டமாலாவையும் இன்னொருவள் பெருவையும் நிருவகிப்பார்;

நினைவிழப்புக் கட்டாயமான ஒரு காலத்தில் மறக்க மறுத்ததால், ஆர்ஜென்றினாவில் பிளாஸா டி மாயோவின் கிறுக்குப் பெண்கள் மன்நலத்தின் முன்னுதாரணங்களாகக் காட்டப்படுவர்;

திருச்சபையும் புனித அன்னையும் மோஸ்ஸின் பட்டயத் தகட்டில் அச்சுப்பிழை திருத்துவர், ஆறாங் கட்டளை உடலைக் கொண்டாடு வதைப் பணிக்கும்;

கடவுள் மறந்த மேலுமொரு கட்டளையையும் திருச்சபை அறிவிக்கும்: நீ சேர்ந்துள்ளஇயற்கையை நேசிப்பாயாக;

உலகினதும் ஆண்மாவினதும் பாலைவனங்கள் வனங்களை அணிந்திருக்கும்;

விரக்தியற்றோர் இணை சேர்வர், தெலைந்தவை கிடைக்கும், ஏனெனில் இத்துணை தனிமையான தேடலால் விரக்தியற்று வழி தவறியோர் அவரே;

புவியியலினதும் காலத்தினதும் எல்லைகள் இல்லாதொழிவதால், நீதிக்கும் அழகுக்கும் ஏங்குவோர் எங்கு பிறந்தோராயினும் எங்கு வாழ்ந்தோராயினும் போகட்டும், அவர்கள் அனைவர்க்கும் நாம் சகநாட்டோரும் சமகாலத்தோருமாவோம்:

நமது குழறுபடியான குழப்பமான உலகில் ஓவ்வொரு இரவும் அதுவே இறுதியானது எனுமாறும் ஓவ்வொரு பகலும் அதுவே முதலாவது எனுமாறும் வாழப் பெறுகையில், முழுமை கடவுள்ரின் அலுப்புமிகும் சிறப்புறிமையாகட்டும்.

உருகுவாய் (Urugua) நாட்டவரான லெயானே (1940–2015) உலகறிந்தலைத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளரும் பத்திரகையாளருமாவார்.

கொலனிய, ஏகாதிபத்தியக் கொடுமைகள் பற்றிய அவருடைய பதிவுகள் முக்கியமனவை.

(ஆசிரிய தலையங்கம் தொடர்ச்சி)

நாட்டிடம் தமது எதிர்பார்ப்புகளும் தாம் விழையும் அரசாங்கமும் பற்றிச் சில வல்லரசுகள் பிறவற்றினும் வெளிப்படையாயுள்ளன. அது நாட்டின் உள் அலுவல்களில் அயற் குறுக்கீட்டை வரவழைக்கும்.

1978இல் கைக்கொண்ட நாசகாரப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் பயனாகச் சிக்கியுள்ள பொருளாதாரக் குழப்பத்தினின்று நாடு மீளவியலா துள்ளது. வேதனையான போரொன்றை அனுபவித்த பின்பும் தேசியப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அதற்கு இயலவில்லை. ஹாழலும் குற்றச் செயல்களும் அதிக்கஞ் செலுத்துகின்றன. பெரிய அரசியற் கட்சிகளிடமோ கூட்டணிகளிடமோ மக்கள் விடுதலை முன்னணியிடமோ (JVP) சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களைப் பேராண்மை செய்யுங் கட்சி எதனிடமுமோ அதற்கு விடையில்லை. குறுகிய நோக்கங்களையும் முதலாளி வர்க்க நலன்களையும் மேவி எழுக்குடிய அரசியற் கட்சியை ஸ்ரின் தோற்றத்துக்குப் பாரானுமன்ற அரசியல் முறைமை அமைந்துள்ள விதம் தடையாயுள்ளது.

பாரானுமன்ற ஜனநாயகம் என்பது ஜனநாயகப் பெயர் குடிய ஒரு கேலிக்கூத்து என நாம் அறிய வேண்டும். இலங்கையில் முயன்று தோற்ற அண்மைய சதிப் புரட்சியின்போது மட்டுமன்றி அதன் தோற்கடிப்பின் போதும் பின்னரும் அப் பாரானுமன்ற ஜனநாயகத்தின் காவலர்கள் நடந்த விதம், அக் கேலிக்கூத்தையும் கேவலப்படுத்தியது. இந்நிகழ்வு, பாரானுமன்ற ஜனநாயகம் எவ்வகையிலும் பாதுகாப்பாக உள்ளதாக நிறுவவில்லை. மாறாக அது வேறுவகை மிரட்டல்கட்கும் முகங் கொடுக்கலாம் என்ற எச்சரிக்கையையே விடுத்துள்ளது.

பாரானுமன்ற ஜனநாயகத்தை :பாசிச இராணுவ மிரட்டல்கட்கெதிராகக் காப்பது முக்கியமெனினும், மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பை நாம் அதனிடம் ஒப்படைக்க இயலாது. தோற்ற சதிப்புரட்சி கூறும் முக்கிய பாடமேதனின் பாரானுமன்ற அரசியலின் பொறுப்பில் விடுவதற்கு, ஜனநாயகம் மிக நுண்ணியது. இடதுசாரி, முற்போக்குச் சக்திகளே வெகுஜன அரசியல் மூலம் அதை நிறுவ இயலும்.

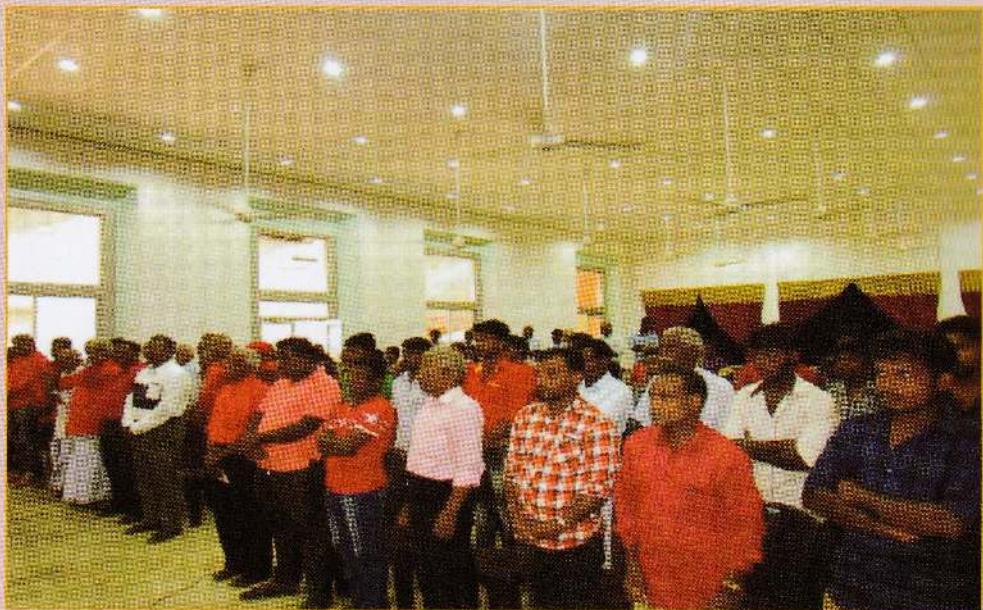
சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆர்ப்பாட்டம், புத்தளம் 8.12.2018

தோழர் செந்திவேல் உரையாற்றுகிறார்

போராட்டத்தில் கட்சித் தோழர்கள்

புதிய ஜனநாயகக் கட்சிக்கு நிதி உதவ விரும்புவோர் பின்வரும் வங்கிக் கணக்கிற்கு வழங்கி உதவலாம்.

K. Senthivel அல்லது V. Mahendran, Account Number 1570018335
Commercial Bank, Grandpass Branch, Colombo 14, Sri Lanka